

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 19/fascicle 2

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 20 de desembre del 2011, a les 16,30 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 4379/11, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2012. fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Molt bones tardes, senyores i senyors diputats, si els sembla bé, continuarem el plenari d'avui.

Entram ja en el debat número 4 de totalitat, agrupació de la secció 12, Conselleria de Turisme i Esports, amb les seccions i entitats afins.

Esmenes a la totalitat del Grup Parlamentari Socialista, secció 12, Conselleria de Turisme i Esports, 5227. Agència de Turisme de les Illes Balears, 5188 i 5189. Ports de les Illes Balears, 5194. Fundació Illesport, esmena 5208. I Fundació Desenvolupament Sostenible, 5211.

Del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca a la secció 12, Conselleria de Turisme i Esports, esmena 5645. I Agència del Turisme de les Illes Balears, esmena 5646.

Per defensar conjuntament les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Parlem ara dels pressuposts de la conselleria més important de la nostra comunitat autònoma, per la seva capacitat de generar creixement de les nostres illes i no un creixement qualsevol. El turisme té capacitat per procurar creixement fonamentat en la creació de serveis, en la creació d'ocupació, en la creació de valor afegit i de créixer en definitiva en competitivitat.

Per tant, evidentment, estem davant d'uns pressuposts claus. I fins aquí jo estic segura de què hi pot haver acords. Amb tot el que fins ara hem dit com a mínim, acords pel que fa referència a declaracions i intencions. Ahir mateix el president de la nostra comunitat autònoma, en el Fòrum Balear Competitivitat, parlava de la formació com a inversió. Parlava de la necessitat de rompre l'estacionalitat. Parlava del suport a la nàutica. I ja havia parlat en anteriors declaracions de la necessitat de mantenir el més, d'incrementar la connectivitat aèria a l'hivern. Paraules, declaracions del nostre president de la comunitat autònoma que voldríem visualitzar en compromisos reals de feina.

I per açò en aquest moment precisament els pressuposts poden donar opció que totes aquestes voluntats verbalitzades es tradueixin en fets i que és en definitiva, quan parlen els polítics. Però aquests pressuposts difícilment creim que poden complir allò que el president de la comunitat autònoma ha assenyalat en aquestes inversions que he citat. I fonamentalment per una cosa, perquè en aquests pressuposts sembla que es produeix un fet clau i és la motivació, ben segur, d'aquesta presentació de l'esmena a la totalitat. Aquests pressuposts suposen renunciar per part del Govern a implicar-se, a procurar, a dirigir el creixement del turisme que volem.

I fonamentalment tal vegada dins la Conselleria de Turisme és allà on es visualitza d'una manera més clara que la política assenyalada de contenció del dèficit esdevé una justificació ideal per penalitzar la intervenció pública a favor dels interessos privats. Ja vam constatar dins el primer debat pressupostari l'esmena a la totalitat. Per qüestions polítiques i ideològiques, s'opta per la contenció del dèficit com a únic instrument, renunciant a treballar i actuar damunt els ingressos. Aquest és un debat ja fet. Però aquesta estratègia, aquesta renúncia clara de l'opció del Govern a dirigir, a participar, a implicar-se amb el desenvolupament econòmic del turisme que volem, evidentment és tal vegada allò que més ens preocupa d'aquest pressupost. I no només és una qüestió, per açò deim que és una excusa, no només és una qüestió de quantitats econòmiques, també dins el marc dels recursos que tenim en aquest moment, dins el marc de la conselleria, també creim que hi ha marge fins i tot si es volgués, i a partir d'aquí les nostres propostes, hi ha marge per fer política i per tant, en aquest sentit incrementar aquest compromís públic amb allò que és l'activitat econòmica, repetim, molt important com és el turisme; i com fonamentalment visualitzar que establim diferents prioritats és possible que des de la gran oportunitat que significa el turisme, procurar un bon creixement econòmic fonamentat, per tant, en tres objectius. I és allà on se fonamenten d'una manera molt clara les nostres esmenes. Per tant, allà on incidim com a instruments públics, polítics de treballar a favor d'un turisme, d'un turisme que -com deia- sigui capaç de generar valor afegit, ocupació i serveis i, per tant, incrementi la seva rendibilitat en tots els sectors econòmics que suposa quan parlem de turisme i sobretot amb allò que suposa l'oportunitat de creació d'ocupació.

Aquests tres objectius són clars. El primer, evidentment garantir la millora de la nostra destinació. I també fer-ho des de l'àmbit de la responsabilitat pública que creim que també hem d'assumir. Per tant, en aquest sentit el compromís en el marc de les millores dels plans de competitivitat de consells, d'ajuntaments, de creació de producte, de creació de serveis, com suposen per exemple les estacions nàutiques o com suposen de producte tot allò que són els plans d'equipaments esportius. Per tant, una gran oportunitat també per al turisme. Aquest, com a primer objectiu, i són necessaris recursos públics per ajudar a què municipis, consells, entre tots siguem capaços de millorar cadascuna d'aquestes destinacions, redefinir aquests productes turístics i crear xarxes de serveis que ens permetin crear ocupació i valor afegit.

El segon obligatòriament és l'aposta per la formació a l'àmbit turístic, perquè estam convençuts que hi ha tot un camí que ha de continuar per ajuntar allò que són les demandes de les empreses, amb allò que són les persones formades, donant opció a les persones aturades a incorporar-se dins el món que suposa l'activitat turística, tant oportunitats avui, avui encara es contracta moltíssimes persones fora d'aquestes illes, per tant, hi ha oportunitats ja immediates, com també oportunitats futures. Llegíem fa pocs dies a una fundació de recerca econòmica, que el 80% de la nova ocupació que es generarà al nostre país estarà lligada al turisme i als serveis. Per tant, és fonamental estratègicament tenir persones formades.

En tercer lloc, garantir la connectivitat aèria i els programes que ajudin a l'allargament de la temporada, perquè ja aquest hivern perdem seients, 800.000 seients de 30 d'octubre a 24 de març, i evidentment és important mantenir programes que ens ajudin a l'allargament de la temporada.

Aquests tres objectius, senzills, que necessiten i que suposen un compromís públic en aquests tres paràmetres, d'on treim els recursos, i també en aquest sentit i per açò dèiem establir prioritats. Recursos fonamentalment d'una cosa que perfectament pot fer el conseller, aprofitant tota la xarxa pública, perquè amb estudis, estudis i més estudis hi ha prop de 3,2 milions d'euros que es destinen a com privatitzam els serveis lligats, per exemple i d'una manera molt gran, a la nàutica. Açò sense comptar amb l'impacte econòmic que tindrà per a la nàutica tota aquesta privatització. Repetesc, l'altre dia el president, ahir el president deia que la fiscalitat a la nàutica evidentment havia de disminuir.

Crec que en tot cas no ajusten els discursos amb els fets. Però bé, tenim de la Direcció General de Ports i Aeroports prop..., només si respectam l'única inversió compromesa pel conseller, el dic de Banyalbufar, 139.000 euros, 4 milions d'euros que perfectament poden anar lligats obligatòriament a impulsar activitat turística. Aquest fonamentalment dins el marc del compromís pressupostari, front la privatització anar lligats d'una molt clara a allò que és l'activitat productiva.

I per açò aquesta esmena a la totalitat, demanam aquesta major implicació, perquè vertaderament aquest canvi d'oportunitats permeti garantir que des del sector públic, des del Govern som capaços de construir les oportunitats d'un creixement sostenible, equilibrat i equitatiu, que permetin aquests pressuposts que l'Escola d'Hoteleria sigui un referent de l'educació, que permetin que no hàgim de vendre el nostre patrimoni, el nostre territori, per procurar un creixement que pot ser immediat, però que ens pot hipotecar el futur.

En definitiva, creim que hi ha marge, malgrat totes les dificultats, de poder fer un compromís clar d'allò públic, amb una activitat que -repetim- és una gran oportunitat de creació de serveis, d'ocupació. I per tant, en definitiva, de creixement. Però als polítics ens pertoca definir quin creixement volem, i no és igual un creixement fonamentat en la productivitat que un creixement fonamentat només amb el sector privat que lliga amb construcció. Per tant, aquesta garantia i aquest compromís és allò que avui voldríem, ben segur que des de moltes diferències ideològiques, però també volent preservar els ponts de compromís que el president va citar i que vertaderament som i hi estam d'acord, però basta i és obligat que aquestes paraules es transformin en compromís pressupostari, perquè si no, evidentment continuam devaluant la credibilitat dels polítics i en aquest cas del nostre president. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. El dia de la presentació dels pressuposts ens contava el conseller de Turisme i Esports que hauran de fer un esforç molt important per impulsar i promoure la indústria turística, el principal motor de l'economia balear per aconseguir millorar la competitivitat. I realment pensam que haurà de ser així, que l'esforç haurà de ser molt gran, ja que la sorprenent retallada que hi ha, especialment a l'àrea de promoció, fa suposar això, o hi ha uns esforços extres, o poca cosa faran.

Una retallada sorprenent i preocupant, preocupant no només per qui els parla i per al seu grup parlamentari, sinó també una preocupació que ha demostrat el mateix sector turístic, però que l'actual govern no acaba de sentir. L'actual govern i el Partit Popular del Sr. Bauzá consideren que allò més important no és la promoció turística ni la venda del producte. Això podria ser així si Balears, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera fossin l'única destinació del món per anar de vacances, però tots sabem que no és així, que tenim competidors i que en tenim molts. I també sabem tots que els competidors fan l'esforç de fer promoció, de promocionar les seves destinacions i els seus productes. Però ara curiosament el Partit Popular ha canviat de rumb, s'ha passat quatre anys demanant més despesa en matèria turística, s'ha passat quatre anys explicant la importància de fer un esforç addicional, considerant que mai no n'hi havia prou, i ara que els toca decidir què volen gastar en turisme, retallen, retallen, com li deia abans, fins a límits preocupants.

Enguany allò important no són les quantitats destinades ni a promoció, ni a inversions per millorar el producte, sinó que enguany, ens ho deia una diputada del Partit Popular en comissió, allò important és que per al gener tendran pressuposts. I miri, segurament sí que tendran pressupost el gener, però allò que a nosaltres ens preocupa és que no tendran seran doblers. No tendran doblers per impulsar la principal indústria d'aquesta terra, de la qual en depenen molts llocs de treball directes i indirectes. El mateix conseller ens intentava convèncer que en aquests moments de crisi econòmica, allò més important són les reformes estructurals que permetin una millora de l'entorn turístic i el servei a través de la formació. Però és que tampoc no hi ha doblers, ni per a reformes estructurals, ni per a formació.

En matèria de formació, l'Escola d'Hoteleria en el moment en què des de la mateixa conselleria s'afirma que s'han de millorar els serveis a través de la formació, l'Escola d'Hoteleria pateix una rebaixa del pressupost que la deixa sota mínims. I per a reformes estructurals zero, res de res. I no parlem ja de projectes emblemàtics per revitalitzar l'economia, reformant zones madures com és la Platja de Palma. Han decidit dur endavant un nou projecte de reforma integral que condemnarà la Platja de Palma i S'Arenal a continuar com està durant molts d'anys. El Govern i el Partit Popular ja no confien ni en la promoció, ni en les reformes estructurals, almenys no si ells hi han de posar els doblers.

I no ens hem d'enganyar, per sortir de la crisi, per revitalitzar l'economia i rebaixar les preocupants xifres d'atur, a una comunitat com la nostra, s'han de destinar doblers públics a promoció i a reformes. Però el Partit Popular confia bàsicament en l'ordenació. I ens ho deia el mateix conseller, "*mucho más importante va a ser la ordenación*". Segons el conseller, les eines bàsiques per conduir la indústria turística cap a la competitivitat, la sostenibilitat i l'excel·lència turística, són la reorganització administrativa i la normativa. La reorganització administrativa sí que pot ajudar a estalviar i a millorar les relacions del sector privat amb l'administració si es fa ben fet, però pensam que hi ha d'haver moltes més coses.

Evidentment la normativa podria ser una d'aquestes eines principals per aconseguir el tan desitjat canvi de model, que ens dugui realment a la competitivitat, a la sostenibilitat i a l'excel·lència. Però sincerament, la normativa que ens han presentat, la nova llei turística que està a exposició pública, ens ha decebut molt. En lloc d'ordenar, de regular els temes turístics, és una llei desreguladora, una llei a la carta, que no només no aposta per un canvi de model, sinó que ens retorna al model del qual volem sortir; una norma que oblidava sectors importantíssims dins el món del turisme, com són els treballadors i tota l'oferta complementària; una norma més preocupada per la rendibilitat immobiliària de les propietats d'una part del sector hotelier, que pel mateix turisme.

Estam d'acord que s'ha d'anar de la mà del sector privat, però de tot, no només d'una part, amb igualtat d'oportunitats i amb unes regles de joc clares i vàlides per a tothom. I l'avantprojecte que han tret a exposició ni té unes regles clares, ni són vàlides per a tothom. En lloc de garantir la tan esmentada seguretat jurídica, la llei pretén fer de la inseguretat la norma, donant a l'administració autonòmica total discrecionalitat per aprovar el que vulgui i on vulgui, obviant les competències dels consells, les competències dels ajuntaments i els drets dels treballadors i de bona part del sector turístic.

Per tant, amb aquesta ordenació, Sr. Conseller, almenys amb el text actual, tampoc no arribarem a aconseguir la competitivitat, la sostenibilitat i l'excel·lència turística. Per tant, la fulla de ruta de 2012, els pressuposts de turisme bé es mereixien l'esmena a la totalitat. No hi ha doblers per a promoció, no hi ha doblers per invertir i no hi ha una norma que realment valgui la pena per ordenar i per arribar a consensos en temes turístics.

En temes de transport evidentment tampoc no hi ha tot allò que necessitam. Per un costat la connectivitat tan necessària en tema turístic, però també en tema de cohesió social entre les illes. No hi ha les bonificacions del transport marítim per a residents, ens va dir el conseller que els hi trobaria a final d'any, avui matí ens han dit que el pressupost s'ha d'executar fil per randa. Per tant, hi seran o no hi seran? De moment no hi són.

En tema d'esports, les retallades van des del 18% fins al 75%. Així i tot, el conseller va dir que pagarà tant les bonificacions del transport marítim de residents com les ajudes per al transport dels esportistes i les destinades a equips que juguin a categories nacionals, però no ens va dir ni com ho farà ni d'on treurà els doblers. Per ventura, també seria bo que avui ens ho diguessin perquè si avui matí ens diuen que el pressupost s'ha d'executar fil per randa talment com està, les retallades anunciades encara seran més grans que les reals.

Només confiava -deia el president..., perdó el conseller- que al llarg de l'any podria tenir més doblers, però allò cert és que de moment no en té. És pràcticament segur que tindrà pressupost, però allò que sí és cert és que no tindrà doblers, i un pressupost sense doblers, Sr. Conseller, no ens servirà de gaire.

Per tant, m'agradaria que aquelles explicacions que no ens va donar en comissió, a veure si ens les dona avui.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Ara per part del Govern intervindrà el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, señoras diputadas, bueno, quería empezar diciendo que efectivamente puedo compartir las preocupaciones tanto de la Sra. Barceló como de la Sra. Mascaró en algunos aspectos y creo que efectivamente pueden tener cierto fundamento, pero espero poder quitárselas de la cabeza, además estoy convencido que actúan de buena fe, pero bueno...

Lo que les quiero decir es que efectivamente nos encontramos con un presupuesto -como les dije en la presentación en comisión- que nos va a obligar a hacer los deberes duramente. Sabemos que..., evidentemente se ha dicho que son unos presupuestos realistas y prudentes y yo debo reconocer que desde el punto de vista de la conserjería de Turismo a parte de realistas y prudentes son unos presupuestos solidarios, han sido solidarios con el resto de compañeros del equipo de gobierno y han sido solidarios con el resto de sectores de la sociedad.

Me entenderán enseguida al decir por qué son solidarios, son solidarios porque sí, porque nos vamos a tener que apretar el cinturón especialmente en nuestra consejería y vamos a tener que sacar adelante nuestros proyectos con menos presupuesto del que hubiéramos deseado. Eso es así, pero cuando uno ve al vicepresidente económico hacer los deberes, ve las dificultades que tiene para cerrar el presupuesto cuando intenta que el presupuesto sea realista y ve las prioridades que hay en la sociedad, porque todos nosotros, la Sra. Mascaró, la Sra. Barceló, pues somos personas que intentamos estar al día en los temas turísticos, que sabemos un poquito de estos temas, pero que también podemos ser hermanos, padres, pacientes de un hospital, familiares de un paciente de un hospital y al final el hecho de estar en nuestra sociedad y ser de hecho ciudadanos de estas islas nos hace ver perfectamente que al final todo es

priorizable y al final cuando tú piensas que lo tuyo es lo más importante hay alguien que te pone en tu sitio y esto es ser realista. Esto es ser realista y lo contrario sería mentir.

Entonces, nosotros efectivamente vamos a tener que gestionar con menos presupuesto del que hubiéramos deseado, pero esperamos hacer las cosas muy bien y quizás pretender que todas las consellerías tengan más presupuesto, que es lo que se va a deducir al final de estos días de debate, pues es inviable. Es inviable y alguien tiene que apretarse el cinturón y nosotros, con valentía y con las ideas claras, estamos completamente seguros de que lo vamos a hacer y no sólo no se va a notar en nuestra gestión, sino que lo vamos a hacer mucho mejor que ustedes.

En líneas generales, dicho esto, son presupuestos clave, pues evidentemente que son presupuestos clave, evidentemente. Voluntad de acuerdo, Sra. Barceló, toda, toda la voluntad de acuerdo, estoy absolutamente convencido de que vamos a poder llegar a acuerdos a lo largo de estos meses y a lo largo de estos años, pero lo que no se puede hacer es que, cuando se piense en turismo, se piense única y exclusivamente en promoción que es lo primero que se ha pensado.

Se habla del presupuesto de turismo y, todo el mundo, en general, piensa “bueno, presupuesto de turismo es el presupuesto de promoción”. Pues no es así, la actual coyuntura económica, la situación de las cuentas autonómicas que, bueno, ustedes saben perfectamente cómo las dejaron, nos obligan a hacer ciertas reformas estructurales y ciertas reorganizaciones administrativas y sobre todo un replanteamiento normativo.

El replanteamiento normativo no es algo que nosotros hayamos decidido al llegar a la consellería porque nos hemos encontrado con una situación dramática, no. Es una cosa que desde hace muchos años se viene sugiriendo desde el Ayuntamiento de Calvià, que nos planteamos nosotros en el pleno donde se hizo una solicitud al Govern... entonces el govern suyo, e incluso del Consejo Sectorial de Turismo de la Oferta Complementaria de Calvià donde incluso los sindicatos e incluso partidos políticos de la oposición estaban a favor de figuras por ejemplo el condohotel, como nos está ocurriendo ahora, ¿no?

Entonces, debo decirle que hay que desdramatizar un poco la situación, porque ni nos estamos encontrando con gente en la calle que nos diga..., ningún sector, ningún sector de los que usted ha gestionado y que gestiono yo ahora, no diga “qué desastre que tengas tú este presupuesto”, no, no.

Todas las asociaciones de todos los ámbitos del gran ámbito que es el turismo han entendido la situación. La han entendido perfectamente. Han entendido que es más importante que un quirófano esté abierto. Nadie, nadie -se lo digo, nadie- ha venido a mí a quejarse por el presupuesto que se ha decidido por parte de este govern, nadie. Todo el mundo confía en que saquemos esto adelante con independencia del presupuesto asignado y aceptado plenamente.

Entonces, eso no es una preocupación en estos momentos, como debo decir que tampoco es una preocupación en estos momentos para nosotros el presupuesto de promoción. Nosotros de momento hemos ido muy dignamente a Londres. Se nos puede juzgar por los hechos más que por las previsiones futuras. Hemos estado muy dignamente en Londres con menos de la mitad del presupuesto, pero con el resultado tanto, igual o mejor.

Entonces, bueno, si a usted no le gustó nuestra feria de Londres, dígalo claramente, pero nosotros aspiramos a estar plenamente representados en las principales ferias turísticas, en tener una promoción muy digna a lo largo de todo este año y que al final se nos dé la enhorabuena por las ferias turísticas que organicemos y a las que asistamos, como ha ocurrido en Londres. Entonces, sinceramente hasta el momento, promoción, un diez. Un diez.

¿Este año? Pues, lo mismo, sinceramente, pero es que no lo digo yo, basta que miren los medios de comunicación. ¿Por qué? Porque hacer lo mismo o mejor con la mitad de presupuesto, pues no es fácil, pero al final, ¿quién puede criticar que se hagan así las cosas? Pues, evidentemente, nadie.

En cuanto a... ¿qué tenemos que hacer?, pues evidentemente esas reformas estructurales de las que habla la Sra. Mascaró, bueno, la Sra. Mascaró parece que dice que hemos renunciado totalmente a las reformas estructurales. No es verdad. Las reformas estructurales se hacen aquí, en el Parlament. Las reformas estructurales no se hacen con presupuesto. Las reformas estructurales no se hacen con promoción. Las reformas estructurales se hacen legislando, y nosotros estamos en ello.

A ver qué gobierno a los pocos meses de entrar ya ha presentado un borrador de lo que va a ser el anteproyecto de ley de turismo de las Islas Baleares. Bueno, pues sinceramente creo que ha hecho bastante rápido, por supuesto trabajando todos los días de verano. Bueno, pues ya está ahí. Es cierto que se puede empezar a criticar, es un borrador. Es un borrador que todavía está en plazo de alegaciones previas a la tramitación parlamentaria y estamos abiertos a todo tipo de conversaciones con todos los sectores y digo con todos los sectores. La Sra. Mascaró ha entrado un poquito más a fondo en el tema de la ley, habrá tiempo para hablar de la ley, entiendo que no ha tenido tiempo material para estudiarla a fondo, pero vamos, la ley incluye normativa a favor de la oferta complementaria que jamás hubieran podido ni soñar. Normativas que el decreto Nadal aplicaba sólo a los hoteles, ahora se van a aplicar a la oferta complementaria a efectos de ampliaciones. Es que ni ellos mismos en una reunión que tuve hace escasas horas sabían que tenían esos beneficios de ese mismo texto.

Los sindicatos, mañana tengo una reunión con los sindicatos, he estado con los sindicatos, están totalmente a favor de la figura del condohotel, totalmente a favor de la figura del condohotel, sí, pero hemos sido nosotros los que... sí, me dice que sí, pero usted no lo puso, o sea hemos sido nosotros los que hemos introducido el condohotel, ¡con seis meses!, tuvieron cuatro años para poner el condohotel. O sea que, bueno, vamos a ver, esta ley tan desastrosa que lo va a desregular absolutamente todo, bueno, evidentemente lo que no vamos a hacer es permitir que los proyectos estén años eternamente en un cajón. Vamos a estudiarlos y vamos a dar facilidades y sobre

todo vamos a evitar duplicidades y a agilizar la administración. Eso es totalmente evidente.

En estos momentos, bueno, la Sra. Mascaró me decía, es verdad, que se podía pedir más, que se pedía más presupuesto, que históricamente se ha pedido siempre más presupuesto, pues sí, pues sí, no se lo voy a negar, siempre los políticos hemos tendido a pedir más presupuesto, se puede pedir presupuesto para todo, pero cuando uno entra a analizar la situación, y sobre todo analiza la situación de los compañeros, se da cuenta que no todo es presupuesto, que los tiempos han cambiado y que hay que ser realistas y hay que ser realistas desde el banco azul y hay que ser realistas desde la oposición, Sra. Mascaró. Usted sabe perfectamente las dificultades económicas que tenemos y usted sabe perfectamente que nosotros vamos a tener que trabajar haciendo reformas estructurales aquí, aquí, y no en las ferias turísticas y vamos a tener que trabajar con poco presupuesto.

En cuanto al tema de la formación que les preocupa tanto, bueno, pues yo lo entiendo, entiendo su preocupación cuando ven que se reduce el presupuesto de la Escola d'Hostaleria, pero es que ahí también vamos a tener que optimizar. Ya se está trabajando para optimizar y estoy absolutamente convencido de que al final tendrán ustedes que reconocer, y si no lo tendremos que reconocer nosotros, que la gestión de la Escuela de Hostelería no se ha mermado en absoluto, pese a tener menos presupuesto. Aspiramos a que así sea y lo hacemos absolutamente de buena fe, pero ya se trabaja en aumentar la colaboración con el SOIB, que ya se produce. Hace escasos días tuvimos una reunión del consejo, de la Junta Rectora del Consorcio de la Escuela de Hostelería, donde se agradeció públicamente a la directora del SOIB la colaboración puesto que los cursos van a ser, van a tener los mismos cursos y van a ser más largos y más especializados, cosas que no cuestan dinero; se van a rentabilizar los recursos; se ha llegado, se han firmado acuerdos con la Federación Hotelera para la difusión de cursos, para trabajar conjuntamente, para que sean bonificables en la cuotas de la Seguridad Social estos cursos; para diseñar un plan de estudios de dirección hotelera internacional; para trabajar, en definitiva, con los departamentos de recursos humanos de las grandes cadenas hoteleras; ... Se puede hacer mucho y estoy convencido de que lo vamos a hacer sin necesitar más presupuesto y por supuesto se asegura el curso en marcha.

Es decir, de momento parece que todo va a ir muy mal, la promoción muy mal y no está yendo mal; la Escuela de Hostelería muy mal y no está yendo mal, y aspiramos a que no sólo no vaya mal a lo largo del próximo año sino que vaya mucho mejor.

Y para finalizar, el tercer gran tema que han tocado las dos diputadas, el tema de la conectividad. Sinceramente, el tema de la conectividad entiendo que les preocupe, es un tema que nos preocupa a todos, pero nosotros realmente estamos haciendo los deberes. Saben ustedes que es un tema que no es competencia directa de esta comunidad autónoma, es un tema en el que, de momento, poco podemos hacer, pero estamos haciendo los deberes con esa comisión que se creó donde se trabaja con gente de Menorca, con asociaciones de Menorca para llevar un documento en el que se estipulen, en el que se recojan las principales medidas relacionadas con la mejora de la conectividad, se trabaja con la Plataforma el Transport Aeri Ofega Menorca, se trabaja incluso con determinadas compañías aéreas y por supuesto con todos los consells insulares.

Se reunió el comité asesor en materia de cogestión aeroportuaria, se reunió por fin, ustedes no lo reunieron en cuatro años. Me habla de la conectividad, pero no reúnen en cuatro años el comité asesor en materia de cogestión aeroportuaria. Se reunió también, este último mes, la Mesa de Transporte Aéreo, que también hacía tiempo que no se reunía y se van a reunir los comités de rutas. Vamos a solicitar la declaración de servicio público de los vuelos entre las islas menores y la península y lógicamente vamos a luchar por la cogestión aeroportuaria. Es un tema en el que tenemos unanimidad total, todos los grupos políticos tenemos unanimidad. Saben ustedes que ahora estamos en proceso de nombramiento del Gobierno y hemos quedado, porque así lo hemos pactado, que nosotros vamos a ir, intentar ser los primeros en llegar con ese documento que va ser totalmente consensuado con ustedes.

Entonces, realmente considero que se están precipitando ustedes un tanto en el tema de la crítica hacia la conectividad aérea puesto que apenas hemos tenido tiempo más que para reunir los comités que ustedes no reunían y preparar los documentos para ir al Gobierno central reivindicando nuestras necesidades, cosa que ustedes tampoco hacían. Entonces, bueno, nosotros esperamos estar a la altura de las circunstancias, hacer los deberes y sacar adelante esta conselleria con el presupuesto que nos ha tocado.

Estamos absolutamente convencidos de que, pese a que el presupuesto no es el que hubiéramos deseado, vamos a sacar esto adelante y al final el turismo de las Islas Baleares va a ser el gran beneficiado. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, evidentment que són uns pressuposts, però amb aquest fet ja partim, encara que no sigui l'objecte del debat d'avui, d'una opció política ideològica. Són durs perquè el Govern ha optat per un únic instrument per quadrar pressuposts que és l'austeritat i la reducció del dèficit públic. És una opció que ja vàrem discutir, però n'hi ha d'altres, n'hi havia

d'altres, que era, una de tantes, un impost de patrimoni per a les grans rendes. Era, per tant, una opció, ja està, ho vàrem discutir. Tenim els recursos que tenim i en el marc dels recursos que té la conselleria, que evidentment són durs, són difícils, però que ens hem d'ajustar, en el marc d'aquest recurs des del Grup Socialista, que no li hem qüestionat la promoció en cap moment, no sé si s'hi fixa, què li plantejam?, que com que som molt petits hem de prioritzar creim d'una manera diferent. Per tant, ben segur que en promoció haurem de gastar molt menys o rendibilitzar-ho d'una altra manera.

Creim que hi ha coses a les quals no podem renunciar en base a aquest dèficit públic que és la renúncia a dirigir, a participar en tres objectius que creim claus perquè el turisme sigui motor de creixement. És cert que tenim moments de dificultats, però és que l'única oportunitat que tenim en aquests moments és l'aposta pel turisme, a no ser que no ens preocupi la creació de llocs de feina, que les empreses desapareguin. El turisme és l'eina que tenim. Per tant, en aquest sentit és pel que demanam que veritablement haurem de prioritzar molt bé aquests recursos perquè ens trobam amb dades reals molt dures.

De connectivitat no és que vulguem estrènyer més o menys, jo entenc perfectament que ara comença, que el Govern de l'Estat ben segur que farà mil coses, però és que tenim que ja hem perdut 800.000 seients en la temporada d'hivern. O quan parlem de fiscalitat de les empreses, ja el mes d'octubre, amb relació al mes d'octubre de l'any passat que ja estàvem en crisi, hem perdut 2.800 empreses, i del sector d'allotjament, i també del sector turístic, també del sector turístic, 200 d'allotjament, 800 de restauració, 600 de comerç minorista.

Estam en una situació veritablement complicada. A partir d'aquí amb els recursos que tenim, què li demanam? Que s'impliqui perquè el turisme continuï sent serveis, producte, serveis, més que una opció de creixement a través de la construcció. Amb això no li qüestionem que no siguin necessàries reformes estructurals, clar que sí que són necessàries, i és ben necessària una llei general turística, però això és l'instrument, vegem i ja discutirem, i ben segur que tindrem temps de discutir-la respecte dels objectius que pretenem, però el debat d'aquesta esmena a la totalitat, que nosaltres posam damunt la taula, és que el turisme amb aquest pressupost, que hi ha encara marge, sigui més serveis, sigui més interès general que interès particular.

Per açò tres qüestions, l'Escola d'Hostaleria, perquè sí és cert que podrà agafar-ho del SOIB la resta per arribar als 2,5 milions, i ara només en té 1.200.000, però el SOIB per posar aquests recursos a l'Escola d'Hostaleria ho reduirà d'una altra banda en formació. Clar que ho podem quadrar. I ben segur que no hauria de baixar en la feina de formar les persones desocupades i sobretot quan tenim una previsió que el 80% de l'ocupació que es generarà anirà lligada a turisme i necessitam tenir personal format. Per açò, qualsevol reducció com a Govern solidari sí que significarà una reducció, i tant, perquè abans sumaven dos i ara farem el bàsic en un.

Per tant, què demanam? Més aposta formativa i intermediacions a les empreses, que ho faran, però demanam que facin un esforç més, que facin un esforç en allò que fa referència a plans d'excel·lència turística amb els ajuntaments, amb els consells; en creació de producte, en plans d'instal·lacions esportives; en el que són estacions nàutiques que són serveis nàutics. Demanam una aposta, per tant, per modernitzar i crear serveis i producte turístic i, evidentment, demanam aquest compromís de connectivitat perquè creim que és important. I no massa més coses. Entenem que la situació és difícil, però també és cert que prioritzam d'una altra manera, valoram que potser socialment i per al conjunt dels ciutadans, un poc més rendible. I, repetesc, són opcions polítiques que creim que la participació d'allò públic en aquest tema com és el turisme, de dirigir cap on ha de créixer, en serveis o en construcció, que no són reformes, noves construccions, evidentment nosaltres optam d'una manera decidida per les reformes, pels serveis, per la formació i per la connectivitat.

Aquesta és la nostra aposta, tot el que puguem evidentment sumar, ens hi trobarà. En aquest sentit amb tot el marge i tota la confiança de caminar per aquest camí. Però ens preocupa que vertaderament aquest dèficit que hem de controlar, sigui només una excusa per fer una passa enrere en allò públic i deixar que el turisme només creixi a partir de la iniciativa privada. I açò suposaria, creim, una passa enrere que tal vegada ens donaria creixement avui, però ben segur hipotecaria el creixement de demà.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, president. Sr. Conseller, a mi també m'agradaria que em llevàs les preocupacions, perquè això voldria dir que el món va bé i que no necessita de moltes coses. Però la realitat és molt diferent. I és veritat que hem de ser prudents i que hem de ser solidaris i que ens hem d'estrènyer el cinturó, com diu vostè, però en aquests moments, una de les grans prioritats en aquesta comunitat és precisament la creació d'ocupació. Tota la gent que està ocupada, que cotitza, no necessita almanco tant de suport com les persones que no tenen res, ni tan sols una paga. Per tant, l'ocupació sí que és una preocupació i a través del sector de turisme és allà on veim un millor espai per poder créixer.

El pressupost diu vostè que no és només promoció. Ja ho hem vist, vostè defensa això, però jo li prometo que fins el dia abans de les eleccions el Partit Popular no ho defensava això. I no hi ha tanta diferència de com estava la situació a 21 de maig a com està avui. Empitjorava dia a dia, però tampoc és tan excés.

Hem de desdramatitzar el pressupost. Bé, el pressupost el podem desdramatitzar, però també el seu partit n'ha fet un drama durant un any que no n'hi ha hagut, que pareixia que si no hi havia pressupost el món caia. I no, es prorroga el de l'any anterior i tots estam contents...

(Remor de veus)

I ara mira, qualsevol s'entretén així com pot. Em deia, conseller, que ningú no li ha dit que estava preocupat per aquests pressuposts. Per ventura no li conten a vostè i per ventura conten mentides als periodistes. Però sí que en els mitjans de comunicació hem llegit la preocupació dels sectors hotelers, dels sectors sindicals, precisament pel baix pressupost de turisme. *"Preocupación hotelera por el recorte presupuestario"*, això ho hem llegit a diferents diaris.

Que les reformes estructurals es fan legislant. Efectivament i jo li he fet una mini crítica de la llei. Sí que li he de dir una cosa positiva, vostè diu: *"estamos abiertos a todos los sectores"*. És cert així com altres departaments del Govern han fet decrets lleis i els hem vist quan ja estaven penjats en el *BOIB*, vós heu fet un avantprojecte, l'heu penjat a internet, l'heu enviat a exposició públic, demanaríem que hi estigués més temps, però crec que això sí que és positiu. Però s'hauria de traslladar per ventura..., diu: *"mañana me reuniré con los sindicatos"*. Tal vegada i vist el panorama que hi ha, hagués estat bo reunir-se abans de presentar-ho, però sí que li reconec aquesta part positiva, almanco quan diu que està obert a tots els sectors. Després al llarg del temps veurem si això és realitat o només és discurs. Però en principi ha de ser positiu.

Bé, això que la normativa inclou l'oferta complementària, jo no ho he vist, però ja ho discutirem en el seu moment.

I que els sindicats estan totalment a favor dels condohotels. Per ventura algun sindicat sí, però també es pot discutir en el seu moment.

I és veritat que hi ha dificultats, i que en deuen tenir per fer els pressuposts. Però li tornam a repetir, és opció del Partit Popular i d'aquest govern que hi hagi hagut només retallades. És opció del Partit Popular. Hi havia opció a mesures tributàries per incrementar més doblers per reformes d'allà on sigui, si no els vol per a turisme, per a altres bandes. Però el Partit Popular ha optat que no i passat demà veurem com torna renunciar a una vintena o a una trentena de milions d'euros anuals perquè prefereix no incrementar impostos. Són altres maneres de fer pressuposts, altres maneres d'encarar les dificultats actuals. Vostè deia: *"podemos hacer mucho"*, idè podrien fer molt més si realment hagués estat així.

Sobre la connectivitat, és ver que estan preocupats. Ens pareix bé i ja sap que té el nostre suport en la declaració de servei públic. Però també l'experiència ens diu que aquí ens podem posar tots d'acord i en botar la mar, sigui qui sigui el que governi, fan una altra cosa. Per tant, estam així.

I diu vostè que espera estar a l'alçada de les circumstàncies, que ho farà millor que els anteriors. Miri, a mi m'agradaria realment que fos així i que al final el turisme fos el gran beneficiat. Però que fos el gran beneficiat perquè crea ocupació, perquè incrementa la rendibilitat des d'un punt de vista

sostenible i no perquè converteix en peces immobiliàries indústries que en aquests moments encara ocupen gent i que durant molts d'anys en podrien ocupar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sr. Conseller, quan vostè vulgui.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente; gracias, señores diputados. Bueno, nosotros, Sra. Barceló, no renunciamos absolutamente a nada. Es que ustedes están empeñadas en que, como el presupuesto no es el que desearían, nosotros estamos renunciando a algo. No renunciamos absolutamente a nada, estamos absolutamente convencidos de que nuestra gestión al final va a ser una buena gestión.

En temas de creación de puestos de trabajo. Ve el ejemplo de Magaluf, ve cómo se ha puesto en marcha el Plan de reforma integral de Magaluf y como ya preparamos en el Plan de reforma integral como zona madura desde el ayuntamiento, sólo con el anuncio de la nueva ley, ¿sabe que se están empezando las obras? ¿Sabe que los sindicatos están de acuerdo en el cambio de uso de un hotel obsoleto, abandonado, que se convierta en condohotel? ¿Sabe que están encantados? ¿Sabe que eso va a suponer puestos de trabajo en un hotel que no está ocupado? ¿Sabe todo esto? ¿Sabe que todo esto va a suponer mejora de la categoría de los hoteles en matización de establecimientos, creación de boulevares, (...) de lujo? ¿Sabe todo esto? ¿Cómo puede hablar todavía de que van a disminuir los puestos de trabajo? Esto es lo que tendrían que haber hecho ustedes y estamos empezando a hacer nosotros, sin ni siquiera tener la nueva ley. No sé de qué me está hablando...

(Alguns aplaudiments)

En cuanto al tema de producto. Nosotros estamos tratando el producto, en época de crisis como ahora ¿qué tenemos que hacer? Intentar quedar bien en las ferias, hacer bien las cosas a nivel de promoción, hacer la nueva ley y trabajar el producto. Trabajar el producto es lo que estamos haciendo desde la mesa de alcaldes. Todos los alcaldes de las Islas Baleares se han sumado y están empleando ya la plataforma digital para pasarnos todos estos pequeños problemas que tienen y tratarlos desde la Comisión Interdepartamental de Turismo que ya se ha puesto en marcha o incluso con otras administraciones. Se está tratando el producto. Es importantísimo en estos momentos de crisis mejorar el producto, porque cuando mejoremos el producto, mejorará sin ninguna duda también la conectividad. La mesa de alcaldes está funcionando.

En el tema de la conectividad, bueno, el tema de la conectividad me dice que hay que mejorarlo, lo ha dicho en sus dos intervenciones, pero no me dice cómo. Yo le digo que estamos haciendo lo que podemos hacer en virtud de nuestras competencias legales y usted me sigue diciendo que hay que mejorarla. Empiezo a pensar que usted se puede estar refiriendo a que hay que mejorarla dando dinero a las compañías aéreas, ¿o no? Porque usted ofreció 1,7 millones de euros a Air Nostrum, al final no los pagó y le dijo a Air Nostrum que no dijera nada hasta las elecciones. Y entonces Air Nostrum nos vino después de las elecciones a decirnos que usted les había prometido que les iba a dar 1,7 millones de euros. ¿Está usted a favor de dar dinero a las compañías aéreas, cuando se ha demostrado por el informe anual de ayudas públicas en España que no funciona? No funciona, Sra. Barceló. Aparte de las dudas jurídicas que plantea por el tema de la falta de publicidad y concurrencia y porque realmente se está promocionando un turismo de destino, aparte de todo eso, estos son los gráficos que demuestran en Baleares y en Murcia que aumenta la subvención y bajan los pasajeros. Es que no sirve absolutamente para nada. Encima, fastidia a las empresas que apuestan por Baleares durante todo el año, porqué les rompe su cuenta de resultados cuando apuestan por todo el año. No sirve absolutamente para nada. Pero es que ni siquiera sé si se refería a darles dinero, como usted prometió e incumplió.

Y por último, Sra. Mascaró, evidentemente me he reunido con los sindicatos por casualidad. Yo tengo a la agenda fijada para la Ley general turística, probablemente hasta dentro de dos meses. Todos los que se han querido reunir conmigo, todos lo han hecho. Ha habido asociaciones de todos los sectores, o subsectores del sector turístico que se han reunido siete y ocho veces. Los sindicatos no, ellos parecía que tenían que esperar a que nosotros les llamáramos y les pidiéramos si por favor se podían reunir con nosotros. Es que yo, la verdad..., nosotros no seguimos esa línea. Si esa era la costumbre, las costumbres van a empezar a cambiar, es que nuestra agenda está totalmente llena y a partir de ahí nosotros vamos evidentemente recibiendo a todas las personas que piden cita, pero hay que empezar a darse cuenta de que nadie es el ombligo del mundo.

Y finalmente decirle que el sector confía en nosotros plenamente. Pese a lo que pueda haber salido en los medios de comunicación, tengo reuniones con el sector todos los días. El sector, toda la desconfianza que tenían con ustedes, la han transmutado en confianza con nosotros. El sector jamás puede confiar en un gobierno que deja 6 millones de euros de deuda con las navieras, 66 millones de euros en Ports, 32 en su Conselleria de Turismo, 1,6 millones de euros a los clubes deportivos y 1,8 a los deportistas. Y por último, el detalle que sale hoy en los medios de comunicación, ¿sabe lo qué es esto? Las entradas de Can Prunera...

(Alguns aplaudiments)

Las entradas de Can Prunera, hay 3.000, no me cabían en el bolsillo las 3.000. Pero hay 3.000 en su conselleria, pagaron 15.000 euros por ellas a don Pedro Serra y están pudriéndose en la conselleria. Las tenían que entregar a los touroperadores entre 2009 y 2010 y no lo hicieron. No sé si eso alguien lo puede calificar de malversación o tirar el dinero a la basura, pero ustedes evidentemente han sido especialistas en tirar el dinero a la basura.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn en contra per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Lourdes Bosch.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gracias, Sr. Presidente. Buenas tardes, señoras y señores diputados. La última vez que se presentaron unos presupuestos en turismo fue en noviembre de 2009, hace dos años, porqué el gobierno anterior decidió no hacer los deberes, no cumplir con sus obligaciones. Así es, les duele oírlo, pero es la realidad...

(Remor de veus)

...les guste o no les guste. Afortunadamente este enero, como ha dicho la Sra. Mascaró, sí habrá unos presupuestos, una hoja de ruta, la hoja de ruta que seguirá este gobierno para salir de la crisis. Sabemos y ustedes en el fondo son conscientes, aunque no lo quieran reconocer, que la herencia del *pacte* es pésima. Por eso tiene si cabe más mérito los presupuestos que hoy se debaten en esta sala.

Como ha destacado el conseller, son unos presupuestos que anteponen sobre todo a los ciudadanos y a las prestaciones sociales por encima de todo. Son unos presupuestos básicamente sociales. Y para ello ha sido necesario reajustar las cantidades de otras consellerias, entre ellas la de Turismo. Pero este ajuste, que parece que ustedes no entienden, no es un capricho, es una necesidad. Si el anterior gobierno no hubiera despilfarrado alegremente hasta a llegar a generar en cuatro años el 60% de toda la deuda que tiene actualmente Baleares, ahora el Partido Popular no se vería obligado a esta reorganización. Pero esto es lo que hay, así que nuestro trabajo es sacar adelante lo que otros dejaron medio hundido.

Entendemos que la preocupación del Partido Socialista y del PSM se debe a que están tan acostumbrados a gastar y a gastar, que no deben ni saber por dónde coger estos presupuestos. Pero creo interesante recordarles que hay gente que con menos es capaz de hacer más y tenemos el ejemplo bien reciente, que también recordó el conseller, la World Travel Market. Ya se habló de este tema en un pleno, pero por lo visto vale la pena recordárselo, algunos titulares de la prensa destacaron cómo este Gobierno había conseguido que las ferias dejaran de ser una sangría económica. De hecho se llegó a ahorrar más del 53% en esta feria. Y es que hay otra manera de hacer las cosas. Estaría bien que entendiesen que hay vida más allá de subir los impuestos, hay otras opciones. Pero claro, hay que pensar, hay que exprimirse el cerebro, hay que ser creativo, hay que decir la verdad. Y eso no es tan fácil.

Miren, como ha dicho el conseller, no cuesta ni un euro a los ciudadanos la nueva Ley general del turismo y sin embargo ayudará a crear empleo, que es un objetivo de este gobierno, simplificando normativa, agilizando burocracia, eliminando duplicidades. La mesa de alcaldes también supondrá la cooperación transversal en materia turística, facilitando y promoviendo el turismo y su empleo. Todo ello son iniciativas que no necesitan fondos económicos y que son soluciones a los problemas actuales. Ustedes en las enmiendas que han presentado, las han resumido todas ellas con un lacónico, “no responde a las necesidades reales de la sociedad de las Islas Baleares”., lo que seguro que no responde a las necesidades reales de la sociedad es dejar una deuda de 4,5 millones a clubs, a deportistas y a eventos, con una póliza vencida de 12 millones de euros, que es lo que nosotros no hemos encontrado.

Lo que seguro que no responde a las necesidades reales de la sociedad es gastarse la partida finalista de 20 millones de euros del palacio de congresos en no sabemos todavía qué. Lo que tampoco seguro no responde a las necesidades reales de la sociedad es gastarse 7 millones de euros en estudios, estudios y más estudios que se han evaporado en el Consorcio de la Playa de Palma. Pregunten, pregunten a la gente en la calle qué piensan al respecto. Esto es lo que no responde a las necesidades reales de la sociedad. Nosotros no queremos hacer como ustedes, vivir en *Los mundos de Yupi*, ocultar la realidad, mentir a los proveedores y estar continuamente prometiendo lo que no vamos a poder dar.

Este gobierno del Partido Popular se caracteriza por ser realista, por afrontar la realidad, por dura que sea, porque damos la cara. Ustedes viven en una realidad paralela. Quieren que incrementemos gasto en promoción, pero no desvelan de dónde quieran que los saquemos, ¿de sanidad?, ¿de educación?, ¿qué quieren, que rebajemos de nuevo los suelos a los funcionarios y las pensiones a los jubilados como hizo su gobierno?

(Alguns aplaudiments)

Sí, sabemos de su afán por gastar, por la fiesta, pero el Partido Popular ha asumido con responsabilidad sus deberes y eso significa que tenemos que ajustarnos a lo que hay. Bajen de la nube en la que se hallan ustedes inmersos, esa que ahora mismo Zapatero debe estar supervisando desde su hamaca.

Ustedes nos exigen mayor presupuestos para turismo, ustedes lo tuvieron ¿y de qué les sirvió? Palacio de Congresos, la infraestructura turística más importante para la desestacionalización del turismo paralizada. Playa de Palma, 17 millones de euros, otro absoluto fracaso que se quedó en nada. 18 millones de euros gastados en ferias con séquito y comilonas. Si hubieran contenido un poco el gasto en su momento, a lo mejor ahora este gobierno no tendría que hacer los titánicos esfuerzos que está teniendo que hacer. No han podido tener más dinero y hacer peor uso de él. Ustedes gastan con la alegría de los que creen que el dinero público no es de nadie. Nosotros controlamos el gasto con la responsabilidad de los que saben que el dinero público es de todos y que cuesta mucho aportarlo. Es evidente que su modelo turístico es diferente al nuestro. El suyo se basa en gastar y gastar, supongo que así tienen la sensación de que hacen algo, ya saben, la famosa fiesta que tanto les incomoda.

Les recuerdo el surrealismo al que ustedes abocaron esta institución. En noviembre del 2009, un conseller de Turismo presentaba los presupuestos en comisión. En diciembre del mismo año, los defendía otro conseller, y al año siguiente otra consellera ya ni los presentaba. Los hechos hablan por sí solos. ¿Esto es dar estabilidad a la industria más importante de Baleares? No, lo que nos trajeron fue inestabilidad, pero no les preocupó lo más mínimo, porque su prioridad no eran las Islas Baleares, era mantenerse en el cargo, y si teníamos que tener cuatro consellers en cuatro años y si el Palacio de Congresos se paralizaba, y si Playa de Palma era un fracaso, pues no pasaba nada porque ustedes se mantenían en su cargo.

¿Saben qué han transmitido durante todos estos años? Que ustedes no creen en el turismo, porque obras son amores y no buenas razones. Ni siquiera han escuchado a los profesionales; es la queja con la que nos hemos encontrado a lo largo de este medio año: los profesionales se han sentido profundamente desechados, nadie quería contar con su opinión. Pero el Partido Popular quiere acertar en su política. En momento de crisis tenemos que asegurar al máximo la efectividad de nuestra política. Por esto nosotros sí estamos contando con la presencia del sector privado, porque su amplia experiencia hará más difícil la equivocación.

Las personas de estas islas han depositado su confianza en nosotros, y es nuestra responsabilidad administrar de la mejor manera posible los recursos disponibles. A diferencia de ustedes estamos firmemente convencidos de que éste es el presupuesto más adecuado en el actual contexto, para garantizar y preservar los servicios públicos básicos que conforman el actual estado de bienestar de nuestras islas.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bosch. En torn de rèplica per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Faltaria més. Crítica a l'anterior per justificar la seva impotència o incompetència davant els fets. Perquè podem dir el que vulguin, però les dades són molt clares. Ocupació, feina, el mes de novembre s'han destruït 10.000 llocs de feina a la nostra comunitat autònoma. Empreses turístiques, 1.600 menys que l'octubre de l'any passat, i 800.000 seients d'avió menys aquest hivern. Aquests són els fets, açò és l'activitat econòmica que vostès estan generant. I governar és una altra cosa, és una altra cosa que justificar, que justificar, repetim, la incompetència que podem entendre davant una situació econòmica que és vertaderament difícil, però la gent espera alguna cosa més.

Jo podria, evidentment, assenyalar-los un munt de recursos de deutes que ens vam trobar; jo encara en vaig trobar més que vostè, Sr. Conseller, 48 milions. Pula Golf, vostè ho coneix bé, Pula Golf, 17 milions d'euros en tres anys, un deu. Michael Douglas, Kournikova, equip ciclista, Institut Nóos, Targeta Verda... Tot açò és seu!, tot.

(Alguns aplaudiments)

Açò també és el deute que en aquests moments hem de gestionar. Alguna cosa més que deute, a més a més, alguna cosa més.

Però vertaderament creuen que els ciutadans, en la situació amb què estam, esperen açò de nosaltres? Vertaderament açò és la resposta?, o la resposta passa perquè vertaderament assumim la responsabilitat de governar? Uns amb més responsabilitat i altres acompanyant en aquesta responsabilitat, faltaria més. I cercar solucions, açò és el que pertoca, i repetim, si hem d'anar a aquest debat també hi podem anar.

Els ho hem dit molt clar, on són els recursos, i a més a més la portaveu del Partit Popular encara ens diu dels estudis. En aquest pressupost que avui presenten aquí hi ha 3,2 milions d'euros en estudis a la Direcció General de Ports i Aeroports, la majoria per privatitzar perquè aquesta és la seva opció; i per què han de fer estudis?, per privatitzar? Açò va en contra totalment d'ajudar el sector nàutic. Què creuen, que ho faran més barat, els privats? O hem de crear serveis i ajudar les estacions nàutiques, per exemple, que són empreses que creen serveis? Açò són les dues opcions. Tenen esmenes per poder decidir.

Vertaderament açò és l'opció? D'açò n'hem parlat poc, eh? Per tant el que demanam dins aquesta contenció pressupostària és que els recursos que tinguem els invertim per gestionar des d'allò públic. Tenim els que tenim, però creim que es poden prioritzar d'una altra manera, i n'estam totalment convençuts, que es pot prioritzar d'una altra manera, i precisament per fer cas que en aquests moments hi ha prou personal dins l'administració per fer estudis. Han fet la Llei general turística. Perfecte, que continuïn fent feina en aquest sentit, i aquests recursos, aquests 3,2 milions d'euros, que s'inverteixin lligat a creació de producte, millora de les infraestructures turístiques i a formació. Per tant hi ha marge per fer política i per fer les coses d'una manera diferent, i tant si n'hi ha, des del respecte i des de la valentia de mirar i de ser capaços de trobar respostes.

Hem entrat dins una opció que el Govern va prendre en el seu primer moment -ho repetim i açò creim que no ajuda a la reactivació econòmica de la qual tendríem possibilitats-, que és que es va optar per una contenció total, però així i tot amb el poc marge que tenim de reactivació econòmica hauríem de ser capaços de fer-ho. D'entrada en el que duen governant les dades objectives no acompanyen; la directora general, la que presenta el pressupost, ens deia que mai no arribaríem a les xifres, que el Govern estava preparat; ja les han superades i no hem acabat l'any. Per tant quan veim açò, la situació tan dura d'empreses, aturats i pèrdua de competitivitat, hauríem de ser capaços de fer un discurs d'entrada un poc més seriós, i si vertaderament he de tornar a discutir tots els casos que tenim, què vol que li digui?, cerquin-ne una altra. No crec que avui els polítics haguem d'estar en aquesta alçada.

Per tant els demanam obligatòriament compromís de tirar endavant, i que vertaderament aquest turisme que volem sigui no de nova ocupació territorial, sota l'excusa del dèficit públic, que és excusa, i que per tant s'utilitzin els recursos que tenim, en lloc de fer estudis, a invertir en competitivitat, i açò és possible amb els pressupostos d'avui i tenen a disposició totes les esmenes. Estan fetes en aquest sentit, no per a cap altra història, perquè serveixin per governar, perquè serveixin per sortir d'aquesta crisi que vivim.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Començaré per la festa, Sra. Portaveu del Partit Popular. Jo sincerament esper que després d'aquestes festes els hagi fugit aquesta agrura que han passat aquests darrers quatre anys. És d'un tarannà no ja democràtic, no poc democràtic, gens ni mica, aquesta ràbia que desprenen perquè els darrers quatre anys vostès no han governat. No, no, sincerament és això.

(Alguns aplaudiments)

Perquè arguments, arguments en contra de les propostes, cap ni un. L'únic argument que té és la festa dels darrers quatre anys. I avui matí ja ens ho han intentat dir, si tenguéssim un poc de vergonya; però és que n'hi ha altres que no en tenen gens, gens ni mica. Les entrades a Can Prunera que ha trobat el conseller; no estan caducades, miri, mal fet si no les vàrem repartir, però és que les pot repartir ara; no pot negociar amb Can Prunera si no serien vàlides l'any que ve?; és molt difícil perquè no solen caducar les entrades. Si n'ha trobades tantes segur que als responsables del museu els ha d'interessar tenir xifres de persones que hi entren, per tant negociï alguna cosa, i mal fet si està fet, però hi eren, les entrades, eh que hi eren? Altres coses no hi han estat o les han trobades enterrades dins qualche caps de Cola-cao, i ens continuen insistint en la festa!

(Remor de veus)

I cada vegada que parlin de la festa jo els parlaré dels 18 milions d'euros de l'equip ciclista d'Urdangarín, Illes Balears, que se'n varen anar de salut i d'educació. Que no?, i tant!, i això està escrit en els pressupostos de la comunitat autònoma i a les liquidacions. I els parlaré de la capsa de Cola-cao, i els parlarem del CDEIB, perquè és que n'hi havia moltes.

Però els ciutadans avui, sobretot els que ho passen malament i també els empresaris, després de dos acudits de festa crec que el volen són solucions, i uns en sabrem més que altres, jo comprenc que el Sr. Delgado entengui que ell en sal més que jo, però quan jo li venc a dir aquí que jo no crec que el seu pressupost basti no li ho venc a dir ni perquè sigui el Sr. Delgado ni perquè sigui el PP; li venc a dir perquè realment pensam que això no és suficient i que aquesta terra es mereix un esforç més important, perquè la nostra indústria, vulguem o no vulguem, és el turisme. I vostès ens la tornen tirar cap a la construcció, pareix ser, pareix ser que va així.

Insinuen que a la Platja de Palma no saben on són els doblers; els doblers no han arribat, però si realment tan important és la Platja de Palma, per què el conseller diu que no és necessari que hi hagi aquestes reformes i aquestes inversions? La diputada ens diu: a la Platja de Palma no es varen poder inversions perquè no hi són; el conseller diu: no és necessari fer grans inversions per tirar endavant. Què feim? Ens coordinam els discursos o simplement anam a pegar?

Jo, sincerament, la nostra proposta és arribar a consensos, és arribar a allò que sigui necessari i seguirem fent feina, fins i tot des de la discrepància, Sra. Diputada. Però sincerament, responsabilitat, rigor, feina i convertir aquesta sala en una sala de debat ens hi trobarà sempre, si el que vol és parlar de festa jo n'hi recordaré moltes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. I per al torn de contrarèplica, en nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Lourdes Bosch.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Usted lo ha dicho, Sra. Barceló, gobernar es otra cosa, gobernar es tomar decisiones y con responsabilidad, y eso es lo que estamos haciendo, ustedes no las comparten, bien, por eso estamos en partidos políticos diferentes; ustedes simplemente no tienen programa, todo su discurso consiste en asustar a la gente de lo que ustedes suponen que vamos a hacer, pero que nosotros negamos rotundamente; ustedes dicen que vamos a ser depredadores del territorio, falso; ustedes dicen que vamos a dejar a la gente en la calle, falso; ustedes se dedican a asustar a la gente, porque no tienen más argumentos; ustedes, que pretenden darnos lecciones de argumentos, no tienen, sus argumentos son esos, asustar, asustar y asustar.

Sra. Mascaró, ¿ustedes creen que tenemos rabia porque no gobernamos la legislatura pasada? Mire, esta frase dice más de ustedes que de nosotros, posiblemente es lo que les está pasando ahora, y ya se sabe, se cree el ladrón que todos son de su condición.

(Alguns aplaudiments)

Tiene mucha gracia que ustedes nos quieran hablar de argumentos cuando los suyos se reducen a la lata de cola-cao y a Matas. Sra. Mascaró, estamos muy coordinados, a lo mejor es que no ha estado atenta, por un lado nos quejamos de que ustedes, que nos piden tanto presupuesto, ustedes dispusieron de él y lo malgastaron, no les sirvió de nada, no pueden presentar frutos de los cuatro años de legislatura pasada. Y lo que estamos diciendo tanto el conseller como esta servidora es que, efectivamente, confiamos en la inversión privada y ahí está el ejemplo de Magaluf, lo que pasa que ustedes no quieren entender y no se quieren rendir ante la evidencia.

Miren, nos están pidiendo seridad, y eso mismo les pedimos nosotros a ustedes, parece que no lo entienden, hay un refrán que espero que sí entiendan: *d'on no n'hi ha no en raja*; qué más quisiéramos nosotros que tener unos presupuestos multimillonarios, pero sus gastos nos abocan a estos presupuestos, y por responsabilidad, por no recortar el estado del bienestar tendremos que hacer esfuerzos en turismo, para sacar adelante la sociedad del turismo que tanto nos importa con estos presupuestos.

Miren, lo que ustedes nos están proponiendo, que, les guste o no les guste, es la deuda alegre, gastar y gastar, su política de tierra quemada nos aboca al fracaso rotundo, ustedes nos lo han demostrado, en eso ha consistido su política estos cuatro años y a la vista han quedado los resultados. El Partido Popular lo que quiere es sacar a Baleares de la crisis, no hundirla más, y eso es lo que conseguiríamos con sus aportaciones, por eso no aceptamos sus propuestas. Resulta profundamente decepcionante que ustedes no hayan aprendido de sus propios errores; qué pena que no tengan memoria histórica, que se queden en la memoria selectiva, de esto me acuerdo y de esto otro mejor no; les vamos a recordar un caso de su legislatura que parece que han dejado para el olvido. Miren, en enero de este año, aquí está la noticia, dimitió la directora de la Agencia de Turismo de las Illes Balears, de la ATB, ¿lo recuerdan?, junto con su directora financiera, fue noticia en todos los medios de comunicación y voy a leerles las palabras textuales de la entonces exdirectora: "No es un tema de recursos, es el uso que se hace de ellos. La conselleria quiere seguir comprometiendo acciones sin existir crédito, se crean expectativas a las empresas que luego no se pueden cumplir, tenía que firmar crédito como si lo hubiera. Ha faltado transparencia, se han comprometido cosas que no se pueden llevar a cabo. Te obligan a vender motos".

Pues bien, eso es lo que el Partido Popular no quiere hacer, el Partido Popular no quiere vender motos, por eso presentamos estos presupuestos, que son realistas, austeros y sobre todo atienden a la realidad.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bosch.

Passam idò al debat número 5, de globalitat, agrupació de la secció 12, Conselleria de Turisme i Esports, amb les seccions i entitats afins.

Esmenes parcials, Grup Parlamentari Socialista, secció 12, Conselleria de Turisme i Esports, al programa 457A, promoció i foment de l'esport, s'hi mantenen la 5432, 5434, 5433, 5286 i 5374; al programa 514B, gestió de les instal·lacions portuàries, s'hi manté la 5329; al programa 751C, ordenació del sector i redefinició del model turístic, 5327, 5328, 5326, 5288, 5287, 5252, 5251; E11, Ports de les Illes Balears, 5330; F01, Fundació Illesport, 5307.

Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, secció 12, Conselleria de Turisme i Esports, al programa 457A, promoció i foment de l'esport, s'hi mantenen les esmenes 5658, 5659, 5657, 5660, 5656; al programa 511E, gestió del transport aeri i marítim de les Illes Balears, 5653; al programa 751C, ordenació del sector i redefinició del model turístic, 5649, 5654, 5648, 5650, 5652, 5647 i 5655.

Per defensar conjuntament les esmenes, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Tarrés.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, em toca defensar aquestes esmenes i abans de començar vull fer referència, és que, la veritat, jo estic una mica despistat, em sol passar, no sé si som més bàmbol que els altres, ja pot ser, i em podran acusar de moltes coses, jo sentia el conseller aquí que deien que havíem estat de festa, que havíem fet les coses molt malament, i jo entenc que sí que les hem fet malament, per això som a l'oposició; però jo personalment estava amb la confusió que sí que és cert que jo he estat de festa els darrers mesos de la passada legislatura, però em confon el discurs que sent aquí que és purament econòmic, en el sentit, jo he estat de festa, permet'm que li digui, Sr. Conseller, perquè després de la gestió de tres anys ens hem trobat que l'illa on jo havia de fer política, a l'illa d'Eivissa, l'economia havia pujat quasi un 3%.

Vostè em confirmarà si és cert o no és cert, la que més de totes les illes i fent polítiques amb l'ajuda i de la mà del Govern balear, i ara resulta que tan satisfets com estàvem nosaltres, vàrem dir "cony, amb les dificultats que hi ha, dins el mal moment que passam, encara anam traient el cap més que els altres", perquè a comunitats on governaven companys nostres i companys seus, les coses anaven moltíssim pitjor. Allò que *el tuerto en el país de los ciegos es el rey*, mai no m'ho he acabat de creure, però quan veus el que fas i veus els resultats, fotre!, una miqueta orgullós sí que et sents i dius "tan malament no ho hem fet si estam creixent quasi al mateix nivell que Alemanya". I ara ens vénen a dir que hem estat un autèntic desastre, si hem estat un autèntic desastre en temps de crisi, que durí el desastre!

Jo desig al conseller que ens diu aquí que ha anat a la World Travel Market i que se sent molt satisfet i molt orgullós de la gestió, que Déu faci que se senti orgullós durant 25 anys més d'anar a fires, però el que em preocuparà és el resultat de les temporades turístiques perquè és del que vivim i del que tots depenem.

Vull pensar que si..., ja que ha dit que havia estat un desastre tan gros créixer un 3%, l'any que ve quan gràcies a la seva gestió haguem crescut un 6, un 7, un 8 o més, aquí tirarem confetti, serpentes i tendrem una festa del diable, perquè vull pensar que la festa va en aquest sentit, vull pensar que va en aquest sentit.

Jo em sent molt orgullós del que deia la meua companya Barceló. Diu: "la festa ha estat que hem tengut més turistes, que hem tengut més turistes a l'hivern, que hem tingut més turistes fora de temporada" i ara resulta que això no val. Jo veig que després d'aquests mesos de gestió a Eivissa -i perdonin que sempre parli d'allà on venc i del que conec bé- resulta que l'any passat teníem vols fora de temporada que ens portaven turistes i enguany no en tendrem cap. I això és una gestió extraordinària, fantàstica, idò vinga!, *con dos narices* que diu aquell, que continuï essent així! Fantàstica, però no ens vendrà un turista fora de temporada almenys fins al mes de març.

Li torn a dir que em sent preocupat, em sent preocupant. Al principi, quan vaig veure la primera presentació que va fer el Sr. Conseller a la Comissió d'esports i turisme, idò hi vaig creure una mica perquè el primer canvi va ser dir: "durem esports amb turisme", jo dic: "sí, senyor, una comunitat que viu del turisme posa esports allí", però és clar, quin sentit té això? Té el sentit que l'esport que puguin fer els turistes quan vénen aquí, tenen un clima, un temps fantàstic per fer-ho i les dues conselleries conjuntament, idò bé, té aquest sentit, però per un altre costat pensava, però en tots els llocs, quasi sempre esports ha estat tot sol o ha estat juntament amb educació. Quin sentit tenia que estàs juntament amb educació? Miri, personalment sempre he cregut que l'esport és educació i sentia, quan ho explicava vostè, ja em començava a semblar que tots els recursos havien d'anar a l'esport base o la majoria dels recursos havien d'anar a l'esport base, i em sembla molt bé, creim en l'esport base, però és que l'esport base és l'avantsala, és la primera passa per arribar a l'esport d'elit i l'esport d'elit el posam entre cometes, el que és elit. Elit per a la nostra comunitat són aquells que surten a competir fora de la nostra comunitat, són aquells que tenen un determinat nivell i són aquells que necessiten les ajudes públiques per poder fer-ho, per poder competir, però és que no tan sols és la competició, sinó que és l'exemple que tenen els infants que comencen a fer esport d'allà on volen arribar o per on han de passar, però, amb tot el respecte del món, crec que qualsevol de vostès que hagi estudiat o que s'hagi format o un fuster, moltes vegades serà fuster perquè veu el fuster davant casa seva, veu son pare o veu el seu oncle que treballa la fusta i l'exemple l'hem de tenir el més prop possible, sempre.

I ara resulta que anam perdent aquestes ajudes cap als clubs d'una miqueta amunt dins la nostra comunitat i no les hem de perdre. No demanam que agafin una màquina de fer sous i facin sous, simplement són uns debats de pressupostos, hi ha unes partides i els deim "d'aquestes partides poden treure aquesta quantitat i posar-la aquí i seguirem fent el mateix o quasi el

mateix”, perquè reconeixem que hi ha aquesta baixada, però és clar, torn al conseller d’Economia que és el que ens té... o el més important en aquest debat que tenim aquí.

Sí, perquè jo sentia la legislatura passada allò que ens deien contínuament: “és que vostès fan i si una família fes el mateix que vostès, aniria a la ruïna” i tu deies: “home, si una família cada vegada s’endeuta més pot ser que se’n vagi a la ruïna”, i ara la recepta que ens donen és: hem de pagar tot el que devem, ho hem de pagar tot. Molt bé i així sortirem del deute, no en tenc cap dubte. Jo també, si un dia vull estalviar només he de fer una cosa: no menjar, i si ho faig durant tot un mes, per estalviar, estalviaré, ara pot ser que em mori, eh?, i si em mor, estam fotuts, no perquè em mori jo, perquè si em mor jo en aquest cas pot ser que sigui el turisme, perquè si no invertim en promoció, si no invertim en aquelles coses que hem de fer, pot ser que en aquesta comunitat ens vagi malament i ara podem dir paraules molt grosses i molt polides i quedar molt bé, però els resultats pot ser que siguin uns altres diferents, perquè ja ho deim: portam sis mesos i jo ja temo, a les illes menors, com aniran els vols, com ens anirà el lloc per on ens ha d’arribar el turisme.

Aquest és un problema que tenen les illes menors, no és un problema que té Mallorca. Per tant, mirar i només parlar que tan malament com vostès no ho farem, no acaba de ser la solució. La solució vendrà d’aquí un any o d’aquí un any i mig.

Per això, aquestes esmenes que presentam van bàsicament en aquestes dues línies que dic: una, connexions aèries. Vostè diu que no vàrem negociar, que nosaltres no vàrem fer, molt bé, jo li don tota la raó. No ho vàrem fer, però vostè ho haurà de fer perquè de moment hi ha menys vols que fa un any i la responsabilitat serà d’algú, no sé de qui, però d’algú serà la responsabilitat que a Eivissa i a Menorca, almenys, tinguem menys vols que fa un any, cert o no? Sí.

Per un altre costat, parlam de l’esport, d’allò que és. Li dic, miri, si l’hem de mesclar amb turisme, em sembla molt bé, però no ha de perdre el vessant educatiu que té l’esport per als nostres infants, com a formació. Si perdem aquest vessant, en què veig que l’augment pressupostari no és per fer meravelles, perquè l’augment en esport base només es pot invertir en dos llocs, en planificació i en tècnics, i perdrem tot l’altre esport i si l’altre esport se’ns mor, l’esport base s’acabarà morint. S’ha d’atendre aquest esport, aquest esport -li torn a dir- entre cometes d’elit, cosa que sembla que no es vol fer i tampoc no és la mateixa visió i em sap mal, tothom sap d’on ve cadascun de nosaltres, no és el mateix parlar això des de Mallorca que parlar-ho des d’una illa menor. Quan els nostres esportistes han de sortir no tenen els mateixos problemes a Eivissa i Formentera i a Menorca que des de Mallorca.

És més, li faré una afirmació, perquè hi ha molts de temes de turisme dels quals havíem parlat, però com que s’ha comentat quasi tot abans, he hagut de canviar el que anava a dir. Ens preocupa el tema de les taxes portuàries, Sr. Conseller, aquest augment del 15% preocupa, almenys a Eivissa i sé que a Menorca ens preocupa bastant.

Ens preocupa bastant trobar-nos que cada vegada ens poden arribar menys recursos quan nosaltres aportam a la caixa en proporció més que mai...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tarrés, crec que està fent el debat a la totalitat amb el conseller i la seva funció era venir aquí i defensar les esmenes, però pot continuar, però ja no li queda...

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

No, no, Sr. President, sé quin és debat i li deia que el debat que s’havia fet abans anava en la mateixa línia, crec que tots anam en la mateixa línia.

És un debat a la totalitat, a mi em toca fer el de la globalitat i fixar-me en les esmenes que s’han presentat, les esmenes del PSM-IniciativaVerds-Entesa i Més per Menorca -sempre és un nom que em costa- a les esmenes hi donarem suport i les aprovarem perquè van en la mateixa línia del que comentàvem.

Per part del Grup Popular hi ha dues esmenes presentades que són correccions materials als pressuposts, esmenar errors materials que s’han tengut que crec que si es poden esmenar aquestes dues és perquè ja s’ha de modificar alguna part del pressupost. Jo voldria que tengués molt en compte el que li demanam, el que li demanam i tenguí a bé poder corregir alguna de les coses que es plantegen en aquests pressuposts. Crec que és necessari i entenem, entenem que hi hagi retallades, però no entenem que hi hagi retallades fins a aquest nivell, no entenem que hi hagi retallades per a tothom igual o que no siguin les mínimes en casos que són molt i molt necessaris.

Supòs que llavors vendrà algú dient que no he fet referència purament a les esmenes que donaven suport, no, idè bé, ja li he dit que... no, vostè ho té clar. Jo crec que les esmenes a la globalitat són per poder parlar de política i aquí ens toca parlar de política i que puguem discutir i que puguem discutir avui de quin és el futur que ens espera amb aquests pressuposts en aquesta comunitat i supòs que d’aquí un any, d’aquí un any parlarem d’altres coses.

Moltes gràcies a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tarrés. Per part del Grup Parlamentari PSM-IniciativaVerds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Defensarem les nostres esmenes tot i que entenem que vist el debat que hem d’abans no hi haurà gaire èxit, però almanco que quedi constància en el *Diari de Sessions* que la intenció ja hi era.

En tema d'esports, presentam una sèrie d'esmenes en el tema de programa d'esport escolar i de noves modalitats, increment d'actuacions i de recursos en matèria esportiva a les diferents illes i desenvolupament a cada una de les illes d'aquest nou programa de foment de l'esport base. Esport base és esport per a tothom i no necessàriament de competició, que pensam que també s'ha de potenciar, i del transport escolar que també creim necessari potenciar des del Govern perquè és precisament en l'edat escolar quan es comença a conèixer i a practicar diferents modalitats que a poc a poc després es decanten per aquella que més els agrada o per la qual físicament tenen més aptituds. Efectivament, quan més coneguim millor per a ells, millor per als esports i també millor per oferir a altres entitats.

Després, dins el tema d'esports també hi ha una esmena, la 5660, en què demanam que pràcticament tots els doblers de les dues partides que el pressupost inicialment destinava al consorci Trofeu Princesa Sofia es passassin a la Fundació Illesport. Entenem que el Govern pugui contribuir amb una petita subvenció més o manco discreta en tema de promoció, que això pot ser promoció turística també, però 1,6 milions d'euros ens pareixia una animalada i demanàvem incorporar-ho a la fundació.

També demanam incrementar la partida, feim una proposta de canvi de partides, perquè les bonificacions en concepte de transport tinguin les quantitats necessàries. Demanam també un increment per reforçar l'Escola d'Hoteleria, pensam que més qualitat i més formació és necessària, el Partit Popular pareix que no, però nosaltres continuam insistint amb això. Desviar tots els recursos o part dels recursos del SOIB cap aquí també pot fer afluir altres bandes i crec que tot el que es pugui concentrar en formació incidirà en la qualitat futura no només del turisme sinó també de la societat.

Després demanam transferir la promoció turística al Consell de Menorca, aquesta era una proposta electoral de tots els partits polítics, també i sobretot del PP que ho va demanar fins dia 21, ho ha demanat durant molts d'anys i ho va demanar fins dia 21 de maig, per tant, nosaltres continuam insistint a fer content el Consell de Menorca i sobretot qui el governa també ara.

També demanam una altra partida per al Consell de Menorca que és una partida destinada al producte Menorca tot l'any, creim que aquest era un producte, un pla que a Menorca agradava i que pareix que perilla per manca de finançament i demanam que es traspassi al Consell de Menorca aquesta quantitat.

També proposam un increment de transferències cap a l'Agència Balear de Turisme perquè pugui tenir més capacitat de suport a esdeveniments culturals, esportius, lúdics tant en col·laboració amb ajuntaments com amb entitats. Pensam que una manera també de contribuir a millorar l'oferta i el producte és a través de moltes d'aquestes activitats i des del món del turisme pensam que està bé que se li doni suport.

Llavors tenim una sèrie de partides destinades a obres o a infraestructures, a inversions. Demanam 3 milions d'euros per a la reforma integral de la Platja de Palma. Nosaltres continuam pensant que des de les administracions s'hi ha d'invertir i començar a fer qualque cosa ja, no ajornar-ho més temps, que per cert, es queixaven dels estudis i jo no sé com pensen fer segons quines reformes si abans no hi ha estudis com tots els plànols, tots els treballs tècnics que obliga a dur endavant una obra. Esper que alguns d'aquests o la majoria dels que estan fets, almanco els estudis serveixin de qualque cosa i puguem fer qualque obra.

També proposam actuacions d'inversió a les zones de costa i zones turístiques, actuacions d'esponjament d'espais que ho necessiten, que tinguin impactes negatius i que a part de suposar un increment d'ocupació o una petita borsa d'ocupació en la construcció també, evidentment, una millora en el turisme.

I, finalment, demanam també obrir una partida per iniciar plans d'embelliment a municipis i zones turístiques de les Illes Balears en el sentit d'incentivar la inversió pública per generar ocupació en temps de crisi i sobretot millorar, evidentment, l'entorn per atreure el turisme. Començar per una partida d'1,5 milions d'euros i si al llarg d'aquest any, que molts de consellers confien que arribin més doblers, invertir en aquestes coses. La intenció és aquesta, crear ocupació i millorar els entorns turístics perquè se sentin més acollits, més bé i pugui venir més gent i més temps.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Torn en contra pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gabriel Martí.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats. Sr. Tarrés, no sé si està despistat o no, però la veritat avui matí ho estava un poc perquè ha votat fins i tot a favor nostre, però jo esperava escoltar qualque cosa de l'esmena, ja que ho vàrem fer a la comissió, i bé poder debatre-la amb vostè.

Bé, senyors i senyores diputades, el Grup Parlamentari Popular donarà el vot desfavorable a totes les esmenes presentades pels dos grups parlamentaris a l'oposició i referides a la secció 12, Turisme i Esport, exceptuant l'esmena RGE núm. 5287, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, la qual s'esmenta l'acord en la motivació de l'esmena i l'import, però no amb relació a la partida, per la qual cosa es proposa transaccionar l'esmena i afectar-la a la partida en centre de cost 12201, Direcció General de Turisme, al seu programa 751C01, d'ordenació del sector i redefinició del model turístic en el subconcepte 76100 de transferència de capital a consells insulars, sense disminuir la partida proposada del centre de cost 12304, del programa 457A i subconcepte 74367, atès que és inexistent.

Hem pres aquesta determinació després d'escoltar els argumentaris de les esmenes presentades pels grups parlamentaris Socialista i PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del passat dia 13. Un cop consensuat el pressupost de la secció 12 amb l'equip de la Conselleria de Turisme i Esports, entenem que és un pressupost prudent i auster -i ara m'he apuntat-, i solidari. Dins d'una realitat econòmica difícil i dura. No és un pressupost incrementalista, per la qual cosa no es promet l'impossible. És el millor pressupost que es pot elaborar en aquests moments i davant d'aquestes circumstàncies adverses i sobretot, amb els recursos heretats de l'anterior govern del pacte de progrés.

I després d'aquesta introducció argumentaré les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista i que tenen el nostre vot desfavorable. En primer lloc esmenes RGE núm. 5432, 5434, 5433, 5286 i 5374, referents al programa 457A, promoció i foment de l'esport. Les subvencions a clubs esportius ja tenen la seva assignació pressupostària i creim que aquesta partida signada és suficient per al patrocini dels clubs esportius.

Pel que fa a incrementar la partida per als trasllats dels esportistes, no cal fer aquesta modificació pressupostària, ja que es requerirà a les empreses que realitzen els trasllats que apliquin les reduccions o els descomptes, com estableix el Reial Decret 1316/2001, de 30 de novembre o el descompte mínim del 20% respecte de les tarifes de referència per als passatgers de les illes que regula l'ordre 1085/2008, de 7 d'abril.

En relació amb la promoció i foment de l'esport base, els recordam que d'acord amb l'article 6.3 de la Llei 6/1994, de 13 de desembre, correspon als consells insulars la competència de planificar, fomentar i executar els programes de l'esport escolar. El Govern té la competència de l'educació de les fases finals de l'esport escolar; així com els plans d'instal·lacions esportives corresponen als consells i ajuntaments, al Govern li correspon la creació de xarxes especials d'instal·lacions d'alta competició o tecnificació, a més de la seva conservació, programació, gestió i coordinació.

Pel que fa a l'esmena RGE núm. 5329, referent al programa 514B, la gestió d'instal·lacions portuàries, la partida ja està compromesa a operacions financeres per als ports de les Illes Balears, com ara el port de Ciutadella a Menorca.

Pel que fa a les esmenes RGE núm. 5327, 5328, 5326, 5288, 5287, 5252 i 5251, referides al programa 715C, d'ordenació del sector i redefinició del model turístic, en aquest sentit, com haurien de saber vostès, Turesspaña va deixar des de l'any 2010 de revisar convocatòries i donar suport, via convenis de col·laboració, a tot Espanya. No obstant això, la Conselleria de Turisme i Esports ja té en marxa plans turístics amb els consells insular de Menorca, Eivissa i Mallorca i ajuntaments, però no es descarten altres vies de finançament, mitjançant el Consorci d'allotjaments turístics o fons finalistes de les inversions estatutàries.

Altres edicions de partides pressupostàries que es proposen de baixa, corresponen a previsions compromeses d'inversions de la Direcció General de Ports i Aeroports, per a la millora de la connectivitat i de pagament d'operacions financeres a l'antic Pla mirall.

Pel que fa a les esmenes RGE núm. 5330 i 5307, la potenciació de les estacions nàutiques de Balears es realitzaran de forma transversal des de diversos àmbits de la Conselleria de Turisme i Esports, així com actuacions des de l'ATV.

En qüestió de finançament per als programes de tecnificació, els criteris per finançar-los són: que hi hagi un nombre suficient d'aspirants que superi les marques o els rànquings que es requereix per ser admès en el programa de cada modalitat esportiva.

Seguidament pas a argumentar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca i que tenen el nostre vot desfavorable.

En primer lloc, esmenes RGE núm. 5658, 5659, 5657, 5660 i 5656, referides al programa 457A, promoció i foment de l'esport. Em remet a allò mateix que he argumentat per al Grup Parlamentari Socialista, en referència a la promoció i foment de l'esport base, per la qual cosa no cal repetir-ho.

Pel que fa a incrementar la partida assignada a la UIB, aquesta partida pressupostada és la que es va signar en el conveni entre el Govern de les Illes Balears i la UIB el 2009, d'acord amb la petició realitzada per la UIB per finançar l'esport universitari i s'ha deixat la mateixa partida prevista en el conveni per al 2012, que és de 20.000 euros.

Respecte de l'esmena RGE núm. 5653, al programa 511E, de gestió del transport aeri i marítim a les Illes Balears, la Conselleria de Turisme i Esports està fent feina per cobrir totes les despeses relacionades a les bonificacions als residents per al transport marítim.

Pel que fa a les esmenes RGE núm. 5649, 5654, 5641, 5650, 5652, 5647 i 5655, al programa 715C, ordenació del sector i redefinició del model turístic, la Conselleria de Turisme i Esports garanteix la realització normal del curs escolar 2011-2012 a l'Escola d'Hoteleria amb l'actual dotació pressupostària, així com el seu suport a esdeveniments culturals, esportius i lúdics, segons les disponibilitats pressupostàries i que siguin d'interès turístic. Es farà recerca de fons d'inversions estatutàries o de consorci local per desenvolupar actuacions d'embelliment i esponjament sobre impactes negatius a la costa. No es concediran subvencions a cap pla estratègic amb nuls impactes turístics.

La Conselleria de Turisme i Esports continuarà donant suport tècnic, jurídic i administratiu al consorci encarregat de la reforma de la Platja de Palma, a més d'intentar assolir els recursos financeres, provinents dels fons estatutaris, i altres partides que es proposen de baixa, ja estan compromeses i són inamovibles.

I per acabar, senyores i senyors diputats, dir que a la fi ha tornat l'estabilitat, la confiança, la gestió, l'eficiència i l'eficàcia a la Conselleria de Turisme i Esports, de la mà del conseller Carlos Delgado i del seu equip. Després d'una legislatura amb quatre consellers, cap pla estratègic digne de ressenyar i sense pressupost assignat per a aquest any 2011, amb la nova llei turística i l'elaboració i aprovació dels pressuposts del 2012, a pesar que no són el que tots voldríem, donada una realitat econòmica difícil i dura com l'actual, el rumb està marcat per arribar a bon port. Perquè ja ho diuen, el pessimista es queixa del vent, l'optimista espera que canviï i el realista ajusta les veles. Està clar qui són els pessimistes i qui són els realistes.

Moltes gràcies, president.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí.

Entrarem en el debat número 6 de totalitat, d'agrupació de la secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, amb les seccions i entitats afins.

Esmenes a la totalitat del Grup Parlamentari Socialista, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, esmena 5228. Al programa 455A, cultura i política lingüística, esmena 5262. Al programa 541A, recerca i desenvolupament tecnològic, esmena 5417. Secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears, esmena 5235. Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, esmena 5193.

Del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, esmena 5482.

Per defensar d'una forma conjunta totes les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, president. Pas tot d'una a defensar les esmenes a la totalitat presentades a la Conselleria d'Educació, als programes 455, de cultura i política lingüística; 541, de recerca i desenvolupament; i als dos ens que depenen de la conselleria i que són l'IBISEC i el SOIB.

Per dir-ho clara i de manera directa, el motiu del nostre rebuig als pressuposts és que ni les quantitats assignades ni la distribució dels diners permeten acomplir els objectius i les responsabilitats que considerem que té la Conselleria d'Educació. Es tracta, doncs, d'uns pressuposts desviats en el fons i en la forma. I aquesta desviació, jo vull repetir-ho, és una característica general d'aquests primers pressuposts presentats pel Govern del Sr. Bauzá.

Però com que estam en el debat dels pressuposts d'educació, jo vull fer un parell de preguntes que se'm van acudir tot d'una que vaig començar a analitzar els pressuposts d'educació. Com pot defensar, conseller, que aquesta comunitat autònoma renunciï a ingressar diners -a nosaltres se'ns acut l'impost de patrimoni, però segur que a vostè en pensa uns altres-, o com pot estar d'acord que es pagui més del que cal als bancs, retallant els pressuposts d'educació? Com pot estar-hi d'acord?

Així, Sr. Bosch, canviem la cantarella, els diners que es necessiten per l'educació hi són. Els diners hi són, la qüestió és que no s'apliquen on cal. Li passa, conseller, una paradoxa molt difícil d'entendre i d'explicar. Com que vostè i el seu equip saben que el que demanen a les nostres esmenes és necessari, l'únic argument que poden esgrimir és que no hi ha diners, però resulta que diners n'hi ha, són a un altre lloc. I aquesta és la paradoxa, vostè és el conseller que haurà de rebutjar unes esmenes que sap necessàries amb un argument que és mentida. Mal paper, conseller, mal paper li toca fer a vostè queestic segura vol defensar el sistema educatiu i es troba enfrontat a unes polítiques que no recaptin on hi ha i que destinen malament el que hi ha.

Abans de continuar amb la meva argumentació, vull aturar-me un moment per comentar quin crec que és el paper que ha de fer l'educació i la formació, no solament en un temps de crisi econòmica, sinó en un temps de qüestionament profund dels mètodes i dels procediments que fins ara ens semblaven absolutament certs. Parteixo d'un concepte global d'educació que entén que és el procés complex i amb multituds d'actors i d'actrius, mitjançant el qual les persones esdevenen autònomes i capacitades per desenvolupar els seus drets i les seves possibilitats. Però també per contribuir al progrés conjunt de la societat. Una concepció en la queestic segura que hi trobaré tot el consens. Però els problemes segur que vénen en concretar.

Què ha de fer?, què ha de prioritzar?, què ha d'assegurar el sistema educatiu públic en temps de crisi i com ha de fer-ho? En relació amb allò que ha d'assegurar, és claríssim: la igualtat d'oportunitats, la qualitat del servei que es dona des del sistema educatiu i especialment, perquè estam en un temps de crisi, s'han de prioritzar aquells aspectes del sistema educatiu que són instruments eficaços per sortir de la crisi i aconseguir la recuperació econòmica. I les idees es concreten amb diners. Els valors es concreten amb diners. En aquesta tribuna s'ha dit avui de moltes maneres, diners que en el meu entendre, existeixen i que no es destinen a assegurar el que considerem els objectius bàsics del sistema educatiu.

I per demostrar-ho, ara pararé esment de manera molt breu, a les diferents esmenes a la totalitat presentades. Començaré per l'esmena a la totalitat de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats i per fer-ho, tornaré a recordar que els pressuposts del sistema educatiu han de garantir la igualtat d'oportunitats. A nosaltres això ens ha anat bé això de garantir la igualtat d'oportunitats, perquè hem aconseguit reduir per exemple la taxa de fracàs escolar els darrers anys. I ho hem aconseguit fent allò que s'ha de fer, ajudar els més febles, els que surten de més enrere de la línia de sortida, perquè surtin amb les millors condicions. Com que creiem sincerament que aquesta és una obligació bàsica del sistema educatiu públic, hem esmenat el pressupost fent una addició de 800.000 euros per ajudes a les famílies que necessiten beques de menjador i beques de

transport escolar i també per ajudar als estudiants universitaris de les altres illes que puguin arribar de manera clara a la UIB quan ho necessitin.

L'altra raó de fer esmena a la totalitat a la conselleria és que els pressuposts no assegurin la qualitat de l'ensenyament. I no ho fan perquè obliden tres aspectes bàsics de la qualitat: el professorat, que els centres funcionin de forma adequada i, per descomptat, que es promogui el treball de les APIMA. Per això feim esmenes en tots aquests sentits i d'entre d'elles solament destacaré aquella que vol assegurar la vida diària dels centres, que hi hagi fotocòpies, que hi hagi calefacció, que els nins i les nines hi arribin, que es netegi. O sigui, això tan bàsic, això tan evident necessita almenys sobre allò pressupostat 5.900.000 euros i que és precisament el que demanem.

En relació a l'IBISEC només destacaré que no es pot acceptar que vostès mantinguin els objectius de l'IBISEC, perquè jo he estudiat les seves memòries i estan exactament igual, i que destinin 200.000 euros enfront els 12 milions destinats l'any 2010. Hi ha un manteniment indispensable dels centres, que no es cobreix amb 200.000 euros, no es passa gratuïtament de 12 milions a 200.000 euros i si no es posen diners, com es cobriran les necessitats inajornables dels centres, de manteniment però també d'inversió?

Vull passar tot d'una al programa 455 de cultura i política lingüística. La cultura i la llengua no solament ens donen identitat, sinó que també són la millor contribució que feim com a poble al conjunt de la societat. Però, a més, la llengua, vostè també ho sap, conseller, -i estic segura que ho saben totes les persones que es dediquen a l'educació- és el més important instrument de cohesió social. Encara que això és clarament així, vostès presenten un pressupost que abaixa un 84% les inversions de cultura i política lingüística, i nosaltres no podem acceptar aquesta abaixada. Així de senzill.

I per acabar dos darrers apunts. Tornaré a parlar de l'objectiu de sortida de la crisi i reactivació de l'economia per referir-me al programa 541 que hem esmenat a la totalitat de recerca i desenvolupament tecnològic. Deia que s'ha d'assegurar la qualitat, s'ha d'assegurar la igualtat d'oportunitats i s'ha d'esmolat especialment aquella part del sistema educatiu que serveix per reactivar l'economia. I per descomptat aquest programa serveix per a això. Aquest programa estava dotat en 300.000 euros i ara en té 5.000, així mateix.

En temps de crisi és fonamental promoure la interrelació del sector productiu amb el coneixement científic. I per això proposem una addició de 200.000 euros per continuar estimulant això que ens va anar tant bé, la creació d'agrupacions d'empreses tecnològiques. Estalonant d'aquesta manera l'experiència dels clústers, que tan bons resultats ens va donar perquè encara que sembla que no vàrem fer res, vàrem mobilitzar més de 250 empreses de base tecnològica al voltant d'aquesta experiència dels clústers.

I en darrer lloc també una menció molt ràpida a l'esmena a la totalitat del SOIB. Jo vull tornar-ho a recordar aquí, amb un rècord històric de persones aturades a les nostres illes, o sigui 97.320, 5.271 més que el mes de novembre de fa un any; amb una destrucció de 10.000 llocs de feina en relació a l'any passat. Aquest matí el Sr. Vicepresident deia que el PP no vol fer el que feia el Govern del pacte i efectivament no ho fa. Nosaltres creàvem ocupació i vostès la destrueixen, efectivament no ho fan! A banda que hi ha més de 30.000 aturats a les nostres illes sense cap tipus de prestació i davant d'aquest panorama, aquesta situació dramàtica per a moltes persones, vostès presenten un pressupost on els recursos econòmics destinats a les polítiques actives d'ocupació baixen un 76% respecte de la liquidació del pressupost del 2010. Però el que és més dur és que d'aquests 55 milions que vostès destinen al SOIB, inclòs el personal, 48 provenen de l'Estat, 48. És a dir, que en polítiques actives el Govern no destina ni un euro propi. No destina ni un euro per ajudar a la gent a trobar feina. No destina ni un euro per incentivar l'ocupació. No destina ni un euro per donar resposta a les persones que no reben cap prestació.

No, senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Socialista no donarà suport als pressuposts de la Conselleria d'Educació, ni als del SOIB, ni als de l'IBISEC, perquè aquests pressuposts, que a mi em semblen mentiders, no permeten que el sistema educatiu acompleixi amb les seves responsabilitats; i no els donarem suport perquè fan retallades inadmissibles en allò que són drets bàsics, ajudar els que tenen més dificultats per formar-se, per tornar estudiar o per cercar feina. I el Grup Parlamentari Socialista creu sincerament que es pot navegar en la crisi i un se'n pot sortir sense retallar aquestes coses fonamentals.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En el debat de pressuposts de l'any 2010, com es recorda, els darrers que hem tengut, enmig d'una espectacular caiguda d'ingressos, que tots coneixíem, el PP acusava el Govern progressista de no creure en l'educació, de no creure en el coneixement. Eren retrets durs, retrets sense miraments. Això ho deien els realistes, els que trobaven que s'havia d'actuar amb realisme. I el motiu de la crítica és que hi havia hagut una retallada en el pressupost d'educació. Una retallada molt modesta en comparació amb aquesta, molt modesta i tanmateix dolorosa, dolorosa i obligada pel moment econòmic.

Ara, al PP no li anàssiu amb explicacions de dificultats financeres. Ells exigien més i més doblers en educació. Baixar en educació és negar el futur, ens deien. Ara pensin, què he de dir jo ara?, què dic?, si ens proposen baixar aquelles previsions de l'any 2010 que consideraven tan i tan insuficients i que varen justificar la seva esmena a la totalitat en aquell moment.

Jo sabia que el Sr. President ja ens havia advertit *que sabemos lo que hay que hacer y lo vamos a hacer y por eso hemos dicho que vamos a hacer lo que vamos a hacer y...* etc. El que no ens havia dit era que baixaria educació, això no ho havíem entès així. Més aviat havíem entès el contrari dels debats que havíem tengut en aquesta casa. Si la baixada de 2010 tenia efectes molt greus, què he de pensar, o això és l'opinió que tenia el Partit Popular, què he de pensar d'aquesta baixada dels pressuposts que produeixen ara?

Discutim els pressupost més alts de la història del país, però el pressupost d'educació ha retrocedit en el darrer govern del PP, de l'any 2007, en euros constants, perquè si miram la inflació doncs és inferior al pressupost de l'any 2007. Per paga el Govern diu que només gastarà el que estigui estrictament pressupostat, cosa que estaria bé en lògica si poguéssim mantenir-ho. Aleshores comparem, l'any 2010, l'any passat, gastarem 860 milions d'euros en educació, enguany es fa una previsió de 742, pràcticament 120 milions d'euros menys, 10 milions d'euros menys cada mes en educació.

Per això hem presentat una esmena a la totalitat, Sr. Bosch. L'hem presentada en plena consciència de les dificultats econòmiques en les quals estam immersos i sense cap vel·leïtat demagògica, per això hem assumit el cost polític de defensar l'increment d'imposts, per exemple, per això assumim les conseqüències de decisions difícils en prioritats, llevar la despesa de Marivent, per exemple, com naturalment seguirem insistint amb l'espoli fiscal al qual som sotmesos els illencs, tot i que ahir Rajoy no ens va donar gaire esperances, ni tan sols ha anomenat ni una sola vegada les Illes Balears, crec que han sortit les disset comunitats, ni una paraula ni un sol esment al nostre país.

Repararà, Sr. Bosch, que no hem presentat tantes esmenes com el Partit Popular el 2010, no, no, ens pot acusar de falta d'ambició, jo crec que és una qüestió de realisme, però el que no acceptarem, el que no podem acceptar és una baixa que posi en perill el dia a dia de les aules, que escatima recursos davant el fracàs escolar o l'abandonament prematur de les aules perquè continuam convençuts que la inversió en educació és rendible socialment i econòmicament i que és una de les portes que ens ha de permetre sortir de la crisi.

La meitat de les retallades és en despesa de personal, parlam d'una reducció, jo no accept parlar d'estalvi quan se'n lleven 200, d'uns 58 milions d'euros respecte de la liquidació de 2010. Això són un miler de 200. El conseller ho quantifica en 400, 400, 200 menys l'any que ve dels que tenim enguany. Són molts, sobretot perquè el nombre d'alumnes creix. Jo crec que els notarem molt a faltar i afectarà la qualitat del servei educatiu, això amb independència de quina relació jurídica tenguin amb l'administració, si són interins o no ho són.

El conseller ens sol insistir amb les classes d'anglès en anglès, endavant, però és que baixa la qualificació, la formació per qualificar aquest professorat. De fet, potser l'únic decret que jo he vist, que record ara del conseller en positiu d'ençà que ha pres possessió era per demanar unes places d'interins amb un alt coneixement d'anglès. Una altra oferta que ha quedat en no-res, que ha quedat aperduada, engolida per les retallades.

Però no tots els serveis educatius són estrictament docents, la conselleria també elimina línies de treball complementari i ha reduït al límit serveis essencials com l'atenció a la diversitat. Ens sembla un greu error en molts de sentits. Ens ha preocupat de manera especial la dràstica retallada en el manteniment dels centres, la neteja d'edificis passava d'una despesa efectiva de gairebé 3 milions l'any passat, 2.700.000 l'any passat, a 400.000 euros. En duim gastats més de 2 milions enguany, segons les dades que ens va donar vostè a principis de novembre. També baixa l'aportació als instituts en general en el funcionament dels centres, el transport escolar, les ajudes al menjador, les beques.

Deia el PP, ho dèiem tots, que s'havia de potenciar la formació professional, però enguany han quedat milers d'alumnes que no poden cursar formació professional, i aquest pressupost no ho afronta. Aquests pressuposts també posen en perill l'esforç que han fet molts ajuntaments per millorar l'oferta formativa en centres d'adults, amb escoles de música i darrerament molt especialment en 0-3 anys. Aquesta és una aposta social i educativa de primer ordre que aquest pressupost estronca. Un pressupost que tampoc no permet complir els compromisos en la construcció de nous centres educatius, promeses fetes per tots els partits, esment Eivissa, esment Sant Marçal a Marratxí, en parlarem a les esmenes parcials, però, on són els doblers? Pràcticament els que ens ha parlat de l'IBISEC tots estan compromesos.

I la Universitat? El PP havia donat a entendre que la UIB seria la nineta dels seus ulls. Fins i tot el Sr. Bauzá en el seu debat d'investidura deia que hi hauria més recursos per a la Universitat. Retallada, però, una retallada, i ho torn a dir, respecte d'un 2010 que el PP va criticar durament per insuficients, de 14 milions respecte del que es va gastar l'any 2010, 14 milions en una inversió de 50 és una fortuna. Com semblava que també hi havia un ampli consens que no podien baixar en recerca i innovació, ja no podien baixar pus en recerca i innovació. Idè ho feim. És un error que ens allunya molt dels compromisos de l'estratègia de Lisboa, i això és delicat, no només per l'incompliment en si sinó perquè ens sembla lúcida la reflexió de Lisboa que si Europa no aconsegueix consolidar un nínxol en el món del coneixement i del valor afegit ho passarà molt cru en els pròxims anys. Sé cert que aquest serà un missatge que compartirem tots, tots els verbalitzarem durant tots aquests quatre anys, ara, s'hauria de guanyar credibilitat en aquests pressuposts i en aquests pressuposts la recerca té quantitats ridícules.

Semblantment passa en cultura, durant massa anys una maria en els pressuposts de la CAIB. Sé cert que tots coincidirem, una altra vegada, en el seu valor, en el seu valor immaterial en si per enriquir una vida en comunitat i en els individus i en el seu valor estratègic com a atractiu turístic, però aquí no hi és. No hi arribàvem tots aquests anys a realment posar-la en valor, què farem ara rebaixant els pressuposts en cultura que ja tenen un dèficit històric notable, afortunadament han arribat aquestes inversions en els museus de Menorca i d'Eivissa, però realment molt insuficients.

Calen doblers en rehabilitació, en rutes patrimonials, en adquisicions, en mostres, en suport a espectacles, a cicles, a la creació, a la producció audiovisual, ben al contrari dels retalls arreu que posen en perill activitats i cicles consolidats a les Illes Balears. Hi havia línies modestes, però consistents que resulten amenaçades i posen en escac tota la indústria cultura del país. També renuncien a les transferències als consells.

Comprendrà, Sr. Bosch, que venim d'un partit que fa de la defensa de les senyes d'identitat popular una raó de ser, no podem compartir tampoc la desaparició de la llengua catalana en aquest pressupost. Han eliminat el programa, la seva presència física, com han eliminat la direcció general. Ara, evidentment, és molt més greu, no seria tan preocupant si el que no s'eliminassin fossin les polítiques, polítiques de cohesió fonamentals en la nostra estratègia, en la nostra situació històrica de la llengua catalana, en la nostra situació demogràfica del país i de normalització lingüística natural.

Ahir, el Sr. Mariano Rajoy, en el seu discurs d'investidura, va dedicar un esment a la llengua castellana, va dir que el castellà, que l'espanyol i la cultura que s'hi expressa tindrà tot el seu suport. Ell ho deu trobar una matèria important, i no ho esment perquè no digués res de la llengua catalana, a això que és una anomalia ja estam tan avesats que no ens ve de nou que un dirigent polític no parli de la resta de llengües, sinó perquè contrasta amb l'actitud del nostre govern al qual costa tant mostrar orgull i compromís amb la llengua del país. Al revés, sovintegen polèmiques bordes sobre l'oficialitat de la llengua i sobre la seva promoció. Aquesta actitud la tornam a trobar en aquest pressupost, tan mesquí amb la llengua catalana, tret del compromís amb el Ramon Llull, que el volem celebrar i destacar. Crec que és un altre error en múltiples sentits, mentrestant es troben racons on interessa, m'hi ha per a la Real Academia de la Lengua que ja té altres valedors, es manté o se'ns diu que amb aquestes penúries hi haurà tots els docents que faltin falta per garantir la segregació dels al·lots per motius lingüístics. Això serà una prioritat.

No tindrè gaire temps per referir-me a les polítiques de joventut, en parlarem per tant a les esmenes parcials. Apuntaré només que el portaveu del Partit Popular a la comissió ens va dir que no s'havia fet res en joventut i ara el PP rebaixa aquest res. Per tant, no sé si trobarem el terme, vostè trobarà el terme per qualificar una rebaixa de res. Nosaltres no hi podem estar d'acord.

Per últim, i per això no menys important, tampoc no compartim les reduccions en les polítiques actives del SOIB. Amb un rècord de desocupats a les Illes Balears no sembla raonable disminuir en aquest apartat fins al punt de, pràcticament, limitar-nos a gestionar els doblers de l'Estat i de Brussel·les.

Per tot plegat, tot i comprendre les dificultats objectives per afrontar l'exercici de 2012, que qualsevol govern hagués tengut dificultats per fer aquest pressupost, no podem compartir les receptes de la dreta en educació, cultura, recerca, treball i joventut i a més, volem denunciar la incongruència respecte de les propostes que ha fet fins ara el Partit Popular del pressupost que avui ens presenta.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Govern té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Senyores diputades i senyors diputats, els veng a explicar les línies bàsiques del pressupost que hem elaborat per a l'any que ve perquè l'escola de les Illes Balears pugui prestar tot allò que vostès diuen que no prestarà. Duc tot un seguit de coses, tot un seguit de fitxes i tot un seguit de notes respecte d'accions en concret, però crec que serà millor que ho debatim els mateixos diputats, perquè és veritat que fem comptes tenir un pressupost superior, però el desgavell que ens hem trobat és important.

Saben que les vegades que intervenc aquí, normalment, crec que mantenim un debat molt centrat en els termes, però els posaré alguns exemples d'allò que haurem de fer per poder sortir endavant amb els pressuposts que tenim i amb tot allò, amb tots els deutes que encara tenim pendants.

Ho dic quan crec que -i em dol- d'aquí una estona vendran pares a demanar que es construeixi un institut a Sant Marçal, i no sé si sortir, quedar o donar explicacions de per què no hi ha ni una coma feta d'aquest institut quan els varen prometre, la directora general, que era imminent. Els puc contar tota una sèrie de coses perquè un, que ja ha estat tres vegades a la conselleria i és té com a una persona mínimament capacitada, pot contar tot allò que creim que podem fer d'una altra manera, que hem de fer al 2012 d'una altra manera i que m'agradaria, tots els consellers d'aquí, disposar de més pressupost per fer-ho, però que amb el que tenim i que tendrem, perquè també respecte de la intervenció d'avui matí vull reafirmar que tendrem més pressupost, però no perquè, com deia el diputat Camps, que també tenia raó, que pot ser que ens arribin i que si no arriben no ho volem pressupostar, tendrem més pressupost de convenis ministerials com el que ara mateix encara rebem i no estan pressupostats, perquè he de dir públicament que mentre fem els pressuposts i els tramitàvem, encara tancàvem acords i hem signat acords el mes de novembre i el mes de desembre amb el ministeri que ha sortit, al qual agraeisc sempre la correcció i la cordialitat en les relacions institucionals que hem tengut. Per tant, això ja figurarà com uns majors ingressos, però no ho

podíem pressupostar, en PISE, en escoletes, en ajudes de llibres de text, etc. Tendrem més pressupost, però no es podia posar, el conseller quan els ho deia, els deia allò que pensa i que és veritat. Avui és veritat, però en comissió encara no ho havíem signat, punt 1.

Punt 2, si estam així..., els comentaré un cas en concret quant a construcció escolar i quant a pressupost, passem primer a la construcció escolar, el primer de tot posem la casa, després parlarem dels mestres, dels professors de secundària i després dels programes. L'any passat, l'institut d'infraestructures tenia un pressupost de -és bo de recordar- 0 euros, 0 euros. I va encarregar sense pressupost obres i projectes per 2.800.000 euros. Això és la primera que els dic que ens hem trobat. Zero euros. Per tant, li dic que tenim un bon problema just d'entrada, però és que a més anaren a associacions de pares i mares a Sant Marçal, a la presentació de l'institut virtual de Sant Marçal, l'anomenarem "institut virtual de Sant Marçal", i es presentaren a la presentació els pares de Santa Maria i què varen fer?, i -perdonin-me el joc de paraules- no s'encomanaren ni a Déu ni a Santa Maria, els varen dir: "no es preocupin que aquí posarem el de Sant Marçal i allà el de Santa Maria". Si això és planificació *que venga Dios y lo vea*.

En campanya electoral, qui els parla i el president anàrem a Marratxí i em va dir: "aquí és el nou institut que comença per setembre", i hi havia les herbes i els rostolls d'un solar, allà hi havien d'anar aules prefabricades i els havien promès als pares que hi hauria un institut, hi havia rostoll. Arribarem i com que no encarregam cap feina que no tenguim pressupost modificarem el pressupost de planificació i infraestructures i varem habilitar, no unes aules prefabricades que ens suposaria més despesa i, a més, mai no s'ha fet a secundària, mai no s'ha fet a secundària un institut modular, bé, un centre modular són els barracons que com saben ara són moduls. El problema d'aquests famosos centres moduls -després els ho contaré, és que dedicaré una part a infraestructures perquè ens ocupa una part important, després parlarem d'altres problemes- fa que cada any paguem més lloguers d'aules, cada any són més moduls, cada any són més inestables, cada any són més difícils de mantenir. Per cert, tenien 700.000 euros pressupos... bé, suposava 700.000 euros de lloguers d'aules i havien pressupost 0 a l'IBISEC.

Arribam nosaltres, ens trobam un bon problema, en col·laboració amb l'Ajuntament de Marratxí habilitam unes aules al Pont d'Inca, intentam posar en marxa un centre creat, al mateix temps l'Ajuntament de Santa Maria també ens ajuda i habilita les aules de l'antiga escola i el centre de Sant Marçal -el centre de Sant Marçal- creat, funciona a Santa Maria. Els dic que, si tot va bé i podem resoldre una cessió de crèdit, enguany, el 2012, posarem la primera pedra de Sant Marçal, però no vegin quin problema hem tengut.

Eivissa. A Eivissa podrien haver fet alguna cosa, si més no, ja que hi ha el president, anar a veure el batlle de Santa Eulària i dir-li: "miri, vostè tindrà un institut", perquè ara sembla que a Santa Eulària si no el feim, també tendrem molts de problemes, és que és molt necessari. Santa Eulària necessita fa anys un institut. Cap conseller de l'anterior govern no es va dignar a anar a les instal·lacions de l'ajuntament a parlar amb el batlle, excepte qui els parla el mes d'agost. Sí que és veritat que es va reunir amb una APA a un bar del poble -i em sap greu per l'estima que tenc a l'anterior conseller-, no es varen reunir mai

i ara ja ens hem reunit i estam negociant, mitjançant un acord de cessions de crèdit, amb l'empresa pública d'Eivissa, amb l'empresa pública que té i que té autorització d'endeutament poder construir l'institut de Santa Eulària també.

També construirem Es Pratet, que Es Pratet en quatre anys per poder, podria haver tengut un solar, però ni el solar!, ni el solar!, en tres mesos l'hem modificat, el tenim en via d'urgència, hem ajuntat cessions de crèdit i construirem també Es Pratet. Això no està pressupostat perquè ho hem hagut de fer de tal manera que no hem pogut acudir a l'endeutament, no podem superar les ràtios d'endeutament ni tampoc no podem endeutar aquesta comunitat sense pressupost.

Per tant, ja els he anunciat tres problemes que ens hem trobat. No estan pressupostats, però si els resollem, que els resoldrem el 2012, els construirem.

Ja no els parl de Sa Graduada i del centre d'adults de Maó, que és un altre, que també tenim damunt la taula, ho dic perquè tot això són esmenes que he repassat, que tampoc no es va fer res, però és que també m'he trobat acords d'intencions de l'escola de música d'Es Mercadal sense pressupost i m'he trobat tot un seguit d'esmenes respecte de construcció de centres que mai no foren posades a l'IBISEC, que hi tocaven estar l'any passat i no hi eren. Ara resulta que ho hem d'arreglar tot.

Comprenc la fe que tenen en aquest govern i els agraeisc la que tenen en aquest conseller. Construirem tots aquests centres, però vaja, el que hem trobat és important, eh? Els dic que és important.

Quant al fet que ja parlam globalment i les esmenes sí que vull que ho sàpiguen personalment, la de l'aportació als alumnes de les illes menors -jo m'estim més dir illes germanes- que es puguin desplaçar, aquesta és de *tebeo*. És de *tebeo* perquè la posaren, la llevaren i la posaren a 120.000 euros, no l'empraren i ara ens la tornen a posar, però el més bo és que ja és al pressupost. No s'ho han mirat, és al capítol 4, transferències a famílies i institucions sense afany de lucre, els 600.000 euros tornaran als alumnes de les illes menors o els alumnes de les Illes Balears a poder sortir, si no poden cursar la carrera a la UIB o cursar-la a la UIB si s'han de moure entre illes

Subvencions de cultura. En cultura és ver que sempre pareix que és la germana pobre, entre el poc que tenim, però que també podríem aconseguir del ministeri, que sàpiguen que l'altra *frivolité* que ens hem trobat del ministeri és que una ajuda important per a sortides exteriors està aprovada i no ens la paguen perquè el ministeri d'Espanya té un problema, tenia un problema amb l'anterior executiu respecte de no complir les condicions de dèficit i han deixat d'ingressar una quantitat important perquè companyies i artistes puguin sortir amb les ajudes del ministeri. Tampoc no hem pogut tenir aquesta subvenció.

Què vol que li digui? En despeses de personal. En despeses de personal li puc ben assegurar que ens agradaria molt tenir 400 professors més en el sistema, això ja li dic de partida, té tota la raó, però també li puc assegurar que el que no podem fer és enganar més el personal. En la situació econòmica que tenim, amb el deute pendent, amb allò que és necessari que m'explicava el diputat Camps avui de matí tornar el 2012, punta de l'endeutament, i amb totes les qüestions que fan referència al pressupost al qual aquest Govern ha de fer front, he de dir que aquesta conselleria és la segona amb manco disminució -la primera, Sanitat, no el té-, la segona, i la resta de companys d'aquest govern tenen disminucions superiors percentualment, perquè la decisió del president és, dins les nostres possibilitats, dedicar-ho a Educació.

No és el pressupost, els ho he dit moltes vegades, la política és l'art de manejar el pressupost que tens i no el que t'agradaria tenir. Els asseguro que els ajustaments que es fan ens permeten, avui horabaixa encara parlava amb gent de concertada que em cridava perquè té problemes, perquè clar, el mes de febrer els deixaren de pagar i tira milles, fins que arribarem nosaltres, no els varen tornar dir paraula; els varen suspendre també a concertada els acords de pagament 2008 i ho acabam de perdre, ho acabam de perdre en els tribunals i ho hem hagut de pagar aquest mes, els premis d'antiguitat. I tantes coses que jo els diria que aquest conseller ha intentat, i el seu equip, resoldre aquests quatre mesos, amb un entorn molt complicat.

L'any que ve, i vostès han insinuat que no serà així, l'any que ve el sistema no universitari i el sistema universitari també, perquè els 200 investigadors també en són conscients i també ajustaran les seves disponibilitats horàries, tothom, m'ho han dit companys meus quan he anat els diumenges de fira i he trobat companys i ens diuen no ens baixeu el sou, per favor, tots sabem ben bé el que teniu entre mans, estam disposats a fer més hores de feina. I jo no dic que n'hagin de fer més, no dic que n'hagin de fer més, he dit que tothom fa tot allò que pot, tothom estira la darrera pesseta; les associacions de pares i mares també ens ho han dit, que col·laboren amb centres en moments de dificultats, i això que hem anat pagant i aquest mes de desembre pagarem un poquet més, deutes que tenim des del mes d'abril de l'any passat.

I tantes i tantes coses que els podria dir respecte del pressupost que ens hem trobat virtual, virtual, i la virtualitat fa que es creassin instituts virtuals, que es contractassin professors virtualment, que ara és molt complicat pagar, i no és que no s'ho mereixin amb tota la feina que fan, i hem hagut de prendre una decisió política: posem el pressupost d'allò que podem pagar, que puntualment pagarem, em deix transport, beques, ajudes, etcètera, que pressupostàriament hi eren virtualment, amb allò de la caixa única.

Què els hauria de contar? Els hauria de contar també, bé, és que més val, ja hi ha qualque diputat de vostès, de l'oposició, que ho diu, més val encendre una espelma; els asseguro que amb aquest pressupost 2012 farem front, amb molt d'ajustament i amb molta cura de cada cosa que fem, a què el sistema educatiu tenguí allò que ha de tenir, no el que ens agradaria que tengués.

Quant a Universitat i al SOIB, tres quarts del mateix, no ens digui que creaven ocupació, no ens diguin que creaven ocupació, no, ni en creen vostès ni en cream nosaltres, en crea la societat, en el seu cas i en el nostre; però quan arribarem el juny, com eren les xifres de desocupats el mes de juny? Espectacularment bones? Ara són pitjors, ara són pitjors, i gràcies a Déu, han vist el resultat que el president Rajoy avui, no sé si el resultat, però el primer que ha passat, crec que s'ha aconseguit situar més deute del Tresor a uns interessos més baixos avui de matí. Hi ha esperança, hi ha altres maneres de gestionar tot l'Estat i aquesta comunitat en particular. Amb molta cura, si tot l'any hem de parlar del mateix podem parlar del mateix, però molta cura, intentant acomplir tots els compromisos d'aquest pressupost, més tot el que puguem aconseguir, els asseguro que en sortirem. També els ben asseguro que podríem fer una llista ben llarga de tot allò que el sistema s'ha permès, a causa que vostès varen presentar un pressupost absolutament incorrecte, i ara les conseqüències les assumeix qui els parla. Però, com que a qualque moment ens deixarem de tirar les culpes, ja parlarem dels resultats; els asseguro que nosaltres això no ho farem, gastarem cada euro exactament en el que l'hem de gastar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, president. Conseller, vostè ha dit que un dia deixarem de tirar-nos les culpes, i avui era un dia molt oportú per començar a fer-ho vostè, perquè fer oposició a l'oposició ja no es porta, eh?, i vostè fa això, oposició a l'oposició. I vostè es queixa de les coses que ha trobat, però jo no li deman sobre les coses que ha trobat ni les que no ha trobat, ni res, li deman que aquelles responsabilitats que vostè té com les acomplirà. I si no em vol fer cas a mi, si no vol fer cas d'aquest Grup Parlamentari Socialista doncs no n'hi faci, faci cas a l'estratègia 20-20, per exemple, de la Comissió Europea, que diu exactament el que nosaltres hem dit a les esmenes, que per sortir d'aquesta crisi, per tirar endavant, el que s'ha de fer és treballar per l'èxit educatiu de tot l'alumnat, flexibilitzar el sistema educatiu i els estudis postobligatoris i promoure aquesta cosa que li diem l'educació al llarg de la vida; promoure la formació professional, que són les eines cabdals per reactivar la feina. Diu que hem de donar una dimensió social a l'educació, doncs promovent les beques i els ajuts als estudis, i diu que hem de fer una educació inclusiva, assolint la diversitat i la interculturalitat.

Doncs miri, nosaltres fem una esmena a la totalitat, i d'això vostè no n'ha parlat ni una miqueta, ni un borrall, perquè els seus pressuposts no compleixen això. No em contesti a mi, contesti a la Unió Europea, no importa, jo som aquí promovent i defensant el que crec que són els drets de tothom. I fem esmenes a la totalitat, li repeteixo, perquè els pressuposts no assegurin aquest compromís ineludible amb la igualtat d'oportunitats, amb la qualitat del sistema educatiu i la seves respostes no contesten això, Sr. Conseller.

Vostè diu que nosaltres no creem ocupació ni vostès la creen; és veritat, però les dades són pitjors i el cert és que vostès no destinen ni un euro a les polítiques actives d'ocupació, i vostè no contesta res d'això, vostè contesta una altra cosa.

Vostè defensa, conseller, que aquests pressuposts assoliran els objectius que ha d'assolir la Conselleria d'Educació, jo crec que no, perquè vostè creu que deixant de destinar 300.000 euros al programa que atén els nins i nines amb necessitats especials s'està defensant la igualtat d'oportunitats? Vostè creu que rebaixant el 30 i el 60% les ajudes de transport i de beques de menjador a les famílies, no es fer retallades i conculcar drets? De veritat creu que no va contra la igualtat d'oportunitats baixar quasi 3 milions d'euros, un 62%, el programa que té com a objectiu atendre l'alumnat amb necessitats específiques?

No li sembla que és mentida que l'IBISEC pugui complir els seus objectius inajornables destinant 200.000 euros? L'any passat no hi havia el zero pressupost, hi havia un pressupost prorrogat, si vostè no sap el que és això ja és un altre problema, perquè clar, vostès fan coses que aquí no s'expliquen.

D'on treurà els diners, conseller? Perquè els diners els haurà de treure, nosaltres creim que hi ha un manteniment inassolible amb aquests pressuposts, però que es necessita i que s'han de fer infraestructures, i vostès no poden carregar aquest pes exclusivament de què parlam solament a les esquenes dels municipis, li falten 14 milions d'euros per portar endavant el pressupost de l'IBISEC. D'on el treurà?

No creu, conseller, que la formació professional i l'educació d'adults són eines cabdals per reactivar l'economia i ajudar la gent a sortir de la crisi? I si és així, aquests pressuposts no ho permeten. Els pressuposts no reflecteixen els compromisos que el Govern de les Illes Balears ha de tenir amb l'educació, la cultura i la reactivació econòmica, no ho reflecteixen i per això no els donarem suport.

Però com que vostè haurà d'acomplir aquests compromisos, dintre de res incomplirà els pressuposts, i jo el cito a termini a això, estic segura que farà això, perquè vostè voldrà complir els compromisos i per tant no podrà complir amb el pressupost. Nosaltres no li permetrem que no compleixi el compromís que té amb la ciutadania de les Illes Balears, no li permetrem. Per tant, li rebutjam el pressupost, però ens posem a la seva disposició, a tota la seva disposició per trobar les millors maneres perquè vostè compleixi amb les seves responsabilitats. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Els pressuposts eren incorrectes, 2.000 milions d'euros d'esmenes del Partit Popular, i sabíem el que hi havia: Educació més de 60 milions.

No sé què m'ha dit de docència, havíem d'anar alerta amb el personal docent, no enganar; esmena, 12 milions més per tornar a posar la mateixa partida que hi havia en el 2009. Vostè, compliment d'aquesta promesa del Partit Popular, PP, fa dos anys, en plena crisi. Compliment, baixa la partida de personal docent.

No em digui que no es varen fer equipaments escolars, no digui això de l'anterior legislatura, pot dir el que trobi, però no digui que no es va fer un esforç en equipaments escolars, ho digui, matisi allò d'Eivissa, però no em digui que en el conjunt no es varen fer equipaments escolars.

Però la proposta, el municipi de Sant Josep, el de Sant Jordi, el pati de l'Institut de Santa Eugènia, l'escoleta de Sant Llorenç, l'escoleta de Lluçmajor, l'Institut de Santa Eulària, tot això són esmenes del Partit Popular d'afegir a les que no, a totes les que s'han fet, ja no els diré les que s'han fet, vostè ho negui, està ple en els anuaris de totes les feines que s'havien fet, probablement han estat dels anys, que n'hem fet tots, però que ha estat un any prolífic en centres educatius. Però continuaré, Sant Antoni a Eivissa, Escola Oficial d'Idiomes a Eivissa, no enganem la gent, eh? Escola de Sant Bou a Sant Josep, el nou institut al municipi d'Inca, remodelació del col·legi públic de Llevant a Inca, necessari, necessari, noves instal·lacions educatives, una escola nova a Son Macià, un solar a la Joveria, els barracons, llevar els barracons del solar, eren barracons també llavors, del multicines; la Bodega d'Eivissa II, Santa Gertrudis a Santa Eulària, ..., ai!, el Teatre Principal d'Inca aquesta se m'ha traspassat, no era d'aquest debat, 2.400.000 euros.

Bé, no ho sé, potser qualcú no va fer, no ens vàrem situar bé, parlem-ne tots, lliçons poques, perquè ens parlen de la festa i pareix que tots vostès es queixaven que no hi havia prou gintonics, i crec que ho feien perquè volien que hi hagués escoles, crec que ho feien perquè volien sanitat, promoció turística, n'hi ha de tot eh, n'hi ha de tot, de tot.

Bé, per tant, quan jo li compar per cert ho faig amb la liquidació del 2010, res virtual, despesa real, i em preocupa davant, despesa real, d'aquest any anam a mitges ja, anam a mitges. Els bloquejos es desbloquegen o no es desbloquegen? N'han desbloquejades moltes, el Sr. Company n'ha desbloquejades de partides, unes sí, unes no. Anam a mitges, enguany anam a mitges. Liquidació 2010, no, el que vostès volien que fos el 2010, ho sé, és aquí, el que va ser el 2010 és a la liquidació, podem parlar de totes dues i llavors mirarem qui és que té hipotecada la comunitat.

I passem a discutir, a mi també m'agradaria més discutir en pla més seriós, estic content i m'alegr d'aquest anunci que ens fa de més ajudes del ministeri, com estarem contents de qualsevol increment que es faci en aquestes matèries. Ara, no podem estar d'acord amb què havent-hi aquesta situació tan delicada no es plantegin Marivent, no es plantegin altres prioritats, no es plantegin ingressos, no es plantegen ingressos, no es plantegin necessitats especials, i anem a arreglar-no, perquè comprendreu que el que demanam, a mi m'és igual, si els serveis de la cambra volen posar, a més de l'aigua, mocadors, perquè vostè pugui plorar davant aquesta cambra, però quan acabi els plors ens digui coses que ens engresquin, és la seva feina. No importa això, Sr. Bosch, no importa això, jo ho arxivaré i quedarà arxivat, però alguna cosa que ens motivi un poquet més a tots, perquè crec que és necessari, perquè aquests pressuposts són tristos respecte d'una opció estratègica clau per sortir de la crisi, com és la formació i com és el treball.

Com ho és la UIB, com ho és la recerca, no podem mantenir aquest pressupost de recerca, parlem de com; serà difícil. Vol que en parlem de mesures difícils? Parlem-ne entre tots. Vol donar credibilitat? Vol que, seriosament, ens prenguin més seriosament a fora amb el crèdit, amb la credibilitat com a país, a l'Estat i aquí? Fem coses en conjunt, parlem-ne, assumim coses impopulars si importa, ara, haurà d'afluixar tothom, anem a parlar-ne. Volen anar pel seu vent? Volen insistir que tots els altres, perquè no feren això eren uns irresponsables? Bé, farem un debat aquí que la veritat, si qualcú el veu retransmès, crec que quedarà molt decebut de fins a quin punt ens comprometem amb les necessitats de la gent.

Avui tenim necessitats en educació, les tenim en cultura, les tenim en política universitària, les tenim en política de treball, les tenim en política de recerca, no ha tengut temps per parlar de joventut, les tenim en joventut i en polítiques de joventut, i per tant, i les tenim en política lingüística, tampoc no ha tengut tant de temps com el Sr. Rajoy com per dir que per al país és molt important les seves senyes d'identitat i la seva llengua cohesionadora del país; surti aquí i ho digui, que són aquests debats estructurants, que entén molt bé el Sr. Rajoy que ho són i aposta ja li dic jo que a tots els debats importants dirà espanyol, doncs surti aquí vostè i nomeni la llengua pròpia i refermi un compromís amb la seva condició d'instrument de cohesió i de creativitat.

Crec que tot això és el que hem de menester i certament, a mi m'ha entès, llevat de quan, senzillament ens volia pegar, quan diu que té un mal pressupost, a mi m'entendreix però no em resol res. I no li diré una cosa que a nosaltres ens deien, a mi m'ho digueren, el Partit Popular sap què deia fa dos anys, quan deïem aquests pressuposts no són els que a mi m'agraden? Deien: idè partiu. No pot pujar a aquesta tribuna a dir que els pressuposts no t'agraden, si no li agraden els pressuposts que vostè defensa, se'n vagi, jo no li diré, jo no li diré, ho trob una *frivolité*.

Per tant, crec que tots ens trobam en una situació molt delicada, molt difícil, ens convé a tots canviar bastant el xip, ara, d'aquí a que li aprofitem aquests pressuposts, comprendreu que no estam encara en aquestes i mantindrem l'esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sr. President. Sr. Alorda, he dut les meves també, no tenc unes carpetes com les seves, no du (...) el 2010 no era en aquesta casa, duc també la llista de les seves, i jo no, em pareix que d'ençà que estic en aquesta casa no he fet res més que tenir un gran respecte pels meus antecessors, per tots, igualment que el president Rajoy, quan se'n va anar, ahir, va fer una menció a l'anterior president i a totes les persones, jo el que sí he dit és que encara tenim moltes dificultats ..., és a dir, no puc aconseguir, començarem per aquí, una estratègia que m'agradaria que comparteixin de cara al 2010 de Lisboa, o les renovades del 2020, perquè ho pas "pillo" per acabar el 2011 -i permetin-me aquesta expressió vulgar-, ho pas "pillo" per acabar el 2011.

Si és ver que ens haguéssim posat d'acord respecte de com podríem negociar càrregues lectives, segurament els ajustaments serien diferents per a l'any que ve, però és que els hem hagut de fer tots l'any que ve, primer punt. Per tant, a l'hora de prendre una decisió, a l'hora d'ajustar el pressupost podem aconseguir tot allò que volem, tota la necessitat de professorat demanant un esforç horari; que vostès no l'aplicaren i per tant necessitaren més pressupost.

Segona qüestió, jo no he dit que vostès no fessin infraestructures, he dit que ens demanen, no, sí, a l'IBISEC, és que he telefonat avui al comptable, fa dues hores, tenc l'informe aquí; hi ha un informe que els ho passaré i duré a la cambra, que crec que no passà ni Intervenció, d'encàrrecs per valor de 2.800.000 euros sense crèdit; però a qui venen a demanar que pagui és a un servidor. Això és el meu problema, això és el nostre problema. No, això és així, li duré l'informe.

Del SOIB també duré l'informe, per què no podem dedicar més doblers al SOIB? Perquè estam a punt de ser suspesos d'una part dels fons europeus, ens acaben de fer una auditoria aquest mes de novembre; tampoc ho feren molt bé en el SOIB. Però crec que ho farem millor.

Quant a obres. Quant a obres n'hi ha de tot color, a Sant Antoni encara l'inaugurarà el mes que ve, si Déu vol, qui els parla, perquè en quatre anys varen adjudicar, desadjudicar, tornar adjudicar i al final ni per al setembre d'enguany està acabada i l'hem d'inaugurar el gener.

(*Remor de veus*)

No ho és. Sóller, la vàrem pressupostar nosaltres i encara la inaugurarem nosaltres, perquè amb quatre anys tampoc no l'acabarem. I Vila tampoc no l'han feta.

Nosaltres tampoc no n'acabarem d'escoles, està bé, deixem-nos de retrets, però és que n'he trobat un grapat que podrien estar llests en quatre anys.

Com ho farem? Amb cessions de crèdit, amb cessions de crèdit.

Estic ben d'acord, crec que en el debat d'avui podem posar ja una fita respecte del que ens retreure, a partir de l'1 de gener ja serà responsabilitat absolutament de qui els parla. Jo el que sí he volgut deixar ben clar és que tenim el pressupost 2012 d'un ajust important que he hagut de fer, perquè a un moment donat hem de dir s'ha acabat, ni podem seguir adjudicant obres sense crèdit, ni podem contractar professors que no podem pagar, ni podem dir que hi haurà viatges i habilitarem partides de beques perquè els alumnes es moguin i després llevar-los 400.000 euros un mes després d'aprovar-ho, tampoc no ho farem, ni prometre ajudes que no podem pagar.

I tampoc no em digui que el 2010 és el 2012, perquè això sí que ja és un debat polític que tenim com a govern. Som al límit com a país, basta veure als nostres veïnats què els ha passat, el 2010 tampoc no hi estaven, ho dic en defensa dels diputats que demanaren allò que pensaven i amb la mateixa intenció que vostès demanen aquí, que n'hi ha un bon grapat a redactar de projectes, que em pareixen bé totes, em pareixen bé totes, és que no en tenim més, és que primer hem d'acabar allò que ja hauria d'estar acabat.

Finalment, perquè en quedi constància, per a un país és molt important la seva llengua, no sé si en tenia cap dubte, però ho repetiré: l'obligació estatutària d'aquest conseller és respectar les dues llengües d'aquesta comunitat i defensar la pròpia, que és la llengua catalana pròpia de les Illes Balears, ho he dit en aquesta cambra. També és ver que el nostre model i el d'altres comunitats on hi ha dues llengües oficials no és un model nacionalista, vostè em respectarà, i que els pares i mares tenen drets, i en aquesta i a d'altres comunitats han guanyat plets en el Constitucional i en el Suprem, on explícita, mentre no tenguem altre constitució, quins drets tenen els pares lingüístics, i volem combinar els drets lingüístics amb la defensa d'allò que és propi. Però no dubti que això és el que intentarem fer.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Torn en contra, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Aina Maria Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, Sr. Conseller d'Educació. Les lleis i, en particular, la Llei de pressuposts, constitueixen l'instrument més important d'un Parlament, assumir la seva aprovació suposa l'adopció de les mesures que conté i el Govern i l'administració han de desenvolupar polítiques per governar.

Les dificultats que hem tingut aquests dos últims cursos, en part, és causa a la no aprovació d'un pressupost i que el pressupost prorrogat no s'ha pogut complir, donat que moltes partides que existien damunt els papers no tenien al final una assignació adequada i això ara, en aquest moment, és molt important perquè ens ha deixat molts deutes. Aquesta falta de previsió ens ha deixat molts deutes, que al Sr. Conseller i a la Conselleria d'Educació no els queda altre remei que pagar-los.

Si no es podia aplicar un pressupost en els últims dos cursos escolars no podem parlar de polítiques definides ni d'administració i, en conseqüència, una manca absoluta de control de gestió. Tot això provocà que hem de posar en quarantena les comparacions tan pròpies dels diferents exercicis pressupostaris.

Les partides pressupostàries, al llarg d'aquests darrers cursos, en moltes ocasions, torn repetir, no disposaven de la seva assignació real pressupostària per part de la Conselleria d'Economia, o bé, simplement, no han arribat mai els doblers o bé no es pensava pagar mai. En realitat hi ha un deute que afecta els pressuposts actuals, s'han compromès despeses que no es van pagar, el fet és que fins i tot a la Comissió d'Educació el mateix PSOE ens va demanar que no pagàssim als bancs, cosa incomprensible evidentment.

Vivim uns moments on el ciutadà ens envia un missatge clar d'unitat i responsabilitat, la situació econòmica que hem trobat ha determinat que aquests són els únics pressuposts possibles, continuar una despesa més enllà de les nostres possibilitats hauria estat un suïcidi per a aquesta comunitat autònoma i la conseqüència seria arrossegar aquesta societat, en general, a una crisi econòmica més greu de la que ens trobam.

Tots tenim molt present que hem de revisar diferents aspectes de l'educació, el mapa escolar ha de ser revisat i que per a les infraestructures el pressupost mai no és suficient, fins i tot en els anys de bonança econòmica. Aquests pressuposts que es presenten avui són uns pressuposts viables, aquests són uns pressuposts possibles, aquí no sortirà un president de govern, un portaveu, un conseller i un director general a donar dades diferents d'un mateix tema, com va passar en el Parlament passat, quan ens parlaven que es varen reduir 90 interins, deia una persona, 50, deia el president, el conseller en deia 60, res, un desgavell, en total eren 400, fa dos anys es varen reduir en aquesta comunitat autònoma 400 interins, els agradi o no els agradi.

A les dues legislatures del Govern d'esquerres, els dos, s'han produït els períodes de menor creació de places públiques dels darrers anys. Ha estat també, amb el Govern del Partit Popular, on s'ha invertit més en infraestructures educatives i culturals. A la darrera legislatura, la del pacte de progrés, la inversió d'obres licitades i completament pagades era

aproximadament de 48 milions d'euros, d'una diferència substancial en els quatre anys anteriors, els temps del PP, en què varen ser licitades i pagades infraestructures per més de 129 milions d'euros. Senyors, què han fet aquests quatre darrers anys, què han fet aquests quatre darrers anys? Aturar moltíssimes obres, perquè, segons vostès, hi havia *brotes verdes*, per tant, segons vostès, havien de construir i vostès només varen construir 48 milions d'euros, mentre que el PP va construir 129 milions d'euros.

Seguint amb la temàtica de les infraestructures i respecte del Pla 0-3 anys, convendran amb mi que l'hem de revisar, els desavantatges de la seva posada en pràctica dels últims anys i preservar els seus beneficis. Vostès varen posar moltes plaques de 0-3 anys, però varen dotar molt poc de pressupost les escoles de 0-3 anys i ara aquest conseller es troba amb aquest greu problema dins els ajuntaments.

El sector concertat ha de conviure amb el sector públic, els record que a la passada legislatura, després de vint anys, vàrem tenir la primera vaga dins l'escola concertada. Hem de deixar enrera l'assetjament i el desprestigi que efectuà la conselleria del pacte de progrés d'una part d'aquest sector a l'anterior legislatura, l'escola concertada és un dels elements de seguretat per a la llibertat personal. Al Grup Popular li agrada la llibertat, les famílies han de poder triar lliurement el tipus d'educació que volem que rebien els nostres fills, però no donar-los diferents possibilitats seria un dret fals. Hi ha diferents objectius fundacionals entre els titulars dels centres concertats, constitueix un acte polític d'injustícia i de falta de rigor defensar una cooperativa, fins i tot dur els fills a aquesta cooperativa i no admetre, pel simple fet que tenen diferents objectius fundacionals, un altre. La llibertat de veritat és que realment puguis triar, fent de la concertació l'aval democràtic i de suficiència d'aquests centres. Hem de començar a pensar que la legislació sobre la concertació és molt antiga i que potser és el moment de revisar-la aquí, a la nostra pròpia comunitat.

D'altra banda, tenim el nostre cos de funcionaris docents, molt professionals i molt diligents, un col·lectiu especial dins la funció pública, al qual li hem de donar seguretat, li hem de tornar el prestigi que els seus vint anys de legislació socialista els ha llevat i evitar la incorporació de la política partidista a les nostres aules i evitar així l'estrès dins els claustres, perquè el futur de les noves generacions és en part a les seves mans. Caldria revisar el sistema de concurs-oposició, per una banda, i per una altra, millorar el sistema d'adjudicació; en els darrers l'adjudicació de les places ha causat com mai innombrables queixes dels mestres, creant dubtes molt greus de manca de transparència a l'anterior Govern.

El mateix passa en el nomenament de centres especials, conservatoris, escoles d'idiomes, etcètera, amb una funció molt important que ens quedem petits, perquè fa quatre anys que no fan res.

És evident que en aquestes circumstàncies econòmiques molts pensin en la formació professional, la formació professional és molt important, però hem de recordar que la Sra. Galmés va deixar 1.700 alumnes al carrer i el Sr. Llinàs 3.000 alumnes de formació professional al carrer, per tant crec que no és molt important per a vostès.

(Remor de veus i petit aldarull)

Hem de parlar sobre la sisena hora, hem de revisar tots els problemes que s'han plantejat per la situació dels repetidors i en vista dels resultats dels últims anys preguntar-nos si hem de modificar algun aspecte. Hem de parlar de les competències bàsiques i hem de parlar, sobretot, de la càrrega burocràtica dels nostres professors i dels equips directius, i hem de ser vigilants pel que fa al curs següent, que suposa la conclusió per tal d'implementar el Pla de Bolonya i per tant un bon moment per mirar cap enrere.

Cal no oblidar, referent a la llengua, senyors del Partit Socialista i senyors del PSM, que vostès han vulnerat la Llei de normalització lingüística, no ho dic jo, ho diu una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Balears, la número 886, és a dir, vostès, els grans defensors de la llengua, han vulnerat la Llei de normalització lingüística, no han deixat triar als pares la llengua vehicular ni la llengua d'aprenentatge dels seus fills, han vulnerat la Llei de normalització lingüística, l'article 18 de la Llei 3/1986, de normalització lingüística. Amb què? Doncs amb una ordre que va redactar la seva consellera, amb un decret, perdonin, que va redactar la seva consellera i que ara, en aquest moment, és il·legal. Per tant, per favor, respectin la nostra llengua i respectin la llibertat dels pares.

I ja per acabar, la mateixa predisposició d'entrada els pregaria als grups de l'oposició, l'educació és un tema especial, per a mi, per a aquesta parlamentària és un tema molt especial, creim que hi ha símptomes socials que ens demanen d'una vegada per totes que s'arribi a un acord tant en el model lingüístic, tant en el que es refereix al pacte d'educació en general. Fa vint anys que tenim la mateixa legislació, perquè el Sr. Zapatero, quan va entrar, va tirar la nostra LOCE a la paperera i ara resulta que, bé, ara rescatam segons quines coses, però ell directament la va tirar, només perquè era del Partit Popular, res més, ni tan sols se la va mirar. Per tant, si hem estat més de vint anys amb la seva pedagogia particular, això ens ha portat a aquests nivells de qualitat actual d'educació, convendran amb mi que hem de tractar d'emprendre altres camins, cal escapar de falsos profetes de pedagogia i d'axiomes legislatius que han esdevingut fracassats, s'imposa asseure-nos i parlar sense fonamentalismes i veuran com no tot és qüestió de diners.

Moltíssimes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Aguiló. Per al torn de rèplica, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sra. Aguiló, m'ha deixat de pedra, no ha dit ni una sola vegada "festa", i m'he quedat fatal, no ha dit ni una vegada "festa", però ha dit tot el que es fa a una festa evidentment, vostè ja ho ha dit ben bé.

Jo no entraré, sap què passa?, és que m'ha semblat que no parlava dels pressuposts sinó que vostè feia el mateix que fa el conseller, fer oposició a l'oposició, la qual cosa és una bona manera d'estar en el món. Jo li explicaré una altra versió, i sap què passa?, que jo, quan em preparava aquesta intervenció, pensava, bé, què és una festa?, en realitat una festa és una celebració, una celebració de saber complir amb les responsabilitats; jo ara li explicaré el que vam fer els socialistes i el pacte de progrés en el seu conjunt la passada legislatura.

Vam fer una festa, celebrant que volíem i podíem desenvolupar les nostres responsabilitats, cosa que vostès em sembla que no faran. I ho vam fer fent infraestructures, vostè ha donat unes dades i jo en donaré unes altres, en realitat vàrem deixar començades inversions per 175 milions d'euros; 175 milions d'euros enfront dels 79 de l'època del Sr. Matas, que no hi havia crisi; vàrem fer 13.910 places noves en educació, bé, jo tenc aquí les dades, tan bones com les seves o més, potser.

Vàrem fer 140 actuacions en centres reformats, nous o ampliat que van afectar 55 municipis. Vàrem donar beques, vàrem formar professorat i vàrem apostar seriosament pel SOIB, per aquesta eina per facilitar les polítiques actives i formar les persones ocupades; formant les persones ocupades hi vàrem destinar 11.100.000 euros i destinant quasi 30 milions d'euros a 313 projectes de polítiques actives.

Vàrem fer una festa creient en la col·laboració de les empreses, amb les empreses i creient que la recerca i el desenvolupament i el suport als emprenedors eren eines fonamentals per donar impuls a l'economia i fer-nos competitiu en el mercat de la transferència i el coneixement. I sí, si vostè creu que treballar colze a colze amb els agents socials, invertir seriosament en la qualitat del sistema, formar el professorat, crear escoletes com mai no s'havia fet en aquesta comunitat autònoma, donar importància a la recerca i al desenvolupament i de tot allò que fa més fàcil i més eficaç adequar-se al mercat de treball, llavors nosaltres vàrem fer una festa i ben grossa, sí senyors.

Nosaltres vàrem intentar respondre a les necessitats dels nostres nins i nines, però també a les necessitats de totes les persones que volen progressar a través de la formació.

Vostè, Sra. Diputada, el que passa és que és clar, miri, fa una estona ha vingut una companya seva aquí, ha sortit, el Sr. Alorda ja ho ha dit amb les esmenes del PP, i ha dit és que

vostès no s'ho preparen, perquè fixi's, vostès han dit que com argumentació a l'esmena a la totalitat és que no donen, no responen a les necessitats d'aquesta comunitat autònoma i això ho ha viscut com a un drama, I sap quina era l'argumentació del 2009 de l'esmena a la totalitat del PP? Doncs miri, li llegiré tal qual: "no respon a les necessitats educatives i culturals de les Illes Balears". Sra. Aguiló, si vostès fan el mateix que la seva diputada, el mateix argument, doncs llavors, realment és tot mentida.

Vostè, Sra. Diputada, pel que es veu en la "ineducació" del pressupost de la conselleria i en la incapacitat per defensar les inversions en educació, el que fan és tot el contrari a donar esperança; no donen resposta als problemes ni defensen els drets de les persones, que els tenen i de sobra reconeguts. Amb els seus pressuposts no farem festa, lamentarem que no siguin capaços de fer front als seus compromisos ni a les seves responsabilitats.

I vull acabar recordant una frase de l'historiador Tàcit, que diu, narrant la conquesta de Britània i posa en boca d'un cabdill britànic, de Britània, i es refereix precisament a l'actitud i a les maneres depredadores dels invasors romans en aquell cas, diu ell, li fa dir a aquest cabdill: creen un erm i li diuen Pau, diu Tàcit. Parafrasejant Tàcit, vostès creen un erm i li diuen estabilitat pressupostària; fan uns pressuposts que no compleixen la llei i li diuen ortodòxia econòmica i fan uns pressuposts d'educació que no responen a les necessitats ni defensen els drets i li diuen contenció de la despesa.

No, Sra. Aguiló, amb nosaltres no pot comptar per tenir aquests pressuposts, no li ho consentirem. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Alberdi. I part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, el nostre grup ha presentat una esmena a la totalitat, tal i com hem dit, perquè estem preocupats pel dia a dia a les aules, no sé si això es diu fanatisme, ideologia, però a l'any 2010, al final de curs, es varen gastar 2.700.000 euros en la neteja dels edificis escolars. El Partit Popular, a nivell inicial, va posar 400.000 euros, la Sra. Portaveu ens parla de llevar el fanatisme i la ideologia, jo només he sentit teoria educativa "pepera" en la defensa dels números, però molt poca defensa de com és que fan comptes resoldre aquests problemes que li plantejam a l'esmena a la totalitat. No sé quines mesures disciplinàries fa comptes ocupar en la ideologització de les aules, li demanaré al Sr. Conseller que ens expliqui quantes mesures ha pres d'ençà que hi és, perquè veig que és una obsessió que té vostè, però evidentment no és en els pressuposts, jo no ho he vist en els pressuposts com a una línia de treball.

Crec que el que hauríem de fer, bé, s'ha parlat que hi hauria hagut un suïcidi, que hi havia un suïcidi amb la despesa que dúiem a terme, no sé què hagués passat amb els 60 milions d'euros addicionals d'educació que plantejava el Partit Popular si els haguéssim aprovat, no ho sé, perquè el Partit Popular evidentment no demanava que hi hagués més ingressos, això de cap manera. Nosaltres avui demanam que hi hagi més ingressos per pagar els 30 milions d'educació addicionals que volem aportar, estam disposats a assumir costos polítics, allò seu era una alegria molt festiva, però allà és.

De totes maneres, jo, és que em preocupa relativament poc, no vull no contestar cap argument en el sentit que pareixi que no els volem tractar.

Per exemple és absurda la idea que l'anterior es va gastar menys en equipaments docents que l'anterior, jo rept que facem una comissió, no ho sé, que cridem experts, que algú ho estableixi perquè em semblen absurds aquests nombres que ara se'ns plantegen aquí. En tot cas, s'aclariran i es posaran tots els doblers un damunt l'altre, els que es varen posar les conselleries en el temps de Damià Pons, en el temps del Sr. Fiol, en els temps posteriors i els veurem, els doblers de veritat, perquè parlam de doblers de veritat, no és el que paguen els ajuntaments, etc.

Per cert, d'històries d'equipaments que no s'acaben, jo tenc un nin de deu anys i quan va començar a Ponent feien el pati, ara hi són, l'ajuntament era el que contractava. És que aquí es mesclen moltes de coses, perquè quan miram, és a veure si hi ha el solar, si no hi és, si després és que... el fa pagar, pobre ajuntament que no en té cap culpa tampoc, però li fan fer, a l'ajuntament, etc.

Tothom coneix les seves pel·lícules i són totes molt llargues, ara aquest maniqueisme dels bons i els dolents en aquests tipus de gestions, no sé com se'l poden creure perquè és que els desmunta..., el dia a dia els desmunta la gestió del Sr. Bosch, té tants d'elements de crítica, o més, que la que pugui tenir la del Sr. Pons. I estic content que de tant en tant ell, maldament llavors de vegades s'esllavissi cap a un altre camí, ho reconegui perquè crec que això dóna les pautes per parlar-ne, però això no lleva que tenim dèficits molt importants.

Deia que hi havia hagut centenar i centenars d'al·lots, milers que no havien pogut tenir formació professional, ha augmentat aquest curs. Ha dit que no fèiem res, s'augmentava, el pressupost s'augmentava, no bastava?, no bastava, però el pressupost s'augmentava.

Què fa aquest pressupost? Baixa. Aquest pressupost baixa davant aquest repte i, així fan comptes complir-lo millor? No ho crec. Jo no ho crec. Crec que baixa com diu el Sr. Conseller perquè no li queda més remei, però no perquè sigui una manera més intel·ligent d'afrontar el repte.

El que no acab d'entendre és que si era tan greu..., miri, ni li qüestiono el número, no hi estic d'acord, però no li ho qüestiono, llevar 400 interins era molt greu, llevar-ne 400 quan ja n'has llevat 400, és a dir 800, es pot dur, *que no cunda el pánico*, això és controlable. Llevar-ne 400 era molt greu, però llevar-ne 400 als 400, són 800, no passa res. No passa res. Per

a mi que seria pànic a la... bé, amb una valència, no? Però en tot cas, ja dic, surt gairebé per cortesia.

Comprenc que tampoc no hi ha (...) perquè ens aprovin l'esmena a la totalitat, fins aquí hi ha arribat, però crec que també ara discutir les virtuts de la LODE respecte de la LOGSE o si hem de fer tres anys de batxillerat i si això significarà llevar un any o no a l'ensenyança obligatòria o si hem de començar a parlar de qui és que ha fet ideologia a les aules a les Illes Balears, com i quan i en quins centre es troba, la veritat és que crec que en fugiríem molt i, a més, per ventura no ens posaríem d'acord exactament en quin tipus de professorat, quin tipus d'alumnat i quin tipus d'adoctrinament s'ha produït històricament en el país.

En qualsevol cas, sí, em sap molt de greu que un concert lingüístic -que no és del PSM-, un concert lingüístic que havíem tingut sobre la política lingüística a les aules amb normativa del Partit Popular -amb normativa del Partit Popular- i que havíem tengut i que ha tengut un èxit social que vostès crec que menystenen, però de *prestigiament* de la llengua catalana, de cohesió, que tota la societat nouvinguda la coneix, que a poc a poc arribà a índex de normalitat, que vostès la tirin per la borda i que a més l'atribueixin unilateralment quan ha estat un treball comú i que nosaltres hem acceptat una transacció en tots els debats lingüístics que s'han produït en aquest país perquè trobàvem que era bo per al país que es produïssin i senzillament vostès el rompen de manera unilateral i ens n'acusen a nosaltres. Francament, crec que això, com a mínim, hauríem de reflexionar-hi i repassar la normativa lingüística que s'ha aplicat a les Illes Balears als centres.

De moment, el que és bàsic és el projecte de centre i el projecte de centre no el posa la conselleria, ja li dic jo que no el posa el PSM, alguna vegada li vaig haver d'explicar al Sr. President, en aquest moment absent, no els posa el PSM els projectes lingüístics de centre. Per tant, de moment és una normativa molt participativa i que té molt de sentit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. En torn de contrarèplica té la paraula pel Grup Parlamentari Popular Aina Maria Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Sra. Alorda, m'ha embullat un poc ara, perdoni. Ens acaba de dir que hem romput el concert lingüístic. No, perdoni, la consellera Bàrbara Galmés amb el Decret 68, aquella sí que va rompre el concert lingüístic perquè va fer una il·legalitat, una il·legalitat que ha estat reflectida actualment a la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Balears. Vull dir és ella que ha fet la il·legalitat, nosaltres encara no hem dit res. L'únic que haurem de fer és acatar el que ens digui el Tribunal Superior de Justícia, que és l'únic que ens toca fer. Perdoni, però la persona que no ha estat d'acord amb la llei de normalització lingüística són vostès, la Sra. Bàrbara Galmés amb el seu suport. Per tant, no em parli que nosaltres hem romput cap concert lingüístic. Nosaltres no hem romput cap concert lingüístic ni mai no rompem cap concert lingüístic, perquè per a nosaltres la Llei de

normalització lingüística és tan important que no la vulnerarem mai, li ho puc assegurar.

Una altra cosa, no he parlat de festa, Sra. Alberdi, perquè quan parl de festa es passen deu minuts replicant la paraula “festa” i no puc escoltar mai les seves contrarèpliques, i jo el que vull és sentir-los, a vostès, vull sentir les seves propostes.

Miri, ara li ho diré, senyora. El Sr. President Antich, quan era president, l'expresident Antich, és veritat que va dir que va invertir 160 milions i que va fer un total de 84 actuacions, que varen arribar a 55 municipis i que varen superar les previsions inicials de 120 milions i va fer 57 actuacions. És veritat, però jo després me'n vaig anar a la pàgina de l'IBISEC, www.ibisec.com, i allà em vaig trobar que les obres licitades i finalitzades en la legislatura ascendien a la quantitat de 54 milions d'euros, realment, 48 milions, ja que el preu que publiquen és de licitació, que sols ser menor que el preu final de l'obra. Per tant, el Sr. Antich ens deia una mentida ben grossa o sigui que...

Per tant, puc tornar a repetir i torn a repetir, el Partit Popular és el partit que més ha invertit en infraestructures. Vostès varen estar dos anys aturats, és a dir, la seva consellera Bàrbara Galmés només va estar dos anys aturada!, fent projectes i tornant estudiar projectes a veure si estaven ben ubicats o no estaven ben ubicats, dos anys aturada! Després el conseller Llinàs va intentar posar-ho en marxa, però bé, en dos anys evidentment no es pot fer res.

Què més? Bé, és que ho trob normal que el meu company de partit els demanàs centres i més centres, és veritat perquè els centres fan falta i nosaltres ens creïem que era una època de bonança econòmica, senyors!, senyors!, senyors, vostès ens parlaven de *brotes verdes*, hi havia una senyora, la Sra. Armengol, que va regalar 850.000 euros a l'Obra Cultural Balear, fer un centre són 2 milions d'euros, per l'amor de Déu!, és a dir, si es regalen 850.000 euros a l'Obra Cultural Balear, per què no es pot fer un centre de 2 milions d'euros?

Per això, el Partit Popular els demanava centres, perquè creïem que estàvem en època de bonança. Vostès ens varen repetir 50.000 vegades que no havíem retirat cap interí i no era veritat. Vostès varen retirar 400 interins i sap que varen fer? Vol que li digui el que varen fer? Resulta que a gent que tenia el pacte d'estabilitat signat en comptes de contractar-los a jornada completa els varen completar a mitja jornada. Varen tornar a fer una altra il·legalitat.

Tanta sort que ens en vàrem adonar, hi vàrem anar i els vàrem dir “escolta, que fan una il·legalitat amb vosaltres” i vàrem anar al director general de Personal Docent i li vàrem recordar la il·legalitat que feia i el que havia signat. Vostès varen rompre el pacte d'estabilitat una vegada i una altra. Això és el que va fer el Partit Socialista!

Vostès, ens han deixat un deute a cada institut de 20 i 30.000 euros. El mes de març varen deixar de pagar, senyors!, el mes de març, el segon pagament no el varen fer. El segon pagament, no el varen fer als instituts i això és el que ara hem de pagar perquè mensualment es paga a la Conselleria d'Educació, el que no es paga és el deute de 20 o 30.000 euros.

Vol que parlem de les APIMA? Vol que parlem de les APIMA, perquè jo les he tengut davant les APIMA? Les APIMA, vostès les utilitzaven només per l'escola matineria i els llevaren tot tipus de subvencions. Els horabaixes les APIMA havien de pagar les activitats extraescolars a aquelles famílies que no les podien pagar i vostès els llevaren les subvencions. Això és el que varen fer vostès! Això és el que varen fer vostès! Les grans mentides del govern Antich, la Conselleria d'Educació del 2007 al 2011, quatre partits polítics, tres secretaris generals, dos consellers i una mentida rere l'altra. Avui matí em deia una companya, orientadora, em deia: “és que ells varen duplicar”, sabeu per què varen duplicar? Perquè com que les direccions generals no es duïen bé, idè cadascun feia la mateixa feina, això és el que va passar durant el govern.

És clar, si un diputat veu que dupliquen un mateix servei, evidentment que els demana més infraestructures, és clar que sí, i més coses perquè les infraestructures ja ho han dit, les necessitam constantment. A l'illa d'Eivissa és veritat que es necessiten moltes infraestructures, però si veim que vostès tiren els doblers d'aquesta manera, evidentment que els demanam infraestructures, és clar que sí.

Res més, moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Aguiló.

Passam al debat número 7, de globalitat, agrupació de la secció 13, d'educació i universitats, a les seccions i entitats afins. S'hi mantenen les següents esmenes parcials: per part del Grup Parlamentari Socialista, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 421A, direcció i serveis general d'Educació, Cultura i Universitats, les 5418, 5419; al programa 421B, ordenació general del sistema educatiu, 5420; al programa 421C, planificació educativa i règim de centres escolars, 5421 i 5296; al programa 421D, innovació i formació del professorat, 5442, 5423, 5424; al programa 421G, ordenació de la formació professional, 5425, 5426; al programa 423A, beques i ajuts, 5431, 5430, 5428, i 5427; al programa 423B, altres serveis a l'ensenyament, la 5394, la 5395, la 5396, la 5397, la 5398, la 5399, 5400, 5401, 5402, 5403, 5404, 5405, 5406, 5407, 5408, 5409, 5410, 5411, 5412, 5413, 5414, 5415, 5441 i 5429; al programa 441A, recerca i desenvolupament tecnològic, 5291, 5310 i 5422; E08, Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, la 5292.

Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 421A, direcció i serveis generals d'Educació, Cultura i Universitats, la 5479, la 5609; al programa 421, planificació educativa i règim de centres escolars, 5484; al programa 421D, d'innovació i formació del professorat, 5491 i 5492; al programa 421F, política i actuacions en matèria universitària, 5493 i 5603; al programa 421G, ordenació de la formació professional, 5590 i 5479; al programa 422A, educació pública, 5583; al programa 423A, beques i ajuts, 5610 i 5612; al programa 423B, altres serveis a l'ensenyament, 5488, 5485, 5486 i 5487; al programa 541A, recerca i desenvolupament tecnològic, 5605; E08, Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, 5483, 5490, 5613.

Per a la defensa conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rita i Larrucea.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bones tardes, senyors diputats i senyores diputades, en primer lloc voldria fer un advertiment i és que l'esmena 5292 es va retirar en comissió *in voce* i ara ha estat citada, és per això.

En tot cas, per centrar en la intervenció diré que quan van iniciar l'estudi del pressupost que de manera tan precipitada varen haver d'elaborar els membres del Govern per satisfer una promesa de l'actual president, ja saben que es tractaria d'un pressupost a la baixa perquè això és el que està passant a totes les comunitats autònomes on ara governa el Partit Popular. Així doncs, es tractava per part nostra de veure què és el que prioritzen en aquest pressupost, que és el més elevat de la història, perquè quan un governa s'ha de prioritzar, això ja ho sabem, i és en aquesta prioritització on es veu la política a aplicar i amb aquesta idea hem plantejat nosaltres també les esmenes. Per això hem fet les baixes d'allò en què vostès han prioritzat, que és a pagar de manera més ràpida del que calia als bancs. A això s'ha dedicat una part del pressupost, fins i tot superior al que és legal tal com hem vist avui matí.

Amb el que no podem estar d'acord -i el que no ens ha agradat gens en un principi-, és comprovar de quina manera el pressupost d'educació ha patit una caiguda en uns conceptes que fan palesa una política educativa que no és compatible amb un ensenyament de qualitat. És clar que l'alumnat de l'ensenyament obligatori estarà escolaritzat, però com i amb quines garanties i si tindrà el professorat que correspon a l'aula, això ja no és tan clar arran de les xifres que hem pogut veure.

I què passa amb l'alumnat que no és d'ensenyament obligatori? 55 milions de retallada són molts milions per a una comunitat autònoma que històricament tampoc no podia presumir de despesa en matèria educativa malgrat que els darrers quatre anys hagués tengut un important augment.

Què ha passat ara? Idè ha passat que 400 professors no seran contractats, record a la Sra. Aguiló altres anys dient que 900 interins no serien contractats, idè ara els càlculs són de 400. També que s'incrementaran les hores lectives dels professors de secundària, que no es cobriran les baixes laborals de menys de 30 dies, que desapareixen recursos per als programes d'atenció

a la diversitat, que es retallen els doblers per al funcionament de centres en 2,5 milions, un 25%, que es retalla un 60% els recursos de transport escolar, un 30% els ajuts per a menjador i un 62% el pressupost destinat a la formació de personal docent.

Per dir-ho en grans trets, perquè hi ha molta lletra petita en aquest pressupost que al final repercutirà en la qualitat de l'ensenyament. Potser tot allò que s'havia avançat en la taxa d'abandonament prematur, com s'ha dit abans, o del fracàs escolar, ho perdrem novament en aquesta legislatura. Ja tindrem temps de comprovar-ho d'aquí tres anys.

És per aquest motiu que hem presentat 38 esmenes, amb l'ànim de pal·liar aquesta situació pel bé de l'alumnat de les Illes Balears. Són esmenes realistes, adreçades a garantir un ensenyament de qualitat i equitatiu, que té com a senyera la igualtat d'oportunitats i que té en compte també les particularitats i la casuística de totes les illes. A allò que no hem presentat esmenes és a l'ensenyament concertat perquè, casualitat serà, però el seu pressupost no ha disminuït, sinó que ha pujat i passa de 18,8 milions a 19,3, és a dir 1,5 milions més. Per tant, la llibertat està garantida, que deia una portaveu abans.

Ara hem vist per tant que unes esmenes van adreçades a ajudar les famílies, cosa realment important en un moment en què es passa per tantes dificultats, i per això demanam que es tornin incrementar els recursos per al transport escolar que ha disminuït en un 60%, de manera que una esmena fa referència a assegurar el pagament del transport tot l'any i l'altra a les beques per a aquells que tenen més dificultats.

També van adreçades a les ajudes a les famílies les beques de menjador que han disminuït un 30% o el programa de reutilització dels llibres de text; també unes altres que són de beques al transport dels universitaris, que efectivament n'hi ha, però nosaltres les augmentam sobretot per a aquells que pateixen la doble insularitat o una que va directament a ajudar les APIMA.

També s'han presentat esmenes a aquells programes que han d'assegurar l'equitat del sistema educatiu i és per això que n'hi ha una d'important per consolidar els programes que donen suport a l'alumnat amb necessitats específiques i unes altres per a la formació dels professorat en atenció a la diversitat o també a la formació en resolució de conflictes i prevenció de la violència.

Un altre grup d'esmenes és per garantir la qualitat de l'ensenyament que compta d'un ampli ventall que ocupa des de la formació del professorat, donant especial importància a les llengües estrangeres, fins a l'ampliació de nous cicles de formació professional o a l'ampliació de professorat que això comporta; també hi ha l'adequació de les plantilles i l'oferta formativa dels CEPA per afavorir els objectius del SOIB o l'ampliació d'especialitats d'algun conservatori de música.

En aquest apartat també incloem el bon finançament del funcionament corrent dels centres docents no universitaris amb 2.400.000 euros, o la neteja dels centres, 1,5 milions, així com també les reformes i construccions de centres nous, perquè encara arrossegam mancances que ocasionen distorsions importants, com que hagin desaparegut espais comuns com biblioteques, menjadors, o aquest dedicat a aules específiques.

Aquest, el de les infraestructures, és un bloc que destacarem a part. Veuran que hi ha un important bloc d'esmenes dedicades a la redacció de projectes d'escoles, instituts i conservatoris de totes les illes. El Govern ha deixat l'IBISEC amb un pressupost merament testimonial, com s'ha dit aquí, amb una baixada important també de personal, que passa de 41 a 31 persones, i de pressupost per a inversions que passa, com també s'ha dit, de 12 milions a 240.000 euros, però amb el doble dels diners dedicats a pagar amortitzacions de capital. El Grup Popular va rebutjar les nostres esmenes de redacció de projectes, amb l'argument que els faran directament els tècnics de l'IBISEC. Aquest argument cau pel seu propi pes quan aquest organisme, com hem vist, té una forta retallada de personal. Pensam que amb aquestes premisses no es farà res aquest proper any, si no és per cessió de crèdit com també ja s'ha dit, únicament.

Ara mateix, per herència de l'anterior legislatura, hi ha un grapat de centres que s'han pogut licitar, altres que estan en construcció i altres que s'estan inaugurant. Per tant, pensam que és el moment de posar les bases perquè la roda no s'aturi i el proper any 2013 també poder començar a licitar i a construir aquells projectes que s'han redactat el 2012. Però ens fa por que en aquesta legislatura passi el mateix que la del 2003-2007, que hi hagi una aturada. En canvi, en quatre anys, jo ho repetiré aquí perquè és cert, es va deixar començada una inversió de gairebé 160 milions d'euros per a escoles i instituts, 15.000 per a escoles infantils i un total de 84 actuacions en matèria d'infraestructures educatives, que efectivament van arribar a 55 municipis. Posaré un altre exemple que no s'ha dit aquí, el curs 2008-2009 hi havia 99 aules prefabricades en aquesta comunitat autònoma i el curs 2010-2011 n'hi havia 60.

Com va recordar la Sra. Marí en el debat de la Comissió d'Hisenda, l'augment de població de les Illes Balears any rere any no té per ara cap retrocés i per tant, s'ha de gestionar en previsió d'açò. Però aquesta legislatura la conselleria no pensa presentar un Pla d'infraestructures fins al 2013, segons ens va dir a una comissió en ocasió d'una PNL que va presentar qui té la paraula. És per aquest motiu que nosaltres els feim aquest pla d'infraestructures per al 2011 en forma d'esmenes. Excepte en alguns casos que malgrat haguem posat una partida per a la funció, l'hauran de definir vostès. Què faran amb l'Escola Graduada de Maó? On col·locaran l'escola d'adults? Açò hauria de començar a quedar clar, perquè en cas contrari finalitzarà la legislatura i els pobres de l'escola d'adults de Maó encara aniran de banda a banda, com va passar durant el 2003-2007. Per a la millora de les infraestructures doncs s'ha de fer una esmena d'addició de 14 milions d'euros, que inclou la redacció de projectes que hem esmentat i també alguna ampliació i 5 milions d'euros per al manteniment dels centres educatius públics.

En qüestió de centres educatius, tal com vam dir a la proposició no de llei sobre infraestructures educatives, no es pot dir que aquest any no farem inversions, no es pot. Es poden deixar de fer línies de metro, es poden deixar de fer teatres de l'òpera, es poden deixar de fer grans centres esportius, però les escoles, les escoletes i els instituts no els podem abandonar.

També hem presentat tres esmenes al programa 541A, de recerca i desenvolupament tecnològic, per donar suport a la Fundació Mateu Orfila, a la Fundació d'Investigació Sanitària de les Illes Balears Ramon Llull i a la política de clústers que ja ha mencionat la Sra. Alberdi abans. Per tant, no hi insistirem més.

I ja per finalitzar, a les esmenes que ha presentat el Partit Socialista de Mallorca, anunciam que les votarem totes favorablement, perquè complementen les nostres, sobretot aquelles que es refereixen a l'augment de la partida de personal, a la Universitat, a les escoles infantils i també a la construcció de nous centres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rita. I per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Ja he anunciat que no presentàvem tantes esmenes com va fer el Partit Popular, nosaltres sí sabíem que hi havia una crisi. Jo fa dos anys pujava en aquesta tribuna i ho deia i està recollit en el *Diari de Sessions* i el Sr. Tadeo ens insistia cada dia en què no podríem pagar perquè estàvem baixant els ingressos i ho deia en aquesta tribuna, se'n recordarà ell, no l'escoltaven, Sr. Tadeo, però ho sabíem i per això es varen baixar els pressupostos. I era quan el PP deia: "no creuen en l'educació, no creuen en el coneixement...".

Bé, les tornes, mentides, diuen uns dels altres que diuen, però cadascú que ho qualifiqui com vulgui. Jo agrairia que no aplaudeixin quan es diu que qualcú diu mentides, perquè ja dins la mala educació global, crec que en debats d'educació hem d'intentar tots aportar-hi un poc de seny, un poc de seny.

Bé, el conjunt d'esmenes que hem presentat intenta ampliar allò que denunciava que hem vist les limitacions que nosaltres trobam que té aquest pressupost. I hem procurat fer-ho efectivament amb gestos a les baixes, no com es feia amb aquella alegria del Partit Popular quan presentava esmenes no deia d'on les trauria, era festiu, pensaven que hi havia doblers i que podien seguir amb les festes de n'Urdangarín i d'aquella manera, com ens ha confessat, d'una manera realment... i s'ha d'agrair aquesta sinceritat, i aplaudiments, mambelletes incloses, però nosaltres que creim i sabem que el moment és difícil i n'hem posat alguna. Per exemple aquesta del Palau del Marivent, que jo crec que els demanaria que s'ho pensassin seriosament. Nosaltres hem posat tot el programa evidentment, si hagués de ser una part, doncs que sigui una part. Vostès saben que el Govern de l'Estat posa 9 milions d'euros a la Casa Reial, per tant, nosaltres 1.700.000 a la residència d'estiu crec que és

una desproporció que paguen els ciutadans de les Illes Balears, gairebé 2 milions anuals.

Nosaltres estam molt preocupats amb aquesta partida dels 400.000 euros, estam contents de què hagi passat a 600.000 per a la neteja dels equipaments escolars, però - insistesc- varen gastar 2.700.000 l'any passat, no virtuals, reals, com també hem gastat més de 2 milions enguany i creim que la neteja dels centres escolars realment és una prioritat. Dedicam més doblers a la neteja de Marivent que a la neteja dels centres escolars. Ara amb l'esmena del Partit Popular ha quedat un poc corregit afortunadament, perquè el pressupost inicial, tot i haver-hi 20 persones que feien feina a Marivent, el capítol 2 tenia més partida que tots els centres educatius de les Illes Balears. Jo crec que és una qüestió per pensar-hi tots, com hem parlat d'ingressos, hem parlat d'imposts i hem parlat de les possibilitats de subvencionar ingressos addicionals a aquest pressupost.

He parlat de neteja, però en general són totes les tasques de manteniment. S'han apuntat les greus mancances que viuen en aquest moment el manteniment dels centres i no ho arreglarem només dient-los que n'hi ha menys. La crítica és per què no paguen i és d'agrair que se'ls adverteixi, però la veritat és que no ho agrairan molt de temps si realment la quantitat queda reduïda a la mínima expressió.

També crec que són necessaris més doblers per al transport escolar, per a la dotació de beques, tant per a menjadors com per a desplaçaments, maldament és ver que n'hi ha, però hi ha una baixada.

L'esmena amb més quantitat és aquesta que hem apuntat del personal docent. Per cert, el conseller a la primera compareixença a la Comissió de Cultura i Educació d'aquesta legislatura, ens diu: "enguany hi ha 400 docents més a les aules que l'any passat", 400, ho he comprovat ara mateix al *Diari de Sessions*. Serà el *Diari de Sessions*, serà el que vostès vulguin. I vostè fins i tot va fer una broma, va dir "no ho diguin, perquè si no, el conseller d'Hisenda encara em renyarà". No, jo no ho sé, m'he fiat de la seva dada i l'he consultada ara. No vull enganar amb la meua memòria, ho acab de consultar. S'ha equivocat el que ho ha transcrit, però el que ha transcrit pica. En tot cas, 400 més que el curs passat i ara ens surt que no sé quanta gent se va llevar el 2010. El Sr. Conseller ens diu que hi havia 400 persones més. En qualsevol cas, n'hi hagués més o n'hi hagués menys, nosaltres pensam que 400 persones menys i són més amb aquesta retallada, crec que no pot ser.

Demanam més recursos per a la formació del professorat. Ja ho havíem dit, per exemple en tema d'anglès crec que és necessària la capacitat en llengua anglesa, com que també es respectin les convocatòries. Vostès saben que hi ha hagut convocatòries tradicionals, n'hi havia que ja hi confiaven i feien la despesa, ja estava publicada i després han sortit ordres dient no, perdonin, això s'ho paga vostè quan el docent hi confiava. Això no ajuda evidentment a donar confiança. La formació del professorat també és important per poder-la traslladar.

En formació professional crec que no podem baixar respecte de les aportacions del 2010. Tots deim que la formació professional és molt important, però hi ha milers de persones que no hi han pogut accedir, cosa que nosaltres estam dient que ha de ser una formació al llarg de la vida, a part dels centres d'adults, però també la directament acadèmica.

Tenim també una sèrie d'esmenes sobre els nous equipaments escolars. Ja els he dit que no en demanam tants com el PP. Ho hem restringit molt. Però tots ells i ho reconeixia el Sr. Conseller, són necessaris. Tots els que hi hem posat ho són, no tots els necessaris hi són, però tots els que hi hem posat ho són. I m'agradaria que sortís un dia una auditoria i aclarís qui va contractar cada cosa, qui la va pagar i sobretot amb els plans 10 i tots els plans als ajuntaments, perquè al final ho hem pagat tot d'una manera tan complicada, que resulta difícil aclarir-ho, perquè el que arriba ho fa amb tot el feix de qui hi havia darrera. Però hi ha una cosa bastant clara, els pressuposts d'educació, els pressuposts liquidats d'educació. És una corba molt bona de seguir, analitzem-la, no pas gens de pena.

Començ amb aquest IES de Sant Marçal que s'hi ha apuntat. Jo crec que sent el president del país l'exbatle de Marratxí no importarà que m'allargui per justificar la seva necessitat. A més, crec que és reconeguda per part de tots els grups. A més, com s'ha recordat, és un IES que ja funciona de manera provisional i amb moltes peripècies a l'escola vella de Santa Maria i que per tant, ara cal arreglar-ho. A més, és un espai cedit que ja quedarà totalment saturat, no hi cabran els curs que ve. Per tant, tampoc no caben a l'anterior institut de Marratxí i cal habilitar-hi una partida. Tots hi estam d'acord. Per tant, si cal cercar-los davall les pedres, doncs mirem davall les pedres! Ens hi trobaran.

També demanam l'escola nova de Son Macià, una demanda que ja feia el PP -insistesc- amb aquestes esmenes tan ben intencionades i que si qualcú duia a bé se podria fer sense cap problema i com que ara ho duen vostès, sense cap problema farem l'escola de Son Macià l'any que ve, confii, o no. Però en tot cas nosaltres voldríem es començassin els feines.

També per a l'IES Joan Ramis de Menorca, una ampliació prevista i que ja està projectada també i àmpliament admesa per tota la societat.

Una de les esmenes afecta dos centres de primària d'Inca, també hi havia el de Llevant a les anteriors esmenes que he llegit. Nosaltres també hi ficariem el Miquel Duran que és nou, però que està fet d'una manera que ja necessita obres imprescindibles, obres de rehabilitació.

A Montuiri trobam una escola d'una sola línia, que d'ençà de la República que és quan es va fer, no ha tengut reformes.

I som conscients que no és fàcil fer aquest llistat de prioritats, a Eivissa també en necessita. Però hem volgut apuntar aquestes, ja dic, no amb l'alegria de les esmenes del Partit Popular. Però alguna aportació hem volgut fer.

També hi ha un seguit d'esmenes per millorar la col·laboració amb els ajuntaments, que creim que són actors decisius en les competències educatives, tan per qüestions socials, com educatives, en educació d'adults, en formació ocupacional, o en la important oferta extraescolar en els centres. Però jo voldria destacar especialment amb les esmenes dues línies municipals de gran rellevància: les escoles.

A l'anterior legislatura se va fer un esforç important, supòs que se minimitzarà, però és un esforç del Govern, dels consells i dels ajuntaments, allà on tothom reconeixia que s'estava fent aquest esforç, però bé, la història s'escriu i se rescric a base de fets i ara que és tan fàcil esborrar els textos, és bo d'esborrar, però trobarem a dotzenes de reconeixements recíprocs d'aquest esforç pressupostari i que ara s'estronca. Hi ha hagut una reacció és veritat amb l'esmena del Partit Popular, però la trobam molt insuficient també per tot allò que tenim parat en aquest envit.

L'altra que volia destacar són les escoles de música. L'educació musical saben que pivota molt damunt els ajuntaments i el suport que doni el Govern resultarà insuficient. S'estan posant en qüestió unes instal·lacions i una xarxa que ha costat molt de bastir, però que els ajuntaments tard o d'hora, més d'hora que tard, la posaran damunt la taula. I aquests pressuposts no hi reaccionen. No és fàcil, però parlem d'on trobam els racons. Parlem de si val la pena que se repensin algun ingrés. Parlem d'alguns temes, però les escoles de música no poden tancar, per l'amor de Déu!

Per exemple n'hi ha una especial del Conservatori de Menorca que fa més de vuit anys, jo crec que tothom està d'acord que és urgent i necessari i fora fer ara aquest exercici de retreure-nos recíprocament tots els anys que fa que un l'havia d'haver feta o l'havia d'haver fet l'altre, però la qüestió és que som al 2011 i qualcú l'ha de fer i en els pressuposts del 2012 no hi veim aquest compromís.

En matèria universitària dues esmenes. La primera pretén que la UIB recuperi el que tenia el 2010, no allò que tenia el 2010 més l'esmena del PP del 2010 que ho pujava, no, ens agradaria, a nosaltres també ens agradaria poder fer allò que deia el PP que s'havia de fer, però compremem que el moment és difícil; ara, la retallada que vostès hi fan creim que la patirà molt la Universitat, la patiran molt els alumnes, la patiran molt. Això sumat a les taxes que ha suposat Bolonya, que insistíem que suposarà una elitització de la universitat, tindrà elements molt positius, però l'encariment dels màsters, junt a la manca de doblers públics rera la universitat, està provocant una expulsió de determinada (...) d'estudis universitaris. I això no ho podem consentir, d'entrada *numerus clausus*. Però a part de *numerus clausus*, que poden ser acadèmics, després hi haurà un sedàs econòmic i això no ho podem consentir. Crec que ens hi jugam molt, primer de justícia social, però també de coneixement, d'aposta real. I aquesta despesa sobre la Universitat és realment

molt negativa, i vostès ho saben. El conseller ens parlava de la seva compareixença sobre la facultat de medicina. Nosaltres hi volem pensar, n'hi ha que la tenen amb moltes dificultats, però que en condicions molt inferiors a les nostres. També intentin reivindicar davant Madrid un finançament correcte, perquè és infame la comparativa amb les facultats de medicina que hi ha dins l'Estat i veure que nosaltres no hi podem posar ni un cèntim. Per tant, reaccionin davant d'aquesta actuació. No li hem posat la facultat de medicina, però sí dotar la Universitat, perquè si la deixam realment desvestida, no podrà afrontar cap nou repte en anys.

La segona té veure amb la UNED i no és econòmica, no immediatament econòmica. El que volem és una esmena política perquè s'apunti que s'alluegureixi la càrrega que duen els consells heretada de la diputació. Hi ha un error a l'esmena, ja em vaig disculpar en comissió, només citava Mallorca, i és evident que la càrrega és sobre tots els consells. Però sembla que si la competència de col·laboració universitària està residenciada al Govern és un anacronisme i una situació anòmala que la UNED estigui en els consells. Per tant, hem posat una esmena de 1.000 euros perquè significa un compromís de negociació dins el 2012 per intentar afrontar i resoldre aquesta situació.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. En torn en contra per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Carolina Torres.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. És curiós que els que ens demanaven comprensió en anteriors debats de pressuposts quan retallaven a educació, avui no siguin tan comprensius, a pesar que no presenten moltes esmenes, però el discurs que fan no va justament en aquesta direcció. És curiós, però és comprensiu, perquè justament aquest és el joc polític. I això que a l'anterior legislatura el primer pressupost era un pressupost expansiu, però quan va començar la crisi el primer que varen fer va ser ignorar-la i encara avui en pagam les conseqüències, això i fer encàrrecs sense dotació pressupostària.

Una vegada revisades les esmenes presentades pels diferents grups, jo lament molt anunciar-los que no tendran el nostre suport, malgrat que la intenció és bona, el pressupost que avui debatem ja dona cobertura a les qüestions que demanen amb les seves esmenes, amb major o amb menor quantitat, però sí que hi donen resposta. I així també ho ha explicat el conseller, gràcies al conveni signat recentment amb el ministeri. És ben cert que tots voldríem més, especialment quan parlem d'educació, però no podem ignorar la realitat econòmica que ens envolta. Per això aquests pressuposts són realistes, són legals i cerquen contenir l'endeutament, però garantint els serveis bàsics i els serveis necessaris que contempla el nostre servei educatiu. Prioritzant i racionalitzant aconseguirem donar resposta a les demandes que tenim, amb el handicap que també s'ha de fer front al deute que hem trobat.

Respecte de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista. Vostès han presentat quasi una vintena d'esmenes que demanen fer diversos projectes, de reforma o de construcció de centres. Vostès ens reclamen en el primer pressupost d'aquesta legislatura fer pràcticament tot això que vostès no varen fer en quatre anys. A mi em sembla molt bé que vostès vulguin que facem totes aquestes qüestions, però la realitat és la que tenim. Però, a més, no podem acceptar que el Govern comenci a encarregar projectes fora, precisament allò que aquest govern vol és fer mesures més austeres i per això aquesta alternativa de fer servir els serveis tècnics de la conselleria és justament racionalitzar els recursos.

Per tant, és bastant incongruent que vostès, amb la situació que s'està explicant que tenim i que vostès també defensaven en anteriors pressuposts, ara ens vinguin a exigir això que vostès no varen fer. Per tant, la dinàmica d'encarregar estudis i projectes fora, que després molts d'ells han quedat dins un calaix, era una dinàmica que es tenia abans, però que avui és inviable perquè hem de ser responsables.

També demanen la construcció de diversos centres educatius a les diferents illes. A comissió ja vàrem parlar que tots els grups polítics d'aquest parlament hem reclamat i reclamam més i millors infraestructures educatives i el cas de l'illa d'Eivissa és el més precari. Aquí podríem fer un monogràfic de l'illa d'Eivissa, jo crec que vàrem parlar prou l'anterior legislatura del cas d'infraestructures a l'illa d'Eivissa i continuarem parlant en aquesta legislatura, no es preocupin.

Però també és cert que la situació econòmica és la que és, cada vegada tenim menys capacitat d'endeutament i se cerquen altres fórmules per dur endavant les infraestructures educatives perquè realment hi ha una voluntat de fer-ho. Les inversions en infraestructures són importants, l'anterior govern fins i tot va aprovar dos plans d'infraestructures, plans que, per altra banda, va incomplir, però que contemplaven, fins i tot, obres que ja sortien en el primer pla d'infraestructures que va aprovar i va presentar aquesta comunitat autònoma el 2004, ja fa d'això dues legislatures, un pla d'infraestructures ambiciós que contemplava desenvolupar infraestructures a les diferents illes fins a l'any 2011, l'any que ja ha passat, i avui també continuam parlant d'infraestructures educatives.

Per tant, és molt clar que són obres que són necessàries, que es volen dur endavant, però el balanç de tot això no s'ha de fer ara, en el primer debat de pressuposts d'aquesta legislatura, sinó al final d'aquesta legislatura. Allí sí que podrem comparar el que ha passat a una legislatura i a una altra legislatura.

Després hi ha tot un grup d'esmenes referides a incrementar el pagament del transport escolar o la neteja dels centres educatius, el problema és que volen donar de baixa partides que van destinades al pagament d'interessos i amortitzacions que vencen durant el 2012, tal i com contempla el Pla d'endeutament de la comunitat. Jo entenc la seva preocupació respecte de les assignacions als centres educatius perquè les assignacions es varen deixar de pagar el mes de març de l'any passat originant un deute molt important i moltes dificultats de funcionament en els centres educatius. Per això, aquest govern ha buscat les fórmules per poder pagar aquests retards, ara es paga mensualment perquè els centres funcionin com puguin. S'assumirà la neteja i s'assumirà el pagament del transport escolar, com no pot ser d'altra manera.

Respecte de la formació de professorat o programes de suport sempre es pot aspirar a més i hem de ser ambiciosos perquè encara ens queda molt de camí per recórrer, però dins els pressuposts ja està contemplat el que es pot assumir per enguany. Per tant, es mantindran els serveis. El conseller va explicar a la comissió que la política de contenció de despesa exigia fer un esforç i això impedeix augmentar el professorat. De fet, ja va dir que el capítol 1 ajusta el nombre de professors, hores, quotes i distribució per no rebaixar els sous dels docents.

Respecte del bloc d'esmenes d'ajudes beques de menjadors i de transports ja està contemplat i com cada curs escolar la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats preveu publicar les convocatòries de beques ajustades al moment actual. Justament, aquests tipus d'ajudes són una prioritat per a aquest govern així com deixar de crear greuges comparatius amb les convocatòries d'ajudes al desplaçament dels estudiants universitaris que han de sortir fora a estudiar de la seva illa d'origen. No vull recordar allò que va passar a l'anterior legislatura quan aquestes ajudes eren un autèntic caos a l'hora de demanar-les, sobretot per als estudiants universitaris de l'illa d'Eivissa que no tenien clar si les havien de demanar al Consell d'Eivissa o al Govern i per rematar la jugada el 2011 l'anterior govern va eliminar aquests tipus d'ajudes als universitaris. Està molt bé que ara ens ho demanin, que ens ho reclamin, però no es preocupin, això no tornarà a passar, primer, perquè hi ha dotació pressupostària i, segon, perquè el Govern i el consell, en aquest cas el Consell d'Eivissa que també dona aquests tipus d'ajudes, aniran coordinats per evitar els problemes i que els estudiants d'aquestes illes puguin tenir igualtat d'oportunitats.

Respecte de les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, el tema de l'ensenyament 0-3 ja va explicar també el conseller a una comissió que hi ha el compromís d'ajudar els ajuntaments al manteniment d'aquests centres. Tots sabem molt bé que els ajuntaments assumeixen més serveis dels que els pertocuen i que, per això, és important tenir-ho en compte. A l'igual que ja s'ha firmat també el conveni amb l'Estat per fer noves escoles i sempre que hi hagi ajuntaments interessats està garantit, però clar, una cosa és fer aquestes escoles i una altra cosa és mantenir aquest servei, i si no, demanin-ho als ajuntaments. També esmenen el transport escolar que està garantit, així que no donarem suport a la seva esmena. Ja li vaig comentar que els expedients plurianuals corresponents ja estan tramitats.

Respecte dels convenis de col·laboració amb ajuntaments per a l'atenció a la diversitat enguany s'ha pogut pagar amb sous rebuts d'un conveni entre immigració i el ministeri ja que no hi havia fons a allò comentat. Clar, aquests tipus de coses han dificultat molt el funcionament de la Conselleria d'Educació i precisament el nou pressuposts cerca evitar aquesta dinàmica.

En Universitat, vostès fan diverses esmenes i amb risc de repetir-me, ja que també ho vàrem debatre a comissió, li diré que vostè coneix molt bé la tendència a la baixa que els darrers pressuposts ha aportat a la UIB. Crec que el conseller també va ser prou clar en aquest tema i ha manifestat el seu interès en diverses compareixences a participar d'aquest organisme d'ensenyament superior així com solucionar el tema del deute que s'ha hagut d'assumir. I en això hem de tenir molt clar d'on partim per saber on anam.

El tema de la UNED, també existeix un compromís del Govern per participar-hi, però crec que 1.000 euros és un compromís tan petit que, si m'ho permet, és com no posar res. Ja ho vàrem comentar que amb allò que vostès proposen no tenen ni per començar, sobretot perquè aquí també tenen molt a dir els consells insulars que són els que formen els patronats.

Després han presentat una sèrie d'esmenes en les quals demanen fer una sèrie d'actuacions a càrrec de donar de baixa una partida que és per compra d'aigua dessalada. Home, jo mirant i mirant estic d'acord amb les necessitats que tenim en educació, però tenc entès que aquesta compra d'aigua ve establerta per una sèrie de convenis signats. Però, suposem per un moment que es podria no complir aquest contracte, em sorprèn que justament sigui un grup que sempre ha fet bandera de l'ecologisme més actiu que vulgui fer que el Govern no destini sous per a aigua dessalada quan just això lleva pressió sobre els aqüífers que, com tots vostès saben, estan molt explotats. Justament aquesta mesura permet la regeneració d'aquests aqüífers. Per tant, sincerament, m'ha sorprès molt.

Però, en definitiva, des del Grup Parlamentari Popular coincidim amb la línia marcada pel Govern que cerca treure aquesta comunitat endavant i que s'estima més avui fer aquest esforç de contenció per poder arribar a tenir uns comptes sanejats que ens permetin treballar millor per als nostres ciutadans. De totes maneres, aquest és el primer pressupost d'aquesta legislatura, però estic segura que els pròxims debats de pressuposts, amb una situació econòmica millor, serà possible arribar a més acords dels aconseguits en aquest debat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT.

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Passam al debat número 8, i darrer d'avui vespre. Debat número 8 de globalitat, d'agrupació de la secció 13, cultura, joventut i SOIB amb les seccions i entitats afins. Esmenes parcials del Grup Parlamentari Socialista, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, esmena 5305. Al programa 323A, protecció i foment de la integració i foment de la participació social de la joventut, esmena 5393. Al programa 455A, cultura i política lingüística, esmenes 5306, 5277, 253, 279, 353, 254, 258, 316, 314, 317, 351, 354, 386, 255 i 5260. Secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears. Al programa 322D, foment i gestió de l'ocupació de les Illes Balears, esmenes, 5339, 342, 337, 347, 332, 344, 331, 333, 338 i 5349.

Del Grup Parlamentari PSM-IniciativaVerds-Entesa i Més per Menorca, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, esmena 5595. Al programa 323A, protecció i foment de la integració i foment de la participació social de la joventut, esmenes 5597, 512 i 614. Al programa 455A, cultura i política lingüística, esmenes 5480, 481, 477, 489 i 5584. Secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears, al programa 322D, foment i gestió de l'ocupació a les Illes Balears, esmenes 5594 i 5607.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, m'han dit que hi haurà dues intervencions de cinc minuts cada una, i, per tant, don la paraula a la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, voldria donar l'advertiment que la meua intervenció serà de cinc minuts i que es dedicarà únicament a cultura i després la diputada Sra. Barceló farà la part del SOIB.

Bé, tal com vàrem fer palès a la Comissió de Pressuposts hem prioritzat, en el plantejament de les nostres esmenes a la secció 13, aquelles que fan referència als drets bàsics de la ciutadania i que, en el nostre cas no podia ser d'una altra manera, és l'educació en un exercici de responsabilitat política que ens dol i ens dol perquè si en general els pressuposts dedicats a cultura sempre són un poc decebedors en aquest cas no ho són un poc sinó que són molt decebedors. Malgrat, com ha dit abans la Sra. Alberdi, cultura i política lingüística siguin instruments imprescindibles d'identitat i de cohesió social.

Amb aquestes premisses hem elaborat quinze esmenes adreçades a completar o a redefinir la política del Govern en cultura i política lingüística, però el que feim és afectar partides existents dins el mateix programa i què afectam? Idò, en general, aquelles partides d'inversions immaterials o també les de viatges, dietes, estudis, etc., que pensam que no són tan necessàries o que no estan prou explicades.

De la mateixa manera també n'hem presentat una al programa 323A, de joventut, per a la creació d'una nova línia d'ajuts per a l'adquisició d'habitatge per a joves, que continua sent per a nosaltres una assignatura pendent. Hem de dir que el Grup Popular les va rebutjar totes en comissió, no amb cap argument de posicionament polític sinó perquè les baixes sobre les afectacions no els semblava bé tècnicament o no els agradava d'on s'agafaven els diners. Nosaltres els vàrem dir que estàvem disposats a transaccionar si hi havia voluntat política que el Grup Popular volgués votar favorablement alguna

esmena, que no tendríem inconvenient a aplicar les baixes a altres partides. Hem de dir que no hi hagut cap aproximació per ara en aquest sentit per la qual cosa ja esperam que totes siguin rebutjades. No obstant això, els explicaré les esmenes que al ser rebutjades han quedat totes vives per avui. Una esmena adreçada a la llengua pròpia, altra a grans equipaments culturals i altres a l'activitat productiva que pot i ha de significar la cultura i el patrimoni històric si són valorats.

En primer lloc, parlarem d'aquella relativa a la política lingüística. El Govern ha eliminat la política lingüística d'aquesta comunitat, una comunitat que té llengua pròpia, una llengua que s'ha de protegir perquè és minoritària en el món, que és un patrimoni del qual disposam, que hem hereditat de les generacions anteriors i que hem de transmetre a les generacions futures. És per aquest motiu que destacarem cinc esmenes adreçades a dotar de més mitjans el COFUC i d'aquest afectar 125.000 euros a transferir als consells insulars, una partida important per satisfer la demanda formativa que existeix a cada una de les Illes.

També hem fet esmenes per recuperar aquelles subvencions que es feien a la premsa escrita en la seva totalitat en català, tant les publicades per empreses com les publicades per les associacions, i que tenen una llarga tradició en la nostra comunitat. Hem posat les mateixes quantitats en les convocatòries que el PP va eliminar. Quant a cultura nosaltres proposam una partida important per al museu de Formentera, única illa que no compta amb un equipament similar i que ja fa molts anys que espera.

Altres esmenes es refereixen a la necessitat de complir la Llei 3/2011, de delegació de competències de gestió del Museu de Menorca i la Biblioteca Pública i l'Arxiu Històric de Maó al Consell Insular de Menorca, que mana que els capítols destinats a béns i serveis, inversions que havien de ser transferides, s'havien d'haver consignat separatament en el pressupost i no s'ha fet.

Quant a la valoració de la cultura i el patrimoni històric parlarem de les esmenes adreçades a donar suport a fundacions que, amb tantes com n'hi ha i que s'havien hereditat ja del Govern Matas i anteriors, havien estat oblidades, com són l'Enciclopèdia de Menorca i la Fundació del Teatre Principal de Maó. O aquelles destinades a estalonar la creació artística i els festivals de música d'estiu que són tan importants també econòmicament. I també les de valoració, difusió i foment del patrimoni històric que proposa una transferència als consells insulars, que són les administracions competents en aquesta matèria.

El Grup Popular va argüir per votar desfavorablement aquesta esmena que això s'hauria de fer a través de l'1% cultural, i sí, es pot fer a partir del fons recollit d'aquesta manera, però també per adhesió als programes nacionals, si és que aquests no es veuen paralitzats pel nou govern, per cert.

Per altra banda, i ja per finalitzar i ajustar-me al temps, volem anunciar el nostre vot favorable a les esmenes que ha presentat el PSM.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rita. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Vull agrair la presència del conseller d'Agricultura i Medi Ambient que atén d'una manera important totes les intervencions, també al conseller d'Educació.

Però, bàsicament avui i en aquest moment, en cinc minuts, que parlam de les polítiques actives d'ocupació del servei públic d'ocupació veritablement valia la pena que el Govern hi fos i bàsicament enganxant una constatació que s'havia fet abans, el SOIB, el Servei Públic d'Ocupació de les Illes Balears no crea ocupació, no en crea ara ni en creava l'anterior legislatura, quan es culpava que el SOIB no creàs ocupació. És cert, no crea ocupació, però el SOIB és el principal instrument de lluita contra l'atur, i això també és ben clar, de lluita contra l'atur perquè són els instruments que l'administració té per preparar la gent i dotar les persones aturades d'una millor ocupació, mitjançant orientació, formació i intermediació, fent que arribi absolutament a tots els indrets territorials de la nostra comunitat i fer-ho a través de la concertació amb ajuntaments, amb consells i amb els agents econòmics i socials. Aquesta és la feina fonamentalment del SOIB.

A partir d'aquí voldríem també marcar, i aquestes són les esmenes, orientació, formació i intermediació i fer-ho amb acords amb els ajuntaments, amb els consells, amb els agents econòmics i socials i atenen dos col·lectius que veritablement preocupen més, la gent jove i les persones, els aturats de llarga durada que han esgotat totes les prestacions. La gent jove perquè tenim buits de generacions que per mor del fracàs escolar en un model econòmic que treia els al·lots i les al·lotes dels estudis que tenien una oportunitat d'un lloc de feina poc qualificat i que amb aquesta crisi que vivim són els primers que han quedat fora de tot el sistema i que poden ser, si no actuam, veritables generacions perdudes que mereixen tenir una oportunitat.

Per açò, amb aquestes esmenes que presentam avui aquí volem que el Govern, en la mesura del possible, sigui capaç de fer una passa més a favor de la lluita contra l'atur, a favor de l'equitat, a favor de les persones, de no renunciar a lluitar contra l'atur. Proposam programes, n'hi pot haver evidentment moltíssims més, però sobretot aquest compromís que és més important que mai perquè l'atur continua creixent i perquè alhora també m'agradaria assenyalar que tenim oportunitats de llocs de feina i crec que també hem de ser capaços de transmetre que la nostra economia és capaç d'anar generant contractació, encara que sigui temporal, la generam. L'any passat, 2011, amb la crisi més dura que hem viscut, es van crear 25.000 contractes temporals que treballaven aquí fora d'aquestes illes. Hem de guanyar contracte a contracte i per açò necessitam invertir en formació, invertir en intermediació i invertir en orientació.

Podem anar guanyant i creim que val la pena guanyar joves, que guanyen el seu futur, i guanyar oportunitats de feina el màxim possible.

Intentar transmetre aquest missatge, cert i quantificat, que les persones formades tenen més oportunitats de trobar un lloc de feina i que la nostra economia crea poc, molt lentament, però que serà capaç d'anar creant llocs de feina. I per açò, repetim, és necessari un major compromís públic, lligat a les demandes de les empreses, lligat allà on són jaciments d'ocupació, que tenen perspectives de crear-ne.

Avui capvespre, quan rallàvem de turisme, vèiem estudis que trobaven que el 80% de la nova ocupació es generarà dins aquest àmbit; doncs formem i no fem cap passa enrera. I per tant, dins aquestes esmenes, tan sols dues que no queden englobades dins aquesta exposició, que són l'Escola de la Mar i l'escola de referència en turisme, són dues opcions d'innovar en formació i de lligar les necessitats formatives a les noves necessitats empresarials i econòmiques, i per açò evidentment també val la pena lluitar-hi.

Tot un munt d'esmenes, ben segur que hi ha moltes més oportunitats, però sobretot no renunciïn a treballar per a les persones aturades que, avui per avui, més ho necessiten.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que és difícil no compartir que la cultura és una matèria fonamental a un país, el mateix conseller ens reconeixia de totes maneres que ha tengut un tractament pressupostari magra, jo, francament, m'hagués agradat que fos aquí per poder-ne parlar i, com a mínim, compartir algunes reflexions pressupostàries sobre la cultura, perquè la veritat és que reivindicar que deixi de ser una maria, a base de baixar-li els pressuposts i ni tan sols escoltar-ne el debat, doncs serà complicat, per ventura té altres compromisos però la veritat és que un debat de pressuposts és normal, i jo crec que dignificaria també el debat, que el competent, el conseller competent hi sigui, li agraeix, per tant al Sr. Bosch que hagi entrat.

Vagi d'entrada també que nosaltres no hem fet una esmena, que era la transferència als consells, que no han estat encara completades, però que les seguim reivindicant, creim que aquesta tasca que pareix que l'actual govern gairebé ja ha aparcat definitivament durant quatre anys, quan hi ha un compromís estatutari de dur-la a terme, és complicat totes les transferències, però creim que no les podem deixar, i ho volia dir per endavant perquè crec que els equipaments s'han de passar als consells.

De totes maneres, mentrestant hem de fer la modernització d'aquests centres, n'hem presentat dues només, gairebé a títol de gest, simbòliques, perquè hi hagi activitats: el Museu de Mallorca té 500 euros per a les seves activitats, com el Puig des Molins; creim que, bé, no importa argumentar pus, 500 euros, doncs no importa dir res. Hi ha molts museus que han tengut cloendes per actuacions de reformes, el Museu Arqueològic Nacional mateix doncs tenia tot un seguit d'activitats fora de Madrid per poder mantenir una activitat, etc., amb els seus fons i el que no feia era posar 500 euros d'activitats d'un any. Per tant, hem posat aquests 30.000 perquè hi hagués alguna ocasió de gaudir dels nostres museus.

També tenim clar que el Govern no és el protagonista de la cultura, sinó que el que ha de fer és crear les condicions perquè la creativitat, perquè els trets d'identitat, perquè les festes populars es despleguin sense problemes i siguin viscuts i gaudits per tota la població. Per això també és molt important donar suport als creadors, a les entitats culturals, als espais perquè això sigui possible; recuperam, per tant, una línia d'ajuts, de suport a la producció. Ja hi ha prou voluntarisme que hem d'agrair, ja hi ha prou esforç no remunerat com perquè, com a mínim, no hi hagi també aquesta empenta des d'allò públic al fet cultural.

Tenim una esmena concreta en aquest tema dels equipaments, garantir el compliment d'un conveni signat amb l'Ajuntament de Ciutadella, que és el tema de Can Saura, que demanam que senzillament es garanteixi el seu compliment.

També és evident que per a una cultura la llengua té un caràcter, és un (...) principal, hem agraït al Sr. Conseller que apuntés doncs el seu compromís, jo crec que no el prodiga, com amb els atacs que rep la llengua d'identitat del país, jo l'animaria a fer-ho, no per virtualitats, la veritat és que a mi em molesta demanar-li, crec que hauria de ser absolutament innecessari, fins i tot de vegades m'incomoda haver-ho de fer jo mateix, però el moment exigeix reafirmació i rearmament quant als fets identitaris i per tant amb el tema de la normalització lingüística. Indubtablement, tenir un programa de normalització lingüística en els pressuposts és un fet d'afirmació i ha desaparegut. Un dels pocs programes que desapareix en aquest pressupost és el programa de política lingüística i jo crec que això no és un bon missatge. Ara, insistesc, no és tant només la visibilitat, una pràctica organitzativa com qualsevol altra, sinó que el que volem són les actuacions. Tenim un llistat llarg i dens de possibilitats i de camins i de reptes que marca el Pla de normalització lingüística de les Illes Balears i molt poques coses, per no dir cap, hi són reflectides, hi són compromeses en aquest pressupost.

En concret, la nostra esmena pretén recuperar també el programa específic en matèria lingüística, un programa que reuneixi COFUC i Institut Ramon Llull, afortunadament l'únic que ha quedat amb una certa racionalitat, des del nostre punt de vista. I d'altres partides que permetin una política que, si bé, modesta, sigui efectiva perquè la llengua catalana pugui jugar el paper cohesionador del conjunt de la societat, i com a eina de comunicació i creació, que és el que diu l'Estatut que ha de ser, tant els articles dedicats a la llengua com els articles dedicats a l'educació.

Una altra de les esmenes és un altre compromís, jo crec que tots hem verbalitzat que és el tema del patrimoni com a atractiu, com a afirmació d'un patrimoni cultural en ell mateix, però també com a una possibilitat d'atractiu turístic de tot l'any, tot això ho deim tots, però en aquests pressuposts no hi és. És ver que està escampat a distintes àrees, a Turisme hi podríem trobar algun, hi trobàvem més peces que no ara quant a espectacles, però també alguna actuació patrimonial o en obres públiques, però creim que hi ha d'haver un pla més integrador que li doni cohesió i que en tregui tot el profit de les actuacions que tenen els consells, que són els titulars, però també que pugui empènyer el Govern. Això no hi és en aquests pressuposts i creim que perdem una possibilitat important per al país.

En matèria de joventut, ho he apuntat, davallen totes les ajudes a activitats, al suport de les polítiques actives de joventut, el suport al Consell de la Joventut que, certament, ha tengut problemes molt greus de liquiditat, però ara els tindrà ja directament de previsió, i creim que necessitam salvar les polítiques de joventut que aquest pressupost pràcticament nega.

Quant al SOIB, crec que certament és decebedor veure la poca confiança que aporten a les polítiques actives de treball que es poden fer des del SOIB. Nosaltres en concret n'hem triada una, perquè la resta són realment d'un debat pràcticament de totalitat, que és mantenir el suport als ajuntaments. Crec que aquesta idea de contractar la gent intentant evitar o aprofitant o al marge de la compensació per atur, crec que és una bona filosofia, el que vol la gent és fer feina, el que vol la gent és fer feina, o el que tots volem que faci el sistema és fer feina. Els ajuntaments tenen, tot allò públic, té trenta camins per córrer i fer feina, creim que aquesta idea d'intentar que aquesta ma d'obra pugui tenir una oportunitat i també tengui un sou, crec que és la millor de tenir recursos públics de treball en marxa. Crec que té moltíssimes potencialitats i crec que aquesta idea d'aturar-la tant com fa aquest programa crec que és negatiu.

Retiraré, Sr. President, la 5607, que va un poc en la mateixa línia, però crec que hi ha hagut una equivocació de duplicació, en tot cas retiram l'esmena 5607.

La darrera és en recerca. Hem apuntat, jo he utilitzat la paraula "ridícula" a la quantia que plantegen aquests pressuposts en matèria de recerca i innovació; ja ho era abans i si a una cosa ridícula se la converteix encara en més petita, doncs més ridícula queda, per tant crec que el repte que tenim tots de cercar un nínxol de coneixement, de donar suport al valor afegit, que tornarà a formar part, com he dit, del discurs retòric que tractarem tots els grups per sortir de la crisi i de futur, no pot ser reflectit d'una manera tan magra com ho fa aquest pressupost. Per tant, els donam l'oportunitat de suplementar aquesta partida que tenen prevista i facem un esforç, tots plegats ja cerquem d'on, perquè les polítiques de recerca i innovació són realment molt magres a les Illes Balears, per davall la mitjana espanyola i la mitjana espanyola no els he de dir on és dins el conjunt de la Unió Europea.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Popular intervé el Sr. Llorenç Galmés.

EL SR. GALMÉS I VERGER:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, bones tardes a tots. No puc començar la meva intervenció sense afirmar amb rotunditat que, com a mínim, és sorprenent que avui el Sr. Alorda, la Sra. Rita i la Sra. Barceló, representants dels partits que varen formar pacte del Govern, s'atreveixin a parlar de joventut. Sí, senyores i senyors diputats, sí, ...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... aquells que durant quatre anys varen tenir les eines necessàries per tal d'ajudar a superar els problemes i les dificultats que els joves d'aquestes illes havien d'afrontar en el dia a dia i que no varen ser capaços de fer res de profit pensant en aquest col·lectiu, avui volen fer creure que són aquí per presentar, segons ells, les millors solucions per a les persones que som el futur del nostre país. Mirin, Sra. Rita, Sra. Barceló, Sr. Alorda, els problemes de la joventut actual res no tenen a veure amb els problemes que tenien dècades enrera, avui en dia hi ha una realitat molt diferent. Entenc que vostès hagin de pujar a aquesta tribuna, en representació dels seus partits, per parlar de joventut, però els problemes dels joves d'aquesta terra no són els que vostès varen haver de viure en el seu moment, la píndola de la joventut eterna encara no existeix.

El Partit Popular creu en el joves, mostra d'això és que molts dels membres del nostre grup parlamentari ho som i que tenim l'organització política juvenil més nombrosa de la nostra comunitat. Sabem que som un dels sectors amb més dificultats i que el benestar futur depèn de les decisions que es prenguin en el present. Coneixem de primera mà les inquietuds i les problemàtiques i sabem que els pressuposts que es debaten contemplan feina per als joves i amb els joves.

El Partit Popular va definir a la passada comissió el seu vot en contra de totes les esmenes presentades pel Grup Socialista i PSM perquè creim en una altra manera de fer les coses. Amb menys recursos el Govern serà capaç de fer més coses a les institucions. El Partit Popular té clar que són necessàries quatre línies d'actuació pensant en joventut: habitatge, educació, ocupació i oci. El nostre grup creu que amb els pressuposts que aquests dies es debaten són un clar reflex d'aquestes línies a seguir; per cert, recordarem a aquestes hores que avui existeix aquest debat perquè, una vegada més, el Partit Popular ha complert amb el seu compromís.

Creim en una ajuda real per als joves per tal de poder accedir a un habitatge digne, que reguli la Conselleria d'Habitatge, atesa la transversalitat de la matèria, i no únicament a la Conselleria de Joventut com diu la seva esmena. Per tant, rebutjarem l'esmena 5393.

La tasca que s'ha realitzat per lluitar contra el fracàs escolar i els plans d'ocupació juvenil han de ser un dels eixos essencials. No es pot consentir que un de cada dos joves de les nostres illes es trobin a l'atur, però ens veim obligats a rebutjar les esmenes 5337 i 5333 perquè, a conseqüència que vostès han viscut durant aquests quatre anys dins la festa que no volen reconèixer, no poden realitzar cap baixa de la secció 34, perquè la dotació que hi ha en aquesta secció està calculada tenint en compte el crèdit imprescindible en concepte d'interessos i amortitzacions que avancen durant l'any 2012.

(Remor de veus)

El concepte que el Partit Popular té en el marc de realització de polítiques de joventut i cultura no passa per realitzar un camí de subvencions. Per això, per aquest motiu es vol reorganitzar la greu situació en què han desembocat les polítiques del pacte, l'esforç ha de ser un dels pilars bàsics dins el nostre jovent i la iniciativa privada dins el món de la cultura. Saben quina quantia va quedar pendent dels anys 2009, 2010 i primers mesos del 2011 cap a les associacions que formen part del Consell de la Joventut de les Illes Balears? Els ho diré, una quantia de gairebé 800.000 euros. I d'això en diuen una bona gestió? Ja crec que els fa gràcia! Ja crec que els problemes de la joventut, com han vengut demostrant durant aquests quatre anys els importen poc! Però els joves som el futur d'aquesta comunitat i si no creuen en els joves no creuen en el futur de la nostra terra.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Som conscients que els pressuposts que es debaten durant aquests dies són uns pressuposts durs per la difícil situació econòmica a què la irresponsabilitat del Govern del pacte ens ha conduït, per sort, per sort però els pressuposts clars i llampants de despesa sense mesura que el Sr. Manera pregonava dins aquesta sala i arreu de la nostra comunitat ja s'han acabat en aquesta terra. Si fos per vostès continuaríem arruïnant la nostra comunitat amb la irresponsabilitat que els caracteritza, ho demostra una vegada més l'esmena 5595, amb la qual es voldria una vegada més inflar el pressupost del proper exercici.

A pesar que ens agradaria, som conscients que ara no és el millor moment per destinar 400.000 euros a la construcció del Museu de Formentera ni 100.000 euros a l'Escola de Música d'Es Mercadal per davant d'altres prioritats.

L'intercanvi d'artistes, tant sigui plàstics com d'altres sectors de la cultura, música, arts escèniques, cultura popular, entre d'altres, està previst dins el Projecte de promoció i projecció exterior de la cultura. L'esmena 5277 es rebutjarà perquè no consideram adient que es realitzi una afectació, perquè provocaria una rigidesa a l'hora de governar.

Igual que el pressupost que avui debatem també contempla col·laboracions amb el Teatre Principal de Maó, mesures de normalització lingüística a nivell autonòmic i accions d'orientació laboral, per això rebutjarem les esmenes 5354, 5306, 5253 i 5347.

Rebutjarem l'esmena 5316 i la 5314, ja que els imports d'aquestes partides es destinen a transferències a empreses privades i a famílies i institucions sense finalitat de lucre, respectivament.

L'esmena 5353 es rebutjarà perquè, malgrat que el Govern de les Illes Balears participa en el Patronat de la Fundació Enciclopèdia de Menorca, no es considera adient dotar amb 12.000 euros la partida pressupostària, ja que la col·laboració amb l'Enciclopèdia es podria articular mitjançant altres partides, com pot ser la compra de llibres.

Amb càrrec als fons propis es mantenen les mateixes quanties destinades a la renda mínima d'inserció laboral que hi havia l'any 2011, per això l'esmena 5332 es rebutjarà.

Ens veim obligats a rebutjar les esmenes 5344, 5331, 5338 i 5349 perquè, com els comentava, la seva festa, la que vostès varen celebrar durant els darrers quatre anys, té un preu i el Govern es veu obligat a pagar-lo, d'acord amb el Pla d'endeutament de la comunitat autònoma que al Govern del Partit Popular sí que li varen aprovar.

I per anar acabant, demanar-los una petició, demanar-los que en futures ocasions, abans de presentar totes les esmenes, realitzin un exercici de repàs, per tal de rectificar aquelles errades de principiant que han comès en l'elaboració d'aquestes.

(Alguns aplaudiments, remor de veus, petit aldarull i cridòria)

Mirin, l'esmena 5480, els ho comentaré sense cap problema ni un, les esmenes 5480 i 5481 tenen una partida d'alta que no correspon a la finalitat a la qual està destinada.

Les esmenes 5339 i 5342 no tenen necessitat d'existir, perquè el crèdit de les partides 45000 i 44300 estan vinculats.

Les esmenes 5477 i 5584 no disposen de crèdit en els pressuposts del 2012 que, si no vaig malament, és el que es debat avui, demà i passat demà en aquesta seu, per tant no es poden dur a terme.

L'esmena 6317 no es pot acceptar perquè hi ha despeses de personal col·laborador de les proves de la llengua catalana que la direcció general haurà de poder pagar.

I entenem, ja per acabar, un cop haver transferit el Museu de Menorca, la Biblioteca i l'Arxiu de Maó al Consell Insular de Menorca, que les despeses no s'han de treure de cap partida pressupostària de la Direcció General de Cultura i Joventut, per això rebutjarem les esmenes 5254, ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. GALMÉS I VERGER:

Gràcies, president.

... 5258, 5255 i 5260.

I per acabar, Sr. Alorda, li diré que el conseller d'Educació s'ha hagut d'absentar uns moments d'aquesta sala per atendre els mitjans de comunicació, perquè li havien convocat una manifestació aquí fora.

(Remor de veus i cridòria)

Però no es preocupi que aquí hi ha un grapat de diputats, amb bones característiques, amb bones intencions que li transmetran totes i cadascuna de les intencions que vostè ha proposat a aquesta cambra.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments, remor de veus, aldarull i cridòria)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Bé, des d'aquí també és agradable veure que tots els diputats i diputades estan tan contents.

Si els sembla bé, començarem les votacions.

Abans de les votacions, tenim en el debat número 5 l'esmena 5287, en què el Sr. Martí ha proposat una transacció a la Sra. Barceló.

Per tant, Sra. Barceló, si és tan amable.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, bàsicament faríem una transacció doble i, en tot cas, el text podria quedar així: "Plans de promoció per tal de situar les illes de Formentera, Menorca, Eivissa i Mallorca com a lloc de referència de destinació turística de qualitat".

I l'acceptaríem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Martí?

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Sí, gràcies, president. Efectivament, ho farem així, ja que l'esmena només esmentava Eivissa, aprofitar per posar les quatre illes de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. També record que en el debat número 7 s'ha retirat l'esmena 5292 i en el debat número 8 l'esmena 5607.

Per tant, dit això, ara sí que ja estam en disposició d'anar a votar. Començarem amb el debat número 4, de totalitat, d'agrupació de la secció 12, Conselleria de Turisme i Esports, amb les seccions i entitats afins.

Senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

23 vots a favor; 33 en contra; per tant, queden rebutjades.

Ara passam a votar el debat número 5, de globalitat, d'agrupació de la secció 12, Conselleria de Turisme i Esports, amb les seccions i entitats afins.

Passam a votar. Votam.

23 vots a favor; 33 en contra; també queden rebutjades les esmenes.

Ara passam al debat número 6, de totalitat, agrupació de la secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, amb les seccions i entitats afins.

Passam a votar. Votam.

23 vots a favor; 33 en contra; per consegüent, queden rebutjades.

Ara passam al debat número 7, de globalitat, agrupació de la secció 13, d'educació i universitats, amb les seccions i entitats afins.

Senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

23 vots a favor; 33 en contra. També queden rebutjades.

I ara passam a votar, si els sembla bé, el debat número 8, de globalitat, d'agrupació de la secció 13, cultura, joventut i SOIB, amb les seccions i entitats afins.

Passam a votar. Votam.

23 vots a favor; 33 en contra.

Senyores i senyors diputats, continuarem demà i els record que és a les deu del matí, no a les onze, a les deu del matí.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS